

ПАНОХГОХИ МУСАЛМОН

Азкор ва дуоҳое аз Қуръон
ва Аҳодиси набавӣ

Таълифи Саъид ибни Алӣ ибни Ваҳфи Қаҳтонӣ
Тарҷумаи Абдуррашиди Шаҳоб

Таҳрир ва таҳқиқ
Амирҳамзай Ҳомид
Билолидини Бадридин

МУҚАДДИМАИ МУТАРЧИМ

Ҳамду ситоиш Ҳудованди ҷаҳониёнро ва дуруду салом бар Паёмбари Ҳудо, ки пешвои зикркунандагон аст ва бар хонадону ёрону ӯ бод, то рӯзи растохез.

Аммо баъд: Инсон ҳамеша дар ҷустуҷӯи роҳест, ки саодату некбахтии ўро таъмиин кунад ва бидуни шакку тардид оромиши дил ва итминони хотир ҷанбаи бузурге аз саҳдату ҳӯшбахтии ҳар фардро дарбар мегираад ва агар бигӯем оромиши дил ҳамон ҳӯшбахтий аст муболоға накардаем.

Ҳудованд дар Куръон ёди худро васила ва сабаби оромиши дил зикр карда, мефармояд: (Огоҳ бошед, ки бо ёди Ҳудо дилҳо ором мегиранд.)

Саодату некбахтии инсон ҳамвора дар маърази таҳдидоте, ҳамчу дарду ранҷҳо ва душманони инсӣ ва ҷиннӣ қарор дорад, ки яке аз васоили ҳифзи инсон дар баробари он таҳдидот паноҳ бурдан ба Ҳудои Аззаваҷал ба воситаи хондани азкор ва дуоҳоест, ки Ҷаёмбар (с) онро барои вақтҳо ва ҳолатҳои муъайяне муқаррар намудаанд.

Аз ҳамин ҷиҳат муносиб донистем, ки ки-
тоби “Ҳиснул муслим”-ро, ки дар ин бора таъ-
лиф ва ба бисъёре аз забонҳои дунё тарҷума
шудааст, ба забони тоҷикӣ низ тарҷума на-
моем.

Яке аз шартҳои қабули дуо ҳузури дил аст,
паёмбар (с) мефармоянд: «Ва бидонед, ки Ху-
дованд дуои касеро, ки дилаш ғофил бошад,
иҷобат намекунад».

Бидуни фаҳмидани маънову мағҳуми зик-
ру дуо ҳузури дил ҳосил намешавад, бинобар
ин тамоми азкор ва дуоҳоро бо муроъоти на-
зму маъонии чумла ба забони форси-тоҷикӣ
тарҷума кардем, то ин ки хонанда маънову
мағҳуми ҳар зикру дуоро фаҳмида зикр на-
мояд.

Аз Худованди Бузург ба ҳамаи касоне, ки
дар таълиф ва тарҷимаву нашри ин китоби
нағис, ки аз суханони гӯҳарбори Паёмбари
Худо (с) мебошад, ҳамкорӣ ва кумак намуда-
анд, подоши хубро ҳоҳонам.

Бисмиллоҳир-Раҳмонир-Раҳим

ПЕШГУФТОР

Ҳамду сипоси фаровон Парварди ғари ола-
миёнро, ки мо аз ў мададу ёрӣ ва мағфирату
омӯрзиш меҳоҳем ва дуруду саломи Худо ни-
сори паёмбарамон Муҳаммад (с) ва хонадо-
ну ёрон ва пайравони ў бод.

Аммо баъд: Ин китоб ҳуласаест аз китобам
ба номи “Аз-зикру вад-дӯъо вал-ъилоҷу бир-
руқо миналкитоби вас-суннати”. Аз ҷиҳати ин
ки ҳамлаш дар мусофиратҳо сабук бошад,
қисмати азкори онро ҳуласа намудам ва ба
нигоштани матни зикр ва дарчи як ё ду маъ-
хаз аз маъхазу сарчашмаҳое, ки дар асли ин
китоб зикр шудаанд, иктифо намудам.

Ҳар касе ки бихоҳад, ки саҳобии ривоят-
кунандаро бишносад ва ё дар бораи масдару
sarчашмаи ҳадис маълумоти бештаре бадаст
оварад, лозим аст ба асли китоб муроҷиат
намояд.

Аз Худованд бо тавассул ба исмҳои некӯ
ва сифоти баландмарта бааш ҳоҳонам, ки ин
амалро ҳолис барои ҳудаш бигардонад ва

маро дар зиндагӣ вə пас аз маргам аз он баҳраманд созад.

Ҳамчунин хонандагон, ноширон ва умуман касоне, ки сабаби нашри ин китоб шудаанд, низ мустафид гардонад. Ҳамоно Ҳудованд ўҳдадори подошу савоб додан ва ба ҳар чиз қодиру тавоно мебошад.

Дуруду саломи Ҳудо нисори паёмбарамон Муҳаммад (с) ва хонадону ёрон ва пайравони ў бод, то рӯзи қиёмат.

*Муаллиф
Моҳи Сафар 1409-и Ҳичрӣ.*

ФАЗИЛАТИ ЗИКР

Ҳудованд мефармояд: (Пас маро ёд кунед, то шуморо ёд куниам ва шукр кунед маро ва ношукрии ман накунед). “Бақара” 152

Ва низ мефармояд: (Эй касоне ки эмон овардаед, Ҳудоро зикр кунед, зикр кардани бисёр). Аҳзоб: 41

Инчунин дар ҷои дигар мефармояд: (Мардон ва заноне, ки Ҳудоро бисёр ёд мекунанд, Ҳудованд барои эшон омурзиш ва музди бузурге муҳайё сохта аст). Аҳзоб: 35

(Ҳудоро дар диљи худ бо тазарруъ ва пинҳонӣ ва бидуни овози баланд дар субҳ ва шом ёд кун ва аз гоғилон мабош). Аъроф: 205

Паёмбар (с) мефармоянд: “Сифати касе, ки зикри Парвардигорашро мекунад ва он ки зикри Парвардигорашро намекунад, монанди зинда ва мурда аст”.

Инчунин он Ҳазрат (с) мефармоянд: “Оё шуморо ба беҳтарин ва поктарин кирдоратон назди моликатон (Аллоҳ) хабар надиҳам Аъмоле, ки дараҷаи шуморо боло мебарад ва бароятон беҳтар аст аз сарф намудани тиллову нуқра (дар роҳи Ҳудо) ва аз даргирӣ бо

душманатон, то چое, ки гарданашонро бизанед ва онҳо гарданатонро бизананд. Гуфтанд: Оре. Расулуллоҳ (с) фармуд: “*Зикри Худои таъоло*”.

Ва низ паёмбар (с) фармуд: *Худои таъоло мефармояд*: “Ман назди гумони бандам нисбат ба худам мебошам ва ҳаргоҳ маро зикр кунад, ман бо ў ҳастам ва агар маро дар дилаш зикр кунад, ман ўро низ назди худам зикр мекунам ва агар маро дар гурӯҳе зикр кунад, ман ўро дар гурӯҳе беҳтар аз он гурӯҳ зикр мекунам ва ҳаргоҳ ба мāн як ваҷаб наздик шавад, як газ ба ў наздик мешавам ва агар як газ ба ман наздик гардад, як боз¹ ба ў наздик мегардам ва агар бо роҳрафтан ба сӯи ман ояд, ман шитобон ба сӯи ў меравам”.

Аз Абдуллоҳ ибни Буср (р) ривоят шудааст, ки марде арз намуд: ё Расулаллоҳ, одобу сунани ислом бар ман зиёд шудааст, маро аз чизе ҳабар дех, то ба он ҷанг бизанам. Он ҳазрат (с) фармуд: *Ҳамеша забонат ба зикри Худо тар бошад*.

Ҳамчунин паёмбар (с) фармуданд: “Касе ки як ҳарфе аз китоби Худо (Куръон) ро бихо-

¹ Боз, андозаи аз сари ангуштони дасти рост аст, то сари ангуштони дасти чап, вакте, ки дастхоро уфукӣ ба ду тараф боз кунанд.

над, савобу подошаши як некист ва он некӣ даҳ баробар мешавад. Намегӯям, ки “Алифлом-мим” як ҳарф аст, балки алиф як ҳарф, лом як ҳарф ва мим як ҳарф аст.

Уқба ибни Омир (р) мегӯяд: Дар ҳоле ки мо дар *Суффа* будем, расулуллоҳ (с) ворид шуд ва фармуд: *Қадом яке аз шумо дӯст медорад, ки ҳар субҳ ба Батҳон, ё Ақиқ биравад ва ду шутури дорон кӯҳони бузурғро ҳамроҳи худ биёрад, бидуни он ки дар ин кӯр муртакиби гуноҳ ва қатъи силаи раҳм шавад?* Гуфтем оре, ё расулуллоҳ, ин амалро дӯст медорем. Он ҳазрат (с) фармуд: “*Оё яке аз шумо дӯст намедорад вакти субҳ ба масҷид биравад ва ду оятро ёд бигираад ва ё бихонад, ки ин амал барояш аз ду шутур беҳтар аст ва се оят беҳтар аз се шутур ва ҷаҳор оят беҳтар аз ҷаҳор шутур ва ба төъодди шумориши оят аз он төъодди шутурон беҳтар аст*”.

Инчунин ӯн ҳазрат (с) мефармояд: “*Касе ки дар ҷое биншинад ва дар он зикри Худо накунад, аз тарафи Худо барояши боиси афсӯс аст ва касе ки дар ҷое биҳобад ва дар он зикри Худо накунад, барояши аз тарафи Худо муҷиби ҳасрат аст.*”

Ва боз паёмбар (с) фармуд: *Ҳар гурӯҳе, ки*

дар мағлисе биншинанд ва дар он зикри Худо накунанд ва бар паёмбарашон салавот нағиристанд, барояшон боъиси афсус аст ва агар Худо бихоҳад азобашон медиҳад. Аагар бихоҳад онопро меомурзад.

Ва низ он ҳазрат (с) фармуданд: *Ҳар гурӯҳе аз мағлисе бархезанд, ки дар он зикри Худо нақарда бошанд, монанди он аст, ки аз сари лошахаре бармехезанд, ки барояшон муҷиби ҳасрат аст.*

1 - ДУОҲОИ ВАҚТИ БЕДОР ШУДАН АЗ ХОБ

- ۱ *الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي أَخْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَّاَنَا وَإِلَيْهِ الشُّوْرُ.*

1-Алҳамду лиллоҳиллаҳ аҳёно баъдамо амотано ва илайҳиннушур.

1-Ситоиш аз они Худоест, ки зинда гардонид моро баъди ин ки миронид моро ва ба суи Уст зинда шудан

- ۲ *لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَىٰ*

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، رَبِّ الْأَفْغَنِ لِي.

2-Ло илоҳа илаллоҳу вахдаҳу ло шарика лаҳу, лаҳулмулку ва лаҳулҳамд ва ҳува ъало кулли шаййн қадир. Субҳоналлоҳи валҳамду лиллоҳи ва ло илоҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар ва лоҳавла ва локуввато илло биллоҳильялий-ильзим, раббигфр ли.

2-Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарику анбозе барои Ӯ. Аз они Ӯст мулки ҳастӣ ва азони Ӯст ситоиш ва Ӯбар ҳар чиз тавоност. Пок аст Худо ва ситоиш азони Худост ва нест маъбуди баҳақ, магар Аллоҳ ва Худо бузургтар аст ва нест тавоной (барои дӯрӣ аз гуноҳ) ва нест қудрате (барои пойдорӣ бар тоати Худо), магар бо кумаки Худои бартари бузургвор, Худоё, маро биёmurz¹.

¹ Паёмбар (с) мефармояд: Касе ки дуъои мазкурро бигӯяд, гуноҳонаш омурзида мешавад ва агар дуъо кунад, дуъояш мустаҷоб мегардад ва агар барҳосту вузӯ кард ва намоз хонд, намозаш қабул мешавад.

٣- «الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَافَانِي فِي
جَسَدِي، وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذْنَ لِي
بِذِكْرِهِ» .

3-Алҳамду лиллоҳил-лазй ъофонӣ фӣ
часадӣ ва радда ъалайя рӯҳӣ ва азина лӣ би-
зикриҳи.

3-Ситоши аз они Худоест, ки чистмамро си-
ҳат баҳшид ва ба ман рӯҳамро бозгардонд ва
ба ман иҷозаи зикрашро дод.

٤- إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخِتِلَافِ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَذِينَ لَمْ يُفْلِيَ الْأَلْبَابُ * ...
يَتَأْتِيهَا الْأَذْيَنُكَ مَا مَنَّوْ أَصْبِرُوا وَصَابَرُوا
وَرَأَيْطُوا وَأَتَقْوَ اللَّهَ لَمَّا كُنْتُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤﴾

4-Инна фӣ халқис-самовоти валарзи вахти-
лофил-лайли ван-наҳори лаоётин лиулилал-
боб, ал-лазина язкурӯналлоҳа қиёман ва кӯй-
дан ва ъало ҷунӯбиҳим ва ятафаккарӯна фӣ

халқис-самовоти валарзи раббано мо халақта
ҳозо ботилан. Субҳонака фақино ъазобан-
нори. Раббано иннака ман тудхилин-нора фа-
қад ахзайтаҳу ва мо лиззолимйна мин ансор.
Раббано иннано самиъно мунодиян юнодӣ ли-
лимони ан оминӯ бирраббикум фаоманно, раб-
бано фагfir лано зунӯбано ва каффир ъанно
саййотино ва таваффано маъалаброр. Рабба-
но ва отино мо ваъадтано ъало русулика ва ло
тухзино явмалқиёмати иннака ло тухлифул-
миъод, фастаҷоба лаҳум раббуҳум анни ло
узиъу ъамала ъомилин минкум мин закарин ав
унсо бальзукум мин бальзин, фал-лазйна ҳочарӯ
ва ухриҷу мин диёриҳим ва узӯ фӣ сабилӣ ва
қоталӯ ва қутилӯ лаукаффиринна ъанҳум
сайиотихим ва лаудхиланнаҳум ҷаннатин
таҷрӣ мин таҳтиҳаланҳору савобан мин ъин-
диллоҳи валлоҳу ъиндаҳу ҳуснус-савоб. Ло
яғураннака тақаллубул-лазйна кафарӯ фйлби-
лоди матоъун қалил, сумма маъвоҳум ҷаҳан-
наму ва биъсалмиҳоду. Локинил-лазйнаттакав
раббаҳум лаҳум ҷаннатун таҷрӣ мин таҳтиҳа-
ланҳору холидйна фӣҳо нузулан мин ъинди-
ллоҳи ва мо ъиндаллоҳи хайрун лилаброр. Ва
инна мин аҳлилқитоби ламан юъмину биллоҳи

ва мо унзила илайкум ва мо унзила илайхим хошийна лиллохи ло яшгаруна биоётиллохи саманан қалило, улоика лаҳум аҷрухум ъинда раббиҳим, инналлоха сариъулҳисоб. Е айюҳал-лазйна оманӯсбирӯ ва собирӯ ва робитӯ ват-такуллоҳа лаъаллакум туфлиҳӯн.

4-Ҳақиқатан дар оғариниши осмонҳо ва замин ва рафту омади шабу рӯз нишонаҳоест барои соҳибони хирад, онқое ки дар ҳоли истода ва нишаста ва хуфтан Худоро ёд карда ва дар оғариниши осмонҳо ва замин тааммул мекунанду мегӯянд: Парвардигоро, Ту инро беҳуда наофариӣ, Ту покӣ, пас моро аз азоби Дӯзах ҳифз фармо. Парвардигоро, ҳар киро, ки дар оташ афканий, ўро саҳт хор кардай ва ситамгаронро ҳеч ёрдиҳандае нест.

Парвардигоро, ҳароина мо нидокунандае-ро шунидем, ки ба овози баланд ба сӯи эмон меҳонад, ки эмон биёваред ба Парвардигори худ, пас эмон овардем. Парвардигоро, пас гуноҳони моро биёmurз ва бадиҳоямонро маҳв соз ва моро бо некӯкорон бимирон. Парвардигоро, ончиро, ки ба забони пайғамбаронат ба мо ваъда кардай, ба мо бидеҳ ва дар рӯзи қиёмат моро хор магардон. Ба ростӣ, ки

Ту хилофи ваъда намекунӣ. Пас Парвардигорашон дуояшонро пазируфт, ба ин ки ман амали ҳеч амалкунандае аз марду зани шуморо зоеъ намекунам. Баъзе аз шумо аз чинси баъзе дигар аст, пас қасоне ки ҳичрат карданд ва аз хонаҳояшон берӯн рондашуданд ва дар роҳи ман азият диданд ва ҷангиданду кушта шуданд, албатта гуноҳонашонро маҳв мекунам ва ононро ба биҳиштҳое, ки зери онҳо наҳрҳо ҷорӣст доҳил мекунам. Ин подошест аз тарафи Худо ва назди Худо подоши некӯст. Рафту омади коғирон дар шаҳрҳо туро нағиребад, ин баҳрамандии андаке аст, ки баъд аз он ҷойгоҳашон дӯзах аст ва дӯзах ҷойгоҳи бад аст. Аммо барои онон ки аз Парвардигорашон тарсиданд, биҳиштҳоест, ки аз зери он ҷӯйҳо равон аст ва дар он ҷовидонанд ва ин ҳадияест аз ҷониби Худо ва он чи назди Худост барои некӯкорон беҳтар аст. Ва ҳамоно баъзе аз аҳли китоб ба он чи ба сӯи шумо ва эшон нозилшуда эмон оварданд, дар ҳоле, ки мутеъи Худо буда ва оёти Худоро ба баҳои андак намефурӯшанд ва подоши онон назди Худост, ҳаққо, ки Худо сариъулҳисоб аст. Эй аҳли эмон, сабр кунед ва яқдигарро

ба сабр супориш кунед ва хештанро омодаи چанг нигаҳ доред ва аз Худо битарсед, бошад, ки растагор шавед. Сураи “Оли Имрон” 190-200.

2 - ДУОИ ҲАНГОМИ ПҮШИДАНИ ЛИБОС

٥- «الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا
(الثُّوَبَ) وَرَزَقَنِيهِ مِنْ خَيْرٍ حَوْلِ مِنِّي
وَلَا فُؤْةً . . .»

5-Алқамду лиллоҳил-лазй қасонӣ ҳозо (ас-савба) ва разақаниҳи мин ғайри ҳавлини минни ҷаҳонни ӯзиҳои ӯзиниҳо ва ло қувватин.

5-Ситоиш аз они *Худоест, ки ин либосро ба ман пушонид ва онро рӯзйям гардонид, бидуни тавоной ва қудрати ман.*

3- ДУОИ ПУШИДАНИ ЛИБОСИ НАВ

٦- «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ،
أَنْتَ الْكَافِرُ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرٌ مَا صَنَعَ لَهُ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرٌّ مَا صَنَعَ لَهُ» .

6-Аллохумма лакалҳамду анта қасавтаниҳи, асьалука мин ҳайриҳи ва ҳайри монуниҳа лаҳу аъузӯ бика мин шарриҳи ва шарри монуниҳа лаҳу.

6-Худоё, ситоиш аз они *Ту аст, Ту онро пушондай маро. Аз Ту меҳоҳам аз ҳайру некии он ва ҳайри он чи либос барои он соҳташуда ва паноҳ мебарам ба Ту аз шарри он ва шарри он чи ин либос барои он соҳта шудааст.*

4 - ДУО БАРОИ КАСЕ КИ ЛИБОСИ НАВ ПҮШИДА БОШАД

-٧- «تَبَلِّي وَيُخْلِفُ اللَّهُ تَعَالَى» .

7-Тублий ва юхлифуллоҳу таъоло.

7-Күхнә күні, Худои таъоло (бароят либоси. дигаре) чойгузин кунад.

«إِلَيْنَ جَدِيدًا، وَعِشْ حَمِيدًا،
وَمُتْ شَهِيدًا» . -۸

8-Илбис чадидан ва ъиш ҳамидан ва мут шаҳидан.

8-Нав бипўший ва некӯ зиндагӣ күнӣ ва шаҳид бимирий.

**5 - ОН ЧИ ҲАНГОМИ БАРОВАРДАНИ
ЛИБОС ШОИСТА АСТ БИГӮЯД**

9-Бисмиллохи. «بِسْمِ اللَّهِ» -۹

9-Ба номи Худо.

**6-ДУОИ ҲАНГОМИ ДАРОМАДАН
БА ҲОЧАТХОНА**

10- «[بِسْمِ اللَّهِ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَخُوذُ بِكَ
مِنَ الْخُبُثِ وَالْخَبَاثِ» . -۱۰

10-Бисмиллохи, аллоҳумма инни аъзӯ бика

миналхубси валхабоиси.

10-Ба номи Худо, Худоё! Ман паноҳ мебарам ба ту аз шайтонҳои нар ва мода.

**7 - ДУОИ БАРОМАДАН
АЗ ҲОЧАТХОНА**

11-Фуфронака «غُفرانَكَ» -۱۱

11-Худоё, маро биёмурз.

8 - ЗИКРИ ҚАБЛ АЗ ВУЗӮ КАРДАН

12-Бисмиллохи. «بِسْمِ اللهِ». -۱۲

12-Ба номи Худо.

**9 - ЗИКРИ БАЪД АЗ ТАМОМ
КАРДАНИ ВУЗӮ**

13- «أَشَهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشَهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ.. .» . -۱۳

13-Ашҳаду ал-ло илоҳа ил-лаиллоҳу вахдаҳу
ло шарика лаҳ ва ашҳаду анна муҳаммадан
ъабдуҳу ва расӯлуҳу.

13-Гувоҳӣ медиҳам ба ин, ки нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарику ҳамтое барои ӯ ва шаҳодат медиҳам, ки Муҳаммад банда ва паёмбари Худо аст.

14- «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِينَ
وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَكَبِّرِينَ» .

14-Аллоҳумма ҷаални минат-тавобйна ва ҷаални минал-мутаххирин.

14-Худоё, маро дар зумраи тавбакорон ва ғон-кон қарор дех.

15- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشَهُدُ أَنَّ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوْبُ إِلَيْكَ» .

15-Субҳонакаллоҳумма ва биҳамдика аш-ҳаду ало илоҳа илло анта астағфирика ва атӯ-бу илайк.

15-Худоё, Туро ба покӣ ёд мекунам ва сито-ишат мекунам. Шаҳодат медиҳам ба ин ки нест маъбуди бар ҳақ, магар Ту, аз Ту омур-зии меҳоҳам ва ба сӯи Ту тавба мекунам.

10-ЗИКРИ БАРОМАДАН АЗ МАНЗИЛ

۱۶- «بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» .

16-Бисмиллоҳи таваккалту алаллоҳи ва ло ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳи.

16-Ба номи Худо, таваккал кардам бар Худо ва нест тавоной (барои парҳезгорӣ) ва нест қудрате (барои тоати Худо), магар бо кумаку ёрии Худованд.

۱۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ،
أَوْ أَضِلَّ، أَوْ أَزَّ، أَوْ أَزَّلَّ، أَوْ أَظَلِمَ،
أَوْ أَظَلَّمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ» .

17-Аллоҳумма инни аъӯзу бика ан азилла ав узалла ав азилла ав узалла ав азлима ав узлама ав аҷхал ав юҷхала Ҷалайя.

17-Худоё, паноҳ мебарам ба Ту аз ин ки гумроҳ мешавам, ё гумроҳ карда шавам, ё билагжсам, ё лагжонда шавам, ё зулм кунам, ё ба ман зулм шавад, ё азият кунам, ё азият карда шавам.

11-ЗИКРИ ҲАНГОМИ ДАРОМАДАН БА МАНЗИЛ

١٨ - «بِسْمِ اللَّهِ وَلَبْخَنَا، وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا،
وَعَلَى رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا، ثُمَّ لِيُسْلِمْ عَلَى أَهْلِهِ»

18-Бисмиллоҳи валаҷно ва бисмиллоҳи ха-
раҷно ва ъало раббино таваккално. (Сипас ба
аҳли хонаводааш салом кунад).

*18-Ба номи Ҳудо даромадем ва ба номи Ҳудо
хориҷ шудем ва ба Парвардигӯрамон таваккал
кардем.¹*

¹ Паёмбар (с) мефармоянд: Ҳар гоҳ шахсе ба хонааш
дарояд ва вакти даромадан ва ҳӯрок ҳӯрданаш зикри
Ҳудо кунад, шайтон (ба ёронаш) мегӯяд: наметавонед
бихобед ва наметавонед ҳӯрок бихӯред.

١٩ - اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي ثُورَاً، وَفِي
لِسَانِي ثُورَاً، وَفِي سَمْعِي ثُورَاً، وَفِي
بَصَرِي ثُورَاً، وَمِنْ فَوْقِي ثُورَاً، وَمِنْ
تَحْتِي ثُورَاً، وَهُنَّ يَعْيِّنُونِي ثُورَاً، وَهُنَّ
شَمَائِلِي ثُورَاً، وَمِنْ أَمَامِي ثُورَاً، وَمِنْ
خَلْفِي ثُورَاً، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي ثُورَاً،
وَأَغْيِظْ لِي ثُورَاً، وَحَظِّظْ لِي ثُورَاً،
وَاجْعَلْ لِي ثُورَاً، وَاجْعَلْنِي ثُورَاً، اللَّهُمَّ
أَغْيِنْنِي ثُورَاً، وَاجْعَلْ فِي حَضَرِي ثُورَاً،
وَفِي لَحْيِي ثُورَاً، وَفِي دِمِي ثُورَاً،
وَفِي شَغْرِي ثُورَاً، وَفِي بَشَرِي ثُورَاً

19-Аллоҳуммаъзъал фи қалбӣ нӯран ва фӣ
лисонӣ нӯран ва фӣ самъӣ нӯран ва фӣ басарӣ
нӯран ва мин фавқӣ нӯран ва мин таҳтӣ нӯран
ва ъан ямйнӣ нӯран ва ъан шимолӣ нӯран ва
мин амомӣ нӯран ва мин ҳалфӣ нӯран вачъал
фӣ нафсӣ нӯран ва аъзим лӣ нӯран ва ъазим лӣ

нұран вақъал лій нұран вақъалній нұран. Аллохумма айттіній нұран вақъал фі ъасабій нұран ва фі лаҳмій нұран ва фі дамій нұран ва фі шаърій нұран ва фі башарій нұран.

19-Худоё, қарор дег дар қалбам нуре ва дар зибонам нуре ва дар гүшам нуре ва дар чашмам нуре ва аз болоям ва аз поёнам нуре ва аз самти ростам ва аз самти чапам ва аз самти пешам ва аз самти пуштам нуре ва дар қонам нуреро бияндоз ва бузургу баландқадр фармо бароям нуре ва қарор дег бароям нуре ва бигардон маро нуре. Худоё, ба ман нуре ато фармо ва бигардон дар ғар, гүшт, хун, мұ ва пүстам нуре.

13-ДУОИ ДАРОМАДАН БА МАСЧИД

٢٠ - (أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ،
وَسُلْطانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)
[بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ] [وَالسَّلَامُ عَلَى]
رَسُولِ اللَّهِ] «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوابَ
رَحْمَتِكَ»

20-Аъұзу биллоҳи лъазым ва биваңхиҳилкарім ва султони ҳилқадым минашшайтониррачим. Бисмиллоҳи вас-салоту вас-салому ъало расулиллоҳ, аллохуммағтах лій аввоба раҳматика.

20-Паноҳ мебарам ба Худои Бузургвор ва ба рүи гиромиаш ва султони азалиаш аз шайтони рондашуда. Ба номи Худо медароям ва дуруду салом бар Расули Худо бод. Худоё, дарвозаҳои эҳсонатро бароям бикушо.

14-ДУОИ БАРОМАДАН АЗ МАСЧИД

٢١ - «بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ،
اللَّهُمَّ اغْصِنْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» .

21-Бисмиллоҳи вас-салоту вас-салому ъало расулиллоҳ, аллохумма инній асьалука мин фазлика, аллохумма симній минашшайтониррачим.

21-Ба номи Худо ва дуруду салом бар Расули Аллоҳ бод. Худоё, ман аз Ту эҳсонатро меҳоҳам. Худоё, маро аз шайтони рондашуда ҳифз фармо.

15-ЗИКРҲОИ АЗОН

22-Шунавандай азон ҳар он чиро, ки муаззин мегӯяд, такрор мекунад, магар ҳангоми шунидани

«سَمِعَ عَلَى الصَّلَاةِ وَسَمِعَ حَلَّ الْفَلَاحِ»

“Ҳайя ъалас-салоти ва ҳайя ъалалфалоҳ”,
ки ба ҷои такрори он мегӯяд;

«لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِإِلَهٍ»

Ло ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳи.

23-Ва баъд аз ташаҳхуди муazzин, яъне баъд аз “Ашҳаду ал-ло илоҳа иллаллоҳу ва ашҳаду анна Муҳаммадар-расӯлуллоҳ” гуфтани муazzин мегӯяд:

— ۲۳ «وَأَنَا أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ، رَضِيَتِ بِإِلَهِ رَبِّيَا، وَبِمُحَمَّدٍ
رَسُولاً، وَبِإِلَاسْلَامِ دِينَا»

Ва ана ашҳаду алло илоҳа иллаллоҳу вахдаҳу
ло шариқа лаҳу ва анна Муҳаммадан ъабдуҳу
ва расулуҳу. Разийту биллоҳи раббан ва би
Муҳаммадин расӯлан ва биисломи дйнан, яъне
ва ман низ шаҳодат медиҳам ба ин ки нест
маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест
шарику анбозе барои ӯ ва ин ки Муҳаммад банд
да ва фиристодаи Худост. Розӣ шудам ба пар
вардигории Худо ва ба пайгамбари Муҳаммад
(с) ва ба диёнати ислом.

24-Баъд аз он, ки такрор карданаш бо му
аzzин ба поён расид, бар паёмбар (с) салавот
мефиристад.

— ۲۵ «اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّخْوَةِ التَّامَّةِ،
وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ
وَالْفَضِيلَةَ، وَابْنَتَهُ مَقَامًا مَخْمُودًا الَّذِي
وَعَذَنَتْهُ، [إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ]».

25-Баъд аз салавот мегӯяд: Аллоҳумма раб
ба ҳозиҳид-даъватит-томмати вас-салотилко-
имати, оти Муҳаммаданил-василата валфази-
лата вабъасҳу мақомам-маҳмӯданил-лазӣ ваъ-
адтаҳу иннака ло тухлифулмиъод.

25-Худоё, эй соҳиби ин даъвати комил (азон) ва намозе, ки барпо мешавад, ба Мұхаммад васила ва фазилатро бидеҳ ва бидеҳ ўро мақоми некүе, ки ба ў ваъда додаӣ, ҳамоно Ту хилоти ваъда намекунӣ.

26-Байни азон ва иқомат барои худ дуо кунад, зоро ки дуо дар он вақт мустаҷоб мешавад.

16 - ДУОИ ИСТИФТОҲ (ОН ЧИ ДАР НАМОЗ БАЪД АЗ ТАКБИРАТУЛИҲРОМ ВА ҚАБЛ АЗ ФОТИҲА ҲОНДА МЕШАВАД)

- ۲۷ - اللَّهُمَّ بَايِعْدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَيْ
كَمَا بَأْعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ،
اللَّهُمَّ نَفَّنِي مِنْ خَطَايَايَيْ ، كَمَا يُنَفَّنُ الثُّوبُ
الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ
خَطَايَايَيْ ، بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرِدِ» .

27-Аллоҳумма боъид байнӣ ва байна хатоёя камо боъадта байнал машриқи валмагриб, аллоҳумма наққинӣ мин хатоёя камо юнаққас-савбул-абязу минад-данаси, аллоҳуммағсилнӣ мин хатоёя бис-салчи валмои валбаради.

27-Худоё, байни ман ва байни хатоҳоям дурӯй бияндоz, ҳамчуноне, ки байни машриқ ва магриб фосила андоҳтӣ. Худоё, маро аз хатоҳоям пок гардон, ҳамчуноне, ки либоси сафед аз чирк пок мешавад, Худоё, маро аз хатоҳоям бо барф, об ва жола бишӯй.

- ۲۸ - سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، وَبَسْرَكَ
اَشْكُكَ ، وَتَعَالَى جَلْلُكَ ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ .

28-Субҳонакаллоҳумма ва биҳамдика ва таборакасмука ва таъоло ҷаддука ва лоилоҳа ғайруک.

28-Худоё, Туро ба покӣ ёд мекунам ва ситоши Туро мегӯям ва бобаракат аст номи Ту ва баланд мартаба аст бузургвории Ту ва нест маъбуде бар ҳақ гайр аз Ту.

- ۲۹ - وَجَهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنْ
الْمُشْرِكِينَ ، إِنَّ صَلَاتِي ، وَشُكْرِي ،
وَمَحْيَايَيْ ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ،

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذِلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ
الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ. أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتَ
نَفْسِي وَاغْتَرَفْتُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي دُنْوِي
جَمِيعًا إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ.
وَاهْدِنِي لِأَخْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي
لِأَخْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاضْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا،
لَا يَضْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لِيَكَ
وَسْعَدِيَكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِيَكَ، وَالشُّرُّ
لَيْسَ بِإِنْيَكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ
وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوْبُ إِلَيْكَ».

29-Ваъчаҳту вачҳи лиллазӣ фатарас-самовоти валарза ҳанифян ва мо ана миналмушрикийн, инна салотӣ ва нусуқӣ ва маҳёя ва мамотӣ лиллоҳи раббильъоламийн ло шарика лаҳу ва бизолика умирту ва ана миналмуслимийн.

Аллоҳумма анталмалику ло илоҳа илло анта,
анта раббӣ ва ана ъабдука заламту нафсӣ ваъ-
тарафту бизанбӣ фагfir лӣ зунӯбӣ чамиъан
иннаҳу ло яғfirуз-зунӯба илло анта, вахдинӣ
лиаҳсанил ахлоқи ло яҳдӣ лиаҳсанниҳо илло
анта, васрӣф ъаннӣ сайниаҳо лоясрифу ъаннӣ
сайниаҳо илло анта. Лаббайка ва саъдайка
валхайру куллуху биядайка ваш-шарру лайса
илайка ва ана бика ва илайка таборакта ва
таъолайта астагfirука ва атӯбу илайк.

29-Гардонидам рӯямро ба тарафи касе, ки
оғариð осмонҳо ва заминро, дар ҳоле, ки моил
ба дини ҳаққам ва аз муширокон нестам. Ҳаро-
ина намози ман ва ибодати ман ва зиндагии ман
ва мурданӣ ман барои Худоест, ки Парварди-
гори оламиён аст, нест шарiku анбозе барои Ӯ
ва ман ба ин тавҳид амр шудаам ва ман аз му-
салмононам. Худоё, Ту подишоҳӣ, нест маъбу-
де бар ҳақ, магар Ту, Ту Парвардигори ман
ҳастӣ ва ман банди Туам ба худ зулм карда-
ам ва ба гуноҳам иътироф мекунам, пас ҳама
гуноҳони маро биёmurз. Ҳароина гайр аз Ту касе
омурзанди гуноҳон нест ва маро ба беҳтарин
ахлоқ ҳидоят фармо, ки касе гайр аз Ту ба беҳ-
тарин ахлоқ ҳидоят намекунад ва аз ман ах-

лоқи бадро дургардон ки аз ман ахлоқи бадродур намегардонад, касе магар Ту. Гүш ба фармони Ту ҳастам ва инчунин некбахтй дар итоату фармони Ту аст ва хайру некй ҳамааш дар дасти Ту аст ва шарру бадй ба Ту нисбат дода намешавад ва ман маҳлуқи туам ва ба сүи Ту бармегардам, бисёр бобарақат ва баландмартабай, аз Ту омурзиши меҳоҳам ва ба сүи Ту тавба мекунам.

-٣٠-
 اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرِيلَ، وَمِيكَائِيلَ،
 وَإِسْرَافِيلَ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
 حَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ شَخْكُمْ بَيْنَ
 عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ . اهْدِنِي
 لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ يَأْذِنْكَ إِنَّكَ
 تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ

30-Аллоҳумма рабба Ҷибройила ва Микоила ва Исрофилла, фотирас-самовоти валарзи, ъолималғайби вашشاҳодати, анта таҳкуму байна ъибодика фймо конў фиҳи яхталифун,

иҳдинӣ лимахтулифа фйҳи миналҳаққи биизника, иннака таҳдӣ ман ташоъу ило сиротим-мустаким.

30-Худоё, эй Парвардигори Ҷибраил ва Микоил ва Исрофил, Офаринанди осмонҳо ва замин. Огоҳ ба ниҳону ошкор, Ту миёни бандагони худ ҳукм мекунӣ дар чизе, ки эшон дар он ихтилоф мекардаанд, маро ҳидоят фармо дар он чи ихтилоф карда шуд дар он аз ҳақ ба иродан Ту. Барости, ки Ту ҳар киро бихоҳӣ ба роҳи рост ҳидоят мекунӣ.

-٣١-
 اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَبِيرًا،
 وَسُبْحَانَ اللَّهِ بِكُرَّةٍ وَأَصْبَلًا» ثَلَاثَ مَرَاتٍ

31-Аллоҳу акбару кабиро, валҳамду лиллоҳи касиро ва субҳоналлоҳи букратан ва асйло. (Се бор).

31-Худо бузургтар аст чи бузургтаре, Худо бузургтар аст чи бузургтаре Худо бузургтар аст чи бузургтаре ва ситоши аз они Худост, ситоши зиёд ва ситоши аз они Худост, сито-

иши зиёд ва ситоши аз они Худост, ситоши
зиёд ва Худоро субху шом ба покү ёд мекунам.

«أَسْوَدُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ : مِنْ نَفْخَهِ ،
وَنَفْثَتِهِ ، وَهَمْزَتِهِ»

Аъұзу биллоҳи минаш-шайтони мин нафхихи ва нафсиҳи ва ҳамзихи.

Паноҳ мебарам ба Худо аз шайтон аз кибри он ва аз нұфқарданы он ва сарғы он.

- ٣٢ - «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ
الْحَمْدُ أَنْتَ قَيْمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ
الْحَمْدُ لَكَ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ] [وَلَكَ الْعَنْدُ]

[أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَخْذُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ
الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ،
وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ
أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ،
وَإِلَيْكَ أَنْبَتُ، وَبِكَ خَاصَّمْتُ، وَإِلَيْكَ
حَاكَمْتُ. فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا
أَخْرَجْتُ، وَمَا أَشْرَقْتُ، وَمَا أَغْلَقْتُ]
[أَنْتَ الْمُقْدَمُ، وَأَنْتَ الْمُؤْخَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَيْنِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ].

32-Аллоҳумма лакалҳамду, анта нұрус-самовоти валарзи ва ман фіхинна ва лакалҳамду антакайийимус-самовоти валарзи ва ман фіхинна ва лакалҳамду лака мулкуссамовоти валарзи ва ман фіхинна ва лакалҳамду, анта маликуссамовоти валарзи ва лакалҳамду анталҳаққу ва вәйдукалҳаққу ва қавлуга-

лұққу ва лиқоукалхаққу валчаннату ҳаққун ван-нору ҳаққун ван-набийюна ҳаққун ван Мұхаммадун (с) ҳаққун вас-соъату ҳаққун. Аллоҳумма лака асламту ваъалайка таваккалту ва бика оманту ва илайка анабту ва бика хосамту ва илайка ҳокамту фагfir лї мо қадамту ва мо аххарту ва мо асрарту ва мо аъланту антамуқаддиму ва антамуаххири ло илоҳа илло анта, анта илоҳй ло илоҳа илло анта.

32-Худоё, ситоши аз они Ту аст, Ту нури осмонҳо ва замин ва ҳар он ки дар он аст ҳастай аз они Ту аст ситоши, Ту тадбиркунандай осмонҳо ва замин ва ҳар он ки дар он аст ҳастай ва аз они Ту аст ситоши, Ту Парвардигори осмонҳо ва замин ва ҳар он ки дар он аст ҳастай ва аз они Ту аст ситоши, аз они Ту аст ҳастай осмонҳо ва замин ва ҳар он ки дар он аст ва аз они Ту аст ситоши, Ту Подшоҳи осмонҳо ва замині ва аз они Ту аст ситоши, Ту Ҳаққын ва ваядаи Ту рост аст ва каломи Ту ва дидори Ту ва Бихишту Ҷаҳаннам ҳақиқат аст ва паёмбарон ва Мұхаммад (с) барҳақанд ва қиёмат ҳақиқат аст. Худоё, худро ба Ту таслим кардам ва бар Ту таваккал кардам ва ба Ту эмон овардам ва ба сўи Ту баргаштам ва

барои Ту бо душман пайкор кардам ва ба дастури Ту ҳукм кардам, пас гуноҳони гузаштаву оянда ва ниҳону ошкори маро биёmurз, Ту пешидиҳанда ва ақибандозандай, нест маъбуде бар ҳақ, магар Ту. Ту маъбуди мани, нест маъбуде бар ҳақ, магар Ту.

17-ДУОИ РУКӮЙ

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ» - ۳۲

33-Субҳона раббияльъазим (Се бор).

33-Пок аст Парвардигори бузургвори ман.

- ۳۴ - «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِنِي»

34-Субҳонакаллоҳумма раббано ва биҳамдика, Аллоҳуммагфирлӣ.

34-Туро ба покӣ ёд мекунам, Худоё, эй Парвардигори мо ва ситоши мекунам Туро, Худоё, маро биёmurз.

٣٥ - سُبُّوْخُ، قُدُّوسُ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ
وَالرُّوحُ .

35-Суббұхун қуддұсун раббулмалоикати вар-рұхи.

35-Дар ниҳоят покій ва беайбу нақс аст парвардигори малоика ва Қибраил.

٣٦ - اللَّهُمَّ لَكَ رَكَفْتُ، وَبِكَ
أَمْنَتُ، وَلَكَ أَشْلَفْتُ خَشَعَ لَكَ
سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخْتَيِّ، وَعَظِيمِي،
وَعَصِيبِي، وَمَا اسْتَقَلَّ بِهِ قَدِيمِي .

36-Аллохумма лака ракаъту ва бика оманту ва лака асламту хашаға лака самъи ва басарй ва муххий ва ъазмий ва ъасабий ва мастаналла бихи қадамй.

36-Худоё, барои Ту руқӯй кардам ва ба Ту эмон овардам ва ба дастуроти Ту гардан ниҳодам. Фурӯтан шуд барои Ту гӯшам ва ҷашнам ва магзам ва устуҳонам ва راجам ва он чи тои ман ҳомили он аст.

-٣٧ - شَبَّحَانَ فِي الْجَبَرَوْتِ،
وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ

37-Субҳона зайлабарұти валмалакұти валкибирён валъазамати.

37-Пок аст Соҳиби султа ва мулки осмонхова бузургиву азамат.

18-ДУОИ БАЛАНД ШУДАН
АЗ РУКҰЙ

٣٨ - سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ

38-Самиъаллоҳу лиман ҳамидах.

38-Шунид ва қабул кард Худованд ситоиши касеро, ки Уро ситоиши намуд.

٣٩ - رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا
طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ .

39-Раббано ва лакалҳамду ҳамдан касиран тайибан муборакан фиҳи.

39-Парвардигоро, қабул фармо аз мо ва аз они Ту аст ситоиши, ситоиши зиёд, некү ва бобаракат.

19 - ДУОИ СУ҆҆Д

٤٠ - «إِلَهُ السَّمَاوَاتِ وَإِلَهُ الْأَرْضِ
وَمَا بَيْتَهُمَا، وَإِلَهُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ
بَغْدُ. أَهْلَ النَّارِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ
الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ حَبْدُ. اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ
لِمَا أَخْعَنْتَ، وَلَا مُغْطِيَ لِمَا مَنَّتَ،
وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدْدِ مِنْكَ الْجَدُّ»

40-Мил-ассамовоти ва мил-аларзи замобай-нахумо ва мила мо шиъта мин шайин баъду. Аҳлас-санои валмачди, аҳакку мо колальабду ва куллuno лака ъабдун. Аллоҳумма ло мониъа лимо аътайта ва ло мұнтия лимо ма-наъта ва ло янфаъу залчадди минкалчадду.

40-Ситоише ба пурни осмонҳо ва пурни замин ва он чи миёни он ду аст ва пурни он чи меҳоҳи аз ҳар чиз баъд аз он. Ту сазовори мадҳ ва бузургворӣ ҳастӣ, Ту сазовортаринӣ нисбат ба он чи бандоат гуфт ва ҳамаи мо бандоат Туем. Худоё, боздоранде аз он чи меҳоҳӣ ато фармой нест ва диҳандае аз он чи хоҳи манъ намоӣ нест ва сӯд надиҳад тавонгареро тавонгарашаи назди Ту:

٤١ - «سُبْحَانَ رَبِّيِ الْأَعْلَى»

41-Субҳона раббиялаъло (Се бор).
41-Пок аст парвардигори бартари ман.

٤٢ - «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِنِي»

42-Субҳонакаллоҳумма раббано ва биҳамдика, Аллоҳуммагфир ли.

42-Туро ба покӣ ёд мекунам Худоё, эй Парвардигори мо ва ситоиши мекунам Туро, Худоё, маро биёмурз.

٤٣ - «سُبْحَنَ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ
وَالرُّوحُ» .

43-Суббӯҳун куддӯсун раббулмалоикати вар-рӯҳи.

43-Дар ниҳоят покӣ ва беайбу нақс аст Парвардигори малоика ва Ҷибраил.

٤٤ - «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنتُ،
وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَاجَدْتُ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ،
وَصَوْرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ
اللهُ أَخْسَنُ الْحَاكِمِينَ»

44-Аллохумма лака сақадту ва бика оманту ва лака асламту, сақада вачхӣ лиллазӣ халақаҳу ва саввараҳу ва шаққа самъаҳу ва басараҳу таборакаллоҳу аҳсанулхоликӣн.

44-Худоё, барои *Ту саҷда кардам ва ба Ту эмон овардам ва ба дастуроти Ту гардан ниҳодам. Саҷда кард рӯи ман барои касе, ки онро биёфариd ва бингорид ва бишкофт (дар он) гӯш ва чашмашро, оғарин бар Худо, ки беҳтарин оғарандагон аст.*

٤٥ - «شَبْحَانَ ذِي الْجَبَرَوتِ،
وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ» .

45-Субҳона зйлчабарӯти валмалакӯти валкибриёни валъазамати.

45-Пок аст Соҳиби султа ва мулки осмонҳо ва бузургиву азамат.

٤٦ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنَبِي كُلَّهُ، دِقَّهُ
وَجْلَهُ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلَانِيَّهُ وَسِرَّهُ» .

46-Аллохуммагирлӣ занбӣ куллаҳу, дикқаҳу ва чиллаҳу ва аввалаҳу ва охираҳу ва ъалониятаҳу ва сирраҳу.

46-Худоё, биёмурз ҳамаи гуноҳони маро, каму зиёди онро, ва аввалу охри онро ва ошкору нуҳони онро.

٤٧ - اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأُدُ بِرِضَاتِكَ مِنْ
سَخْطِكَ، وَبِمَعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَخْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ
أَنْتَ كَمَا أَثْبَتَ عَلَى نَفْسِكَ» .

47-Аллохумма инни аъюзу биризока мин саҳатика ва бимуъофотика мин ъуқӯбатика ва аъюзу бика минка ло уҳсӣ саноан ъалайка анта камо аснайта ъало нафсика.

47-Худоё, паноҳ мебарам ба ризои Ту аз хашимат ва ба оғияти Ту аз азобат ва паноҳ мебарам ба Ту аз хашимат ва наметавонам шумории кунам мадҳи Turo, он чуноне, ки худат хештанро мадҳ гуфтаӣ.

20 - ДУОИ ҲАНГОМИ НИШАСТАН БАЙНИ ДУ САЧДА

رَبُّ اغْفِرْ لِي رَبُّ اغْفِرْ لِي - ٤٨

48-Раббигфирлӣ, раббигфирлӣ.

48-Парвардигоро, маро биёмурз, Парвардигоро маро биёмурз.

- ٤٩ **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَازْحَمْنِي،
وَاهْدِنِي، وَاجْبِرْ نِي، وَاعْفِنِي، وَازْقِنِي،
وَازْفَعْنِي**.

49-Аллоҳуммагфирлӣ варҳамнӣ ваҳдинӣ ваҷбурнӣ ва ъофинӣ варзукнӣ варфаънӣ.

49-Худоё, маро биёмурз ва ба ман раҳм фармо ва маро ҳидоят кун ва нақси маро ҷуброн фармо ва ба ман оғият ва рӯзӣ дех ва дараҷаи маро баланд фармо.

21 - ДУОИ САЧДАИ ТИЛОВАТИ ҚУРЬОН

- ٥٠ **سَبَّاجَدَ وَجْهِيَ لِلَّذِي خَلَقَهُ،
وَشَقَّ سَمْنَعَةً وَبَصَرَةً بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ،
فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَلْقِينَ»**

“50-Саҷада ваҷҳӣ лил-лазӣ халақаҳу ва шаққа самъаҳу ва басараҳу биҳавлиҳи ва кувватиҳи (фатаборакаллоҳу аҳсанулхолиқӣ.)

50- Саҷда кард рӯи ман барои зоте, ки онро биёфариð ва бишкофт (дар он) гӯш ва ҷашмашро, ба тавоноӣ ва қудрати худ, (пас оғарин бар Худованд, ки беҳтарини оғаринандагон аст.)

- ٥١ **اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ
أَجْرًا، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وِزْرًا، وَاجْعَلْهَا
لِي عِنْدَكَ دُخْرًا، وَتَقْبِلْهَا مِنِّي كَمَا
تَقْبِلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاؤْدًا»**

51-Аллоҳуммактуб лї биҳо ъиндақа ачран ва заъ ъаний биҳо визран ваҷъалҳо лї ъиндақа зухран ва тақаббалҳо миннї камо тақаббалтаҳо мин ъабдика Довуда.

51-Худоё, бо ин саҷда бароям назди худат савобе бинавис ва аз ман гуноҳеро дўр соз ва ин саҷдаро барои ман дар назди худат андӯҳтае бигардон ва аз ман ин саҷдаро қабул фармо, ҳамчуноне ки аз бандгаат Довуд қабул фармудӣ.

22 - ТАШАҲХУД

**٥٢- التَّحِيَاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ،
وَالطَّبَيَّاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا
وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ. أَشْهُدُ أَنَّ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ.».**

52-Аттаҳиёту лиллоҳи вассалавоту ват-тай-ибот. Ассалому ъалайка аюҳаннабийю ва раҳматуллоҳи ва баракотуху. Ассалому ъалайно

ва ъало ъибодиллоҳиссолихїн. Ашҳаду алло илоҳа иллаллоҳу ва ашҳаду анна Муҳаммадан ъабдуху ва расӯлух.

52-Эҳтиромот ва дуюҳову накӯиҳо аз они Худост. Салому раҳмати Худо ва баракати Ўбар ту, эй паёмбар. Салом бар мо ва бар бандагони накӯкори Худо. Гувоҳӣ медиҳам ба ин ки нест маъбуде бар ҳақ ба ҷуз Аллоҳ ва гувоҳӣ медиҳам, ки Муҳаммад банда ва фиристыдаи Худост.

23 - САЛАВОТ БАР ПАЁМБАР (С) БАЪД АЗ ТАШАҲХУД (АТТАҲИЁТ)

**٥٣- اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ،
اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»**

53-Аллохумма салли ъало Мұхаммадин ва ъало оли Мұхаммадин камо саллайта ъало Иброҳима ва ъало оли Иброҳима иннака ҳамидүммацид. Аллохумма борик ъало Мұхаммадин ва ъало оли Мұхаммад камо боракта ъало Иброҳима ва ъало Оли Иброҳима иннака ҳамидүммацид.

53-Худоё, бар Мұхаммад ва Оли Мұхаммад дурӯд фирист, ҳамчуноне, ки дурӯд фиристодӣ бар Иброҳим ва Оли Иброҳим ҳамоно ту сутуда ва боазаматӣ. Худоё бар Мұхаммад ва Оли Мұхаммад баракат дех: ҳамчуноне, ки баракат додӣ бар Иброҳим ва Оли Иброҳим ҳароина ту сутуда ва бӯзуматӣ.

— ۵۴ —

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ
أَزْوَاجِهِ وَذُرَّتِيهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ آلِ
إِبْرَاهِيمَ. وَبَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ
أَزْوَاجِهِ وَذُرَّتِيهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَىٰ آلِ
إِبْرَاهِيمَ. إِنَّكَ حَمِيدٌ مَحِيدٌ .

54-Аллохумма салли ало Мұхаммадин ва

ъало азвоҷиҳи ва зурриятиҳи, камо саллайта ъало оли Иброҳима ва борик ъало Мұхаммадин ва ъало азвоҷиҳи ва зурриятиҳи, камо боракта ъало оли Иброҳима иннака ҳамидум мацид.

54-Худоё бар Мұхаммад ва ҳамсарону фарзандонаш дурӯд фирист, ҳамчуноне, ки дурӯд фиристодӣ бар Оли Иброҳим ва баракат дех, бар Мұхаммад ва ҳамсарону фарзандонаш ҳамонгуна, ки баракат додӣ бар Оли Иброҳим ҳамоно ту сутуда ва бузургӣ.

24 - ДУОИ БАҶДА ЗАШАҲХУДИ ОХИР ВА ҚАБЛ АЗ САЛОМ

— ۵۵ —

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ
الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ
الْمَتَخِلِّينَ وَالْمَمَّاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ
الْدَّجَالِ .

55-Аллоҳумма инни аъұзу бика мин азобил қабри ва мин азоби қаҳаннам ва мин фитнатил маҳё валмамот ва мин шарри фитнатил-Масихид-Даччол.

55-Худоё, ман паноҳ мебарам ба Ту аз азоби қабр ва аз азоби Қаҳаннам ва аз фитнаи зиндагиу марг ва аз шарри фитнаи Масехи Даҷчол.

— ٥٦ — «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ
الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ
الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْبَّةِ
وَالْمَمَّاتِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
الْمَأْسِ وَالْمَغْرَمِ»

56-Аллоҳумма инни аъұзу бика мин азобил қабри ва аъұзу бика мин фитнатил масихид-Даччоли ва аъұзу бика мин фитнатил маҳё валмамоти. Аллоҳумма инни аъұзу бика мина-

маъсами валмағрами.

56-Худоё, ман паноҳ мебарам ба Ту аз азоби қабр ва паноҳ мебарам ба Ту аз фитнаи Даҷчоли масиҳ ва паноҳ мебарам ба Ту аз фитнаи зиндагиу марг. Худоё, ҳамоно ман паноҳ мебарам ба Ту аз гуноҳ ва бадеҳкорӣ (товорон).

— ٥٧ — «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمَتُ نَفْسِي ظُلْمًا
كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ،
فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَازْهَمْنِي
إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» .

57-Аллоҳумма инній заламту нафсай зулман касиро ва ло яғфируз-зунӯба илло анта, фағифирли мағфиратан мин ъиндиқа варҳамний иннака анталғафүур-раҳим.

57-Худоё, ҳамоно ман ба худ зулм кардам, зулми зиёд ва қуз Ту касе гуноҳонро намеомурзад. Пас биёмурз маро омурзише аз фазли худат ва ба ман раҳм фармо ҳамоно Ту бисёр омурзанда ва бисёр меҳрубонӣ.

- ٥٨ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا
أَخْرَجْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَخْلَقْتُ، وَمَا
أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَغْلَمُ بِهِ مِنِّي. أَنْتَ
الْمُقْدَمُ، وَأَنْتَ الْمُؤْخَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ» .

58-Аллохуммағфирлі мо қаддамту ва мо ахарту ва мо асрапту ва мо аъланту ва мо асрафту ва мо анта аъламу биҳи минній анталмұқаддиму ва анталмуаххиру ло илоҳа илло анта.

58-Худоё гуноҳони гузаштаву оянда ва ниҳону ошкори маро биёmurз ва гуноҳоне, ки (дар он) зиёдаравй кардам ва гуноҳоне, ки Ту огоҳтарың ба он аз ман, Ту тақдимқунанда ва ақибандозандай, нест маъбуде бар ҳақ ба ҷуз Ту.

- ٥٩ - «اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ
وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ» .

59-Аллохумма аъинній ъало зикрика ва шукрика ва хусни ъибодатика.

59-Худоё, маро ёрї дед, дар зикру ёдат вә шукру ибодатат багуңаи писандида.

- ٦٠ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوْذُ بِكَ مِنَ
الْبُخْلِ، وَأَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوْذُ
بِكَ مِنْ أَنْ أَرَدَ إِلَيْنِي أَرْذَلُ الْعُمَرُ، وَأَعُوْذُ
بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ» .

60-Аллохумма инній аъўзу бика миналбухли ва аъўзу бика миналҷубни ва аъўзу бика мин ан урадда ило арзалилумри ва аъўзу бика мин фитнатид-дунё ва азобил қабри.

60-Худоё, ман бар Ту аз хасисий паноҳ мебарам ва аз тарс ба Ту паноҳ мебарам ва аз ин ки баргардам ба забунтарин марҳалаи умр паноҳ мебарам ва паноҳ мебарам ба Ту аз фитнаи дунё ва азоби қабр.

- ٦١ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوْذُ
بِكَ مِنَ النَّارِ» .

61-Аллохумма инній асьалуқалчанната ва аъўзу бика минан-нори.

61-Худоё, ман аз Ту биҳиштро хоҳонам ва паноҳ мебарам ба Ту аз дӯзах.

٦٢ - اللَّهُمَّ يَعْلَمُ الْغَيْبَ وَقُدْرَتِكَ
عَلَى الْخَلْقِ أَخْبِرْنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ
خَيْرًا لِي وَتَوْفِينِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاءَ خَيْرًا
لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشِيتَكَ فِي الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي
الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي
الْغَنَى وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيْمًا لَا يَنْفَدُّ،
وَأَسْأَلُكَ قُرْءَةَ هَيْنِ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ
الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَزَدَ الْعَيْشِ
بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى
وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ فِي خَيْرِ
ضَرَاءَةِ مُضِرَّةٍ وَلَا فِتْنَةِ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زِينَا
بِرِزْنَةِ الإِيمَانِ وَاجْعَلْنَا مُدَاهَةً مُهْتَدِينَ

62-Аллоҳумма биъилмикалғайба ва қудратика ъалалхалқи ахийинй мо ъалимталҳаёта хайран лй ва таваффанй изо ъалимталвафота хайран лй. Аллоҳумма инни асъалука хашиштака филғайби ваш-шаҳодати ва асъалука қалиматалҳақки фир-ризо валғазаби ва асъалука калқасда филғина валғакри ва асъалука наъиман лоянфаду ва асъалука куррата ъайнин ло танқатишу ва асъалукарризо баъдалқазои ва асъалука бардальайши баъдалмавти ва асъалука лаззатан-назари ило ваҷҳиқа ваш-шавқа ило лиқои фи ғайри зарроа музирратин ва ло фитнатин музиллатин. Аллоҳумма зайдинно бизинатил имони ваҷъално ҳудотан муҳтадиин.

62-Бор, Худоё, мутавассил мешавам ба ъилми гайбат ва қудратат бар халқ, ки зинда ниғаҳдорӣ маро, то вақте ки медонӣ зиндагӣ бароям беҳтар аст ва бимирон маро ҳангоме ки медонӣ вафот бароям беҳтар аст. Худоё, аз Ту меҳоҳам, ки дар ниҳону ошкоро фурӯтан бошам ва аз Ту меҳоҳам сухани ҳақ гуфтан ҳангоми хушнудӣ ва хаим ва аз Ту масъалат дорам миёнаравиро дар тавонгарӣ ва тандасстӣ ва аз Ту меҳоҳам неъмате, ки аз байн наравад ва ҷашнрӯшание, ки поён наёбад ва

хүшинудй баяд аз ҳукмат ва аз Ту меҳоҳам зиндагии гувороро баяд аз марг ва аз Ту меҳоҳам лаззати нигаристан ба рӯятро ва шавқи дидори Ту, бидуни мубтало шудан ба мусибати музир ва фитнаи гумроҳкунанда. Ҳудоё, моро ба зинати имон биёдой ва моро аз ҳидоятдиҳандагон ва ҳидоятёфтагон бигардон.

٦٣ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَللَّهُ يَا أَنْتَ
الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي
ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»

63-Аллоҳумма иинӣ асьалука ё Аллоҳу бинакал воҳидулаҳадус-самадул-лазӣ лам ялид ва лам юлад ва лам яқун лаҳӯ қуфуван аҳад, ан тағфира лӣ зунӯбӣ иннака анталағфӯур-раҳим.

63-Бор, Илоҳо, ман бо тавассул ба ин ки Ту ягонай ва шарике надорӣ ва бениёзе ҳастӣ, ки назоидааст ва назодашуда ва набудааст барои

ӯ ҳамтое (аз Ту меҳоҳам), ки биёмурзӣ гуноҳонамро, ҳар оина Ту бисёр омурзанда ва бисёр меҳрабонӣ.

٦٤ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَنَّ لَكَ
الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَخُذْكَ لَا شَرِيكَ
لَكَ، الْمَنَانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَمِيَّ يَا قَبُوْمُ إِنِّي
أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»

64-Аллоҳумма иинӣ асьалука бинана лакалҳамда ло илоҳа илло анта ваҳдака ло шарика лакалманнон ё бадиъас-самовоти валарзи ёзалҷалоли валикром ё ҳайю ё қайому, иинӣ асьалукалҷаннатана ва аъӯзу бика минан-нори.

64-Ҳудоё, ба ростӣ, ки ман аз Ту дарҳост мекунам, зеро ки мустаҳиқи ситоши нест Маъбуди барҳақ ба ҷуз Ту, ягонай, нест шарику анбозе барои Ту бисёр миннатгузорӣ. Эй

оффаринандаи осмонҳо ва замин ва эй соҳиби бузургӣ ва баҳшиши ва эй зинда ва эй тадбиркунанда, аз ту меҳоҳам биҳиштро ва паноҳ мебарам ба Ту аз дӯзах.

٦٥ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأْلُكَ بِأَنِّي أَشَهَدُ
أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ
الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ
لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ»

65-Аллоҳумма иниң асъалука бианий ашҳаду аннака анталлоҳу ло илоҳа илло антал Аҳадус-Самадул-лаъи лам ялид ва лам юлад ва лам якуллаҳу куфуван аҳад.

65-Худоё, ҳар оина ман аз Ту масъалат дорам, зоро ки шаҳодат медиҳам, ки Ту Аллоҳ ҳастӣ ва нест маъбуди барҳақ, магар Ту, ягона ва бениёзе ҳастӣ, ки назодааст ва назоидашуда ва набудааст барояш ҳамтое.

25 - АВРОДИ БАЪД АЗ САЛОМ ДОДАН

٦٦ - «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ (ثَلَاثَةِ) اللَّهُمَّ أَنْتَ
السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ» ثَلَاثَةِ مرَاتٍ .

66-Астагфируллоҳ (Се бор). Аллоҳумма антас-салом ва минкас-салом таборакта ё залчалоли валикром.

66-Аз Худо омурзии металабам.Худоё, Ту саломӣ ва саломатӣ аз Ту аст, бисёр бобарақат ҳасти, эй соҳиби бузургӣ ва баҳшиши.

٦٧ - «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ،
وَلَا مُغْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدَّ
مِنْكَ الْجَدُّ» .

67-Ло илоҳа илал-лоҳу ваҳдаҳу ло шарика

лаху лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ва ҳува ъало кулли шайин қадир. Аллоҳумма ло мониша лимо аътайта ва ло мұлтия лимо манаъта ва ло янфаъу залчадди минкалчаддй.

67- Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ ягона аст, нест шарике барои ў, аз они ўст мулк ва аз он ўст ситоиш ва Ў ба ҳар чиз тавонност. Бор Илоҳо, боздоранде аз он чи хоҳӣ ато фармой, нест ва диханде аз он чи хоҳӣ манъ намой нест ва сӯд надиҳад тавонгариро тавонгарияш назди Ту.

— ٦٨ —
 لَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
 لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيمَانُهُ،
 لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الشَّنَاءُ الْخَيْرُ،
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْنَ
 كَرَهَ الْكَافِرُونَ

68- Ло илоҳа иллал-лоҳу ваҳдаҳу лошарика лаҳу лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ва ҳува

ъало кулли шайин қадир. Ло ҳавла ва ло қувваты илло бил-лоҳи, ло илоҳа иллал-лоҳу ва ло наъбду илло ийёҳу лаҳунниъмату ва лаҳулфазлу ва лаҳус-саноулҳасану ло илоҳа иллал-лоҳу муҳлисйна лаҳуддйн ва лав кариҷал-кофириённа.

68- Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарике барои Ў, аз они ўст мулк ва аз они ўст ситоиш ва Ў ба ҳар чиз тавонност. Нест тавоной (барои дурӣ аз гуноҳ) ва нест қудрате (барои пойдорӣ бар тӯъати Худо), магар бо қўмаки Худованд. Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ ва намепарастем ҷуз ўро, аз они ўст неъмату эҳсон ва мадҳи некӯ. Нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ, ибодатамонро холис барои Худо анҷом медиҳем, ҳарчанд кофирионро хӯш наояд.

— ٦٩ —
 سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ،
 وَاللَّهُ أَكْبَرُ (ثَلَاثَاتُ تَلَاهِينَ) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
 لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

69-Субҳонал-лоҳ валҳамду лил-лоҳ вал-лоҳу акбар (Сиву се бор). Ло илоҳа иллал-лоҳу вахдаҳу ло шарика лаҳу лаҳујмулку ва лаҳулҳамду ва ҳува ъало кулли шайин қадир.

69- Пок аст Худо ва ситоши аз они Худост ва Худо бузургтар аст. Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарике барои ӯ, аз они ўст мулки ҳастӣ ва аз они ўст ситоши ва ӯ ба ҳар чиз тавоно аст.

سورة الإخلاص

Бисмیل-لوҳیپ-Рاҳмонیر-Раҳіم.

70-Кул ҳувал-лоҳу аҳад ал-лоҳус-Самад, лам ялид ва лам юлад ва лам яkul-лаҳу куфуван аҳад.

Ба номи Худованди Бахшандай Мехрабон.

70-Бигӯ, ў Худои яктост, Худое, ки бениёзаст. На зодааст ва на зодашуда ва на ҳеч кас ҳамтои ўст.

سورة الفلق

Бисмیل-لوҳیپ-Рاҳмонیر-Раҳіم.

Кул аъзузи бираббилифалақ мин шарри мо ҳалақ ва мин шарри ғосиқӣн изо вақаб ва мин шаррин-нафосоти фӣлукади ва мин шарри хосидӣ изо ҳасад.

Ба номи Худованди Бахшандай Мехрабон.

Бигӯ паноҳ мебарам ба Парвардигори сапедаи субҳ, аз шарри ҳар чи оғаридааст ва аз шарри шаби торик, чун торикии ўнаҳн шавад ва аз шарри занони афсунгар, чун ба ҷоду дар гиреҳҳо бидаманд ва аз шарри ҳасӯд, чун ҳасад кунанд.

سورة الناس

Бисмیل-لوҳیپ-Рاҳмонیر-Раҳіم.

Кул аъзузи бираббин-носи Маликин-носи Илоҳин-носи мин шаррил васвосил ҳанносилазӣ ювасвису фӣ судӯрин-носи миналчиннати ван-носи. (Баъд аз ҳар намоз).

Ба номи Худоанди Бахшандай Мехрубон.

Бигӯ, паноҳ мечӯям ба Парвардигори одамиён, подшоҳи одамиён, Маъбуди одамиён, аз шарри ҳар васвасакунандай пинҳоншаванд, касе ки васваса мекунад дар дилҳои одамиён, ҳоҳ аз ҷинниён бошад ва ҳоҳ аз одамиён.

آلية الكرسي

71-Аллоҳу ло илоҳа илло ҳувал-Ҳайюл-Қайюм ло таъхузуху синатун ва ло навм, лаҳу мо фис-самоҷоти ва мо фӣл-арзи, ман заллазӣ яшфаъу ъиндаҳу илло биизниҳи яъلامу мо байна айдӣҳим ва мо ҳалфаҳум ва ло юҳйтӯна бишайӣн мин илмиҳи илло бимошоа васиъа

курсийюхус-самовоти валарза ва ло яудуху хифзуҳумо ва ҳувалъалийолазим.¹

71-Аллоҳ худоест, ки нест маъбуди барҳақ ба ҷуз Вай. Зиндаву тадбиркунандай махлуқот аст, ҳаргиз ӯро қасолати хоб фаро нағирад, он чи дар осмонҳову замин аст, аз они Ӯст. Кист, ки битавонад шафоъат намояд назди ӯ, магар ба иҷозаи ӯ, он чиро ки махлуқот дар пеши рӯ доранд ва он чиро пушти сар мегузоранд, медонад ва эшон ҳеч намедонанд аз ӯилми Худо, магар ан чи ӯ бихоҳад. Курсии ӯ осмонҳо ва заминро фаро гирифта ва нигоҳдории осмонҳо ва замин бар Худованд сангинӣ намекунад ва ӯ бартар ва бузург аст.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بُخْيِي وَيُبَيِّثُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» - 72

¹ Паёмбар (с) дар бораи Ояталкурсӣ чунин фармудааст: “Касе ки онро байд аз ҳар намоз бихонад, ҷуз ҳаёту зиндагӣ чизе мониши даромадан вай ба бихишт намешавад. яъне, фосилае, ки миёни ў ва бихишт аст, танҳо ҳамин ҳаёти инчаконист ва ҳаминки зиндагониро падрул гуфт. мустакиман ба бихишт равад.

72- Ло илоҳа иллал-лоҳу вахдаҳу ло шариқа лаҳ лаҳул-мулку ва лаҳул-ҳамду юҳий ва юмит ва ҳува ъало кулли шайин қадир. (Даҳ маротиба аз намози шом ва бомдод).

72-Нест Маъбуди барҳақ, ба ҷуз Аллоҳи ягона, нест шариқу ҳамтое барои ў. Аз они ўст мулки ҳастӣ ва аз они ўст ҳамду синоши. Зинда мекунад ва мемиронад ва ӯба ҳар чиз қодиру тавоност.

73- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبِّلًا»

73-Аллоҳумма инни асалукаъилман ноғиъан ва ризқан тайибан ва ъамалан мутақаббалан. (Баъд аз саломи намози бомдод).

73-Бор, Худоё, ман аз Ту илми судманд ва ризқи ҳалол ва амали мақбул мекоҳам.

26 - ДУОИ НАМОЗИ ИСТИХОРА

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ
بِقُدرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ،
فَإِنَّكَ تَقْدِيرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ، وَلَا أَخْلَمُ،
وَأَنْتَ عَلَامُ الْغَيْبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ
أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ - وَيُسَمِّي حَاجَةً -
خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَحَاقِبَةٌ أَمْرِي -
أَوْ قَالَ : عَاجِلٌهُ وَآجِلُهُ - فَاقْدِرْهُ لِي
وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ
تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي
وَمَعَاشِي وَحَاقِبَةٌ أَمْرِي - أَوْ قَالَ : عَاجِلٌهُ
وَآجِلُهُ - فَاضْرِفْهُ عَنِّي وَاضْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ
لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَزْصِنِي بِهِ» .

74-Чобир писари Абдуллоҳ (р) мегӯяд, ки Расули Худо (с) истихора кардан дар ҳар корро монанди суре аз Қуръон ба мо меомӯҳт ва

мефармуд: “Ҳар гоҳ яке аз шумо қасди анҷоми кореро кунад, ду ракаъат намоз ғайри намози фарзӣ бихонад ва сипас бигӯяд: Аллоҳумма инни астахйрука биъилмика ва астакдиркука бикудратика ва асьалука мин фазлика-лазими файнинака тақдиру ва ло акдиру ва таъلامу ва ло аъلامу ва анта ъалломулгуоб. Аллоҳумма ин кунта таъلامу анна ҳозаламра-ва юсаммӣ ҳочатаҳу-хайрун лӣ фӣ динӣ ва маъошӣ ва оқибати амрӣ-ав қола ъочилиҳи ва очилиҳи-факдурху лӣ ва яссирху лӣ сумма борик лӣ фӣҳи ва ин кунта таъلامу анна ҳозаламра шаррун лӣ фӢ динӣ ва маъошӣ ва оқибати амрӣ-ав қола ъочилиҳи ва очилиҳифасри-фҳу ъаний васрифнӣ ъанҳу вакдур лӣ алхайра ҳайсу кона сумма арзинӣ биҳи.

74-Худоё, ман ба ъилми Ту аз Туталаби хайр мекунам ва ба қудрати Ту аз Туталаби қудрат мекунам ва аз Ту меҳоҳам эҳсони бузургатро, ҳар оина Тутавоной ва ман нотавон ва Ту медонӣ ва ман намедонам ва Ту донандай умури пинҳонӣ. Худоё, агар медонӣ, ки ин кор (ва ҳочаташро номбар мекунад) барои ман дар динаму дунёям ва саранҷоми корам-ё фармуд: дар ҳоли ҳозир ва ояндаи корам хайрунек аст, нас онро бароям муқаддар ва мұяссар фармо ва сипас дар он кор бароям баракат дө.ҳ ва агар

медонӣ, ки ин кор барои ман дар дину дунёям ва саранҷоми корам, (ё фармуд) дар ҳоли ҳозир ва ояндаи корам шарр ва бад аст, пас боздор онро аз ман ва боздор маро аз он, бароям ҳар гуна хайре, ки ҳаст онро муқаддар фармо, сипас маро ба василаи он розӣ гардон.

Ҳар касе ки аз Ҳудо талаби хайр кунад ва бо бандагони мӯъмин машварат намояд ва дар кораш биандешад, пушаймон наҳоҳад шуд.

Худованد мефармояд: (Дар корат бо онҳо машварат кун ва ҳар гоҳ тасмим гирифтӣ, пас бар Ҳудо таваккал намо). Ол и Имрон: 159

27 - АВРОДИ СУБҲ ВА ШОМ¹

Алҳамду лил-лоҳи ваҳдаҳу вас-салоту вас-салому Ҷало ман ло ҳабибия баъдаҳу.

¹ Аз Анас (р) ривоят шуда, ки Расули Ҳудо (с) дар фармуданд: “Нишастани ман бо гурӯҳе, ки аз намози бомдод то тулӯи офтоб зикри Ҳудо мекунанд, бароям аз озод намудани чаҳор барда аз фарзандони (пайгамбар) Исмоил бехтар аст ва ин ки аз намози аср то гуруби ӯфтоб бо гурӯҳе, ки зикри Ҳудо мекунанд, биншинам, бароям аз озод кардани чаҳор барда аз фарзандони (пайгамбар) Исмоил бехтар аст”.

آیة الكرسي

Аъӯзу биллоҳи минаش-шайтонир-раҷим.¹

75-Аллоҳу ло илоҳа илло ҳувал-Ҳайюл-Қайюм ло таъхузуху синатун ва ло навм лаҳу мо фис-самовоти ва мо фӣл-арзи ман заллазӣ яшфаъу ъиндаҳу илло бииزниҳи яъلامу мо байна айдӣҳим ва мо ҳалфаҳум ва ло юҳйтӯна бишайиҳ мин ъилмиҳи илло бимошоа, васиға қурсийюҳус-самовоти валарза ва ло яӯдӯҳӯ ҳифзуҳумо ва ҳувалъалиӯл ъазим.¹

75-Аллоҳ Ҳудоест, ки нест маъбуди барҳақ ба ҷуз Вай. Зиндаву тадбиркунандай маҳлӯқот аст, ҳаргиз Ӯро қасолату хоб фаро нагирад, он чи дар осмонҳову замин, аст аз они Ӯст. Кист, ки битавонад шафоъат намояд назди Ӯ, магар ба иҷозаи Ӯ, он чиро ки маҳлуқот дар неши рӯ доранд ва он чиро пушти сар мегузоранд, медонад ва эшон ҳеч намедонанд аз илми Ҳудо, магар он чи Ӯ бихоҳад. Қурсии Ӯ осмонҳо ва заминро фаро гирифта ва нигоҳдории осмонҳо ва замин бар Ҳудованд сангинӣ намекунад ва Ӯ бартар ва бузург аст.²

¹ Паёмбар (с) мефармоянд: Касе ки вакти субҳ Ояталкурсиро бихонад, то вакти шом аз шарри чинн дар амон мебошад ва ҳар касе ки онро ҳангоми шом бихонад, то вакти субҳ аз чинн маҳфӯз мемонад.

² Паёмбар (с) дар бораи Ояталкурсӣ чунин фармудааст: “Касе ки онро баъд аз ҳар намоз бихонад, ҷуз ҳаёту зиндагӣ ҷизе мониби даромадан вай ба бихишт намешавад”.

سورة الإخلاص

Бисмиллоҳир-Раҳмонир-Раҳим

76-Кул хуваллоху аҳад аллоҳус-Самад лам ялид ва лам юлад ва лам якул-лаҳу куфуван аҳад.

Ба номи Худоанди Бахшандаи Мехрабон.

76-Бигӯ, ў Худои якътост, Худое, ки бениёзаст. На зодааст ва назодашуда ва на ҳеч кас ҳамтои ўст.

سورة الفلق

Бисми‌الله‌رَحْمٰن‌رَحِيم

Кул аъзузи бираббили фалақ мин шарри моҳалақ ва мин шарри ғосиқӣн изо вақаб ва мин шаррин-нафросоти фйлукади ва мин шарри ҳосидин изо ҳасад.

Ба номи Худованди Бахшандаи Мехрабон.

Бигӯ паноҳ мебарам ба Парвардигори субҳ, аз шарри ҳар чи оғаридааст ва аз шарри шаби торик, чун торикии ў паҳн шавад ва аз шарри занони афсунгар, чун ба ҷоду даргифрӯҳо бидаманд ва аз шарри ҳасуд, чун ҳасад кунад.

سورة الناس

Бисمilloh ir-Rahman ir-Rahim

Кул аъзузи бираббин-носи Маликин-носи Илоҳин-носи мин шаррил васвосилханнос ал-лазӣ ювасвису фӣ судӯрин-носи миналчинна-

ти ван-носи¹. (Баъд аз ҳар намоз).

Ба номи Худованди Бахшандаи Мехрабон.

Бигӯ, паноҳ мечӯям ба Парвардигори одамиён, Подшоҳи одамиён, Маъбуди одамиён, аз шарри ҳар васвасакунанди пинҳоншаванд, касе ки васваса мекунад дар дилҳои одамиён, хоҳ аз ҷинниён бошад ва хоҳ аз одамиён.

-۷۷ «أَضَبَخْنَا وَأَضَبَخَ الْمُلْكُ لِلَّهِ»^(۱)

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْحُكْمُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبُّ أَنْشَأَكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ»^(۲) وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبُّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْكَسْلِ، وَشَرِّ الْكِبَرِ، رَبُّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ» .

(۱) وَإِنَّا مَسْأَلْنَا: أَسْبَأْنَا وَأَسْبَخْنَا الْمُلْكَ لِهِ

¹ Инчунин он ҳазрат (с) мефармояд: Касе ки ин се суроро се бор ҳангоми субҳ ва се бор ҳангоми шом бихонад, аз ҳар чиз кифояташ мекунад.

77-Асбаҳно ва асбаҳалмулқу лил-лоҳ валхамду лиллоҳ ло илоҳа иллаллоҳу вахдаҳу ло шарика лаҳ,лахул мулқу ва ла ҳулҳамд ва ҳува ъало кулли шайин қадир. Рабби асьалука хайра мо фи ҳозаливми ва хайра мобаъдаҳу ва аъӯзу бика мин шарри мо фӣ ҳозаливми ва шарри мобаъдаҳу. Рабби аъӯзу бика миналкасали ва сўйилкибари, рабби аъӯзу бика минъазобин финнори ва ъазобин филқабри.

77-Ба бомдод ворид ўудем ва коинот ба бомдод ворид шуданд, дар ҳоле, ғи коинот аз они Худо ҳастанд. Ва ситоиш аз они Худост, нест маъбуди барҳак, магар Аллоҳ, ягона аст. Нест шарике барои Ўаз они ўст ситоиш ва Ўба ҳар чиз тавоност. Парвардигоро, аз Ту меҳоҳам хайри он чи дар ин рӯз аст ва хайри он чи баъд аз он аст ва паноҳ мебарам ба тӯ аз шарри он чи дар ин рӯз аст ва шарри он чи баъд аз он аст. Парвардигоро, аз танбалӣ ва сахтиҳову ноҳушиҳои кӯҳансолӣ ба Ту паноҳ мебарам. Парвардигоро, аз азоби ҷаҷаннам ва ъазоби қабр ба Ту паноҳ мебарам.

-78 - اللَّهُمَّ إِنِّي أَضْبَخْتُنَا، وَإِنِّي
أَفْسَدْنَا ، وَإِنِّي تَحْبَيْنَا، وَإِنِّي نَمُوتُ
وَإِلَيْكَ النُّشُورُ

78-Аллоҳумма бика асбаҳно ва бика амсайно ва бика наҳё ва бика намӯту ва илайканнушӯр.

78-Бор, Ҳудоё, ба амри Ту субҳ кардем ва ба амри Ту шом кардем ва ба амри Ту зинда мешавем ва ба амри Ту мемирэм ва ба суи Ту аст зинда шудан.

-79 - اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبُّنَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
خَلَقْتَنَا وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَىٰ عَهْدِكَ
وَوَخِدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
مَا حَسَنْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ،
وَأَبُوءُ بِذَنبِي فَاغْفِرْ لِي فَلَمَّا لَا يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

79-Аллохумма анта рабби ло илоха илло анта халақтани ва ано ъабдука ва ано ъало ъаҳдиқа ва ваъдиқа мастатаъту. Аъўзу бика мин шарри мо санаъту абӯу лака биниъматика ъалайя ва абӯу бизанбӣ фагfirлӣ фанинаҳу ло яғфирӯз-зунӯба илло анта.

79-Худоё, Ту Парвардигори мани, нест майбуди барҳақ, магар Ту, ки маро оғаридӣ ва ман банди птиам ва ман ба паймони ваъдаам бо Ту ба қадре, ки тавонам, пойдорам. Аз шарри он чи анҷом додаам, ба Ту паноҳ мебарам, аз неъматат бар ҳудам оғоҳам ва ба гуноҳам эътироф мекунам, пас маро биёмурз, ки ҳар оина ба ҷуз Ту касе омурзандай гуноҳон нест.

-۸۰ «اللَّهُمَّ إِنِّي أَضْبَخْتُ^(۱) أَشْهِدُكَ وَأَشْهِدُ حَمَلَةَ عَرِيشَكَ، وَمَلَاتِكَ وَجَمِيعَ خَلْقَكَ، أَنْتَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَإِنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ». (از یعنی مراءات)

80-Аллохумма инни асбаҳту ушҳидука ва ҳамалата ъаршика ва малоқатика ва ҷамиъа ҳалқика аннака анталлоҳу ло илоҳа илло анта, вахдака ло шарика лак, ва анна Муҳаммадан ъабдука ва Расулук.¹

80-Худоё, ба ростӣ ки ман субҳ кардам, дар ҳоле ки Ту ва ҳомилони Аршат ва малоқаҳоят ва ҳамаи маҳлуқотатро гувоҳ мегирам ба ин ки ҳароина Ту Аллоҳ ҳастӣ, нест майбуди барҳақ, магар Ту. Ягонай ва шарику ҳамтое барои Ту нест ва ҳамоно Муҳаммад бандава паёмбари Ту аст.

-۸۱ «اللَّهُمَّ مَا أَضْبَخْتَ بِي^(۱) مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ يَأْخِدُ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»

81-Аллохумма мо асбаҳа бӣ мин ниъматин ав биаҳадин мин ҳалқика фаминка вахдака ло шарика лак фалакалҳамду ва лакашшукр.

¹ Паёмбар (с) мефармояд: Ҳар касе ки ин зикрро чаҳор бор ҳангоми субҳ ва шом бихонад. Худованд ўро аз дӯзах начот медиҳад.

81'-Бор, Илоҳо, ҳар неъмате ки дар ҳар бом-
дод ба ман, ё ба яке аз маҳлукотат расад, та-
нҳо аз Ту аст, ягонай. Нест шарике барои Ту,
нас ситошиш шукр аз они Ту аст.

-٨٢ «اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدْنِي، اللَّهُمَّ
عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي
بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي
أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»
ثلثة مرات

82-Аллохумма ъофинӣ фӣ бадани, Аллохум-
ма ъофинӣ фӢ самъӣ, Аллохумма ъофинӣ фӢ
басарӣ ло илоҳа илло анта. Аллохумма инӣ аъӯ
зу бика миналкуфри валфақри ва аъӯзу бика
мин азобилқабри ло илоҳа илло анта (Се бор).

82-Худоё, маро дар баданам ва дар гӯшам
ва дар чашмам оғият дех, нест маъбуди ба-
рҳақ, магар Ту. Худоё, аз куфр ва фақр ба Ту
пакоҳ мебарам, нест маъбуди барҳақ, магар Ту.

¹ Паёмбар (с) фармудааст: Ҳар касе, ки ин зикро субҳ
бихонад. шукри он рӯзро ба ҷо овардааст ва касе, ки шом
онро бихонад, шукри он шабро адо намудааст.

-٨٣ «حَسْنِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ حَلَّنِي
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» (تبني
مرات)

83-Ҳасбияллоҳу ло илоҳа илло ҳува,
ъалайҳи таваккалту ва ҳува раббульъаршиль-
азим. (Ҳафт бор меҳонед).

83-Бароям Худо коғист, нест маъбуди ба-
рҳақ, магар Ӯ, бар вай таваккал кардам ва Ӯ
Парвардигори Ариши бузург аст.

-٨٤ «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ
وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ: فِي دِينِي وَدُنْيَايِ
وَأَهْلِي، وَمَالِي، اللَّهُمَّ اشْرُّ عَوْرَاتِي،
وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ اخْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ
يَدَيِّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمْسِنِي، وَعَنْ
شِمَالِي، وَمِنْ قَوْقَيِ، وَأَهُوَدُ بِعَظَمَتِكَ
أَنْ أَغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»

84-Аллохумма иннī асалукальфа вальо-
фията фид-дунё валохирати. Аллохумма иннī
асалукальфа вальофията фид-дунё ва дунёя
ва ахли ва молӣ. Аллохуммастур авротӣ ва
омин равъотӣ, аллохуммажазнӣ мин байни-
дайя ва мин халғӣ ва ъан яминӣ ва ъан шимо-
ли ва мин фавқи ва аъзуу биъзаматика ан
уғтола мин таҳтӣ.

84-Худоё, ман аз Ту омӯрзии ва оғиятро дар
дунёву охират меҳоҳам. Худоё, ман аз Ту омӯрзии
оғиятро дар динну дунёям ва хонаво-
даву дороиям меҳоҳам. Бор Илоҳо, маро аз
пеши рӯям ва аз пушти сарам ва аз самти рос-
ту чапам ва аз самти болоям ҳифз кун ва ба
бузургии Ту паноҳ мебарам аз ин, ки ногаҳон
аз самти поинам кушта шавам.

-٨٥ - اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ
وَمَلِيكُهُ، أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ
بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ
وَشَرِّ كِبِيرٍ، وَأَنْ أَفْتَرَفَ عَلَى نَفْسِي شَوْءًا،
أَوْ أَجْرَأَهُ إِلَى مُنْسِلِمٍ

85-Аллохумма ъолималгайби ва-ш-шахода-
ти, фотирас-самовоти валарзи, рабба қулли
шайин ва маликаҳу, ашҳаду алло илоҳа илло
анта аъӯзу бика мин шарри нафсӣ ва мин шари-
ш-шайтони ва ширкиҳи ва ан актарифа ало
нафсӣ сӯъан ав аҷураҳу ило муслим.

85-Худоё, эй донандай ниҳону ошкоро ва эй
оғаринандай осмонҳову замин ва эй Парварди-
гори молики ҳар чиз, шаҳодат медиҳам ба ин,
ки нест маъбуди барҳақ, магар Ту. Паноҳ ме-
барам ба Ту аз шарри нафсам ва аз шарри шай-
тон ва ин, ки маро ба ширк биандозад ва аз ин,
ки нисбат ба худ муртакиби бадӣ шавам ва ё
бадиро бар мусалмone сабаб гардам.

-٨٦ - بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ
شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ
الْسَّمِيعُ الْعَلِيمُ». نَحْنُ نَرَأَيْنَا

86-Бисмиллоҳиллаҳӣ ло язурру маъасмиҳи
шайун фйларзи ва ло фйссамой ва ҳувас-сам-
йуљалӣм. (Се бор).¹

¹ Паёмбари Худо мефармояд: касе, ки се бор субҳ ва се
бор шом онро бихонад, чизе ба ў зарар намерасонад.

86-Ба номи Худоё, ки зарар намерасонад бо номаш чизе дар замин ва на дар осмон ва ўшувавову доност.

87- «رَضِيَتْ بِاللَّهِ رَبِّاً، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا». نӣат Мӯзаб

87¹-Разийту биллоҳи раббан ва билисломи динан ва би Муҳаммадин набиийян. (Се бор).

87-Хушнудам ба Парвардигории Худо ва динати Ислом ва паёмбарии Муҳаммад (с).

88- «يَا حَسِيْبَ يَا قَيْوُمُ بِرَحْمَتِكَ أَشْغَيْتُ أَضْلَعَ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تِكْلِنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنِي». -88

88-Ё Ҳайю ё Қайюм бираҳматика астагфайсу аслиҳ лй шаъни куллаҳу ва ло такилни ило нағфай тарфата ъайнин.

88-Эй зиндаву тадбиркунандай олам, ба раҳматат аз Ту мадад меҳоҳам, ки ҳамаи корҳоямро некӯ созӣ ва ин ки маро ба андозаи як чаим ба ҳам задан, ба ҳоли худ вогузор накунӣ.

¹ Он ҳазрат (с) фармудааст: Худованд бар худ воҷиб гарда, ки рӯзи қиёмат розӣ гардонад касеро, ки ин зикрро се бор ҳангоми субҳ ва се бор ҳангоми шом бихонад.

-89- «أَضْبَخْنَا وَأَضْبَخَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ^(۱)، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمَ^(۲): فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ وَتُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَمَدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ» .

89-Асбаҳно ва асбаҳал мулку лиллоҳи раббильъоламин. Аллоҳумма инни асьалука хайра ҳозаливми фатҳаҳу ва насрahu ва нураҳу ва баракатаҳу ва ҳудоҳу ва аъӯзу бика мин шарри мо фйхи ва шарри мо баъдаҳу.¹

89-Ба бомдод ворид шудем ва коинот ва бомдод ворид шуданд, дар ҳоле ки коинот аз они Худой Парвардигори оламиён ҳастанд. Худоё, ман аз ту ҳайри ин рӯзро, ки пирӯзиву мадад ва нуру баракат ва ҳидоят дар он бошад, аз Ту меҳоҳам ва паноҳ мебарам ба Ту аз бадии он чи дар он аст ва бадии он чи баъд аз он аст.

¹ Ҳангоми шом он ҳазрат (с) мегуфт: Амсайно ва амсал мулку лил-лоҳи раббильъоламин. Аллоҳумма инни асьалука хайра ҳозихил лайллати фатҳаҳо ва насрahu ва нураҳо ва баракатаҳо ва ҳудоҳо ва аъӯзу бика мин шарри мо фйхи ва шарри мо баъдаҳо.

91-Пок аст *Худо ва Ўро* ситоши мекунам.

-٩٠ «أَصْبَحْنَا عَلَىٰ فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ»^(١)

(١) إِنَّا مَسَّنَا قَالٌ: أَمْبَنَا عَلَىٰ فِطْرَةِ الإِسْلَامِ.
وَعَلَىٰ كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَىٰ دِينِ نَبِيِّنَا
مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَىٰ مِلَّةِ أَبِيِّنَا إِبْرَاهِيمَ،
حَتَّىٰ فَيَأْتِيَ مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»

90-Асбахно ъало фитратилисломи ва ъало калиматилихлоси ва ъало дйни набийинно Мұхаммадин саллаллоҳу ъалайҳи ва саллам ва ъало миллати абиинно Иброҳима ҳанифандын муслиман ва мо кона миналмушрикн.

90- *Ба бомдод ворид шудем бо дини Ислом ва калимаи Ихлос ва дини паёмбарамон Мұхаммад (с) ва шариъати падарамон Иброҳим, ки моил ба дини ҳақ ва мусалмон буд ва аз мушрикон набуд.*

-٩١ «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ» (مَا تَهْمِي)

91-Субҳоналлоҳ ва биҳамдиҳи (Сад бор).^۱

^۱ Ҳар касе ҳангоми ки ба субҳ ва шом ворид шавад, ин зикрро сад бор бигүяд, рўзи киёмат касе бо чизе бехтар аз он чи вай омада, намеояд, магар касе, ки мисли он ва зиёдтар гуфта бошад.

-٩٢ «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (غَفَرَ مَرَاتٍ) أَوْ (مَرَةٍ وَاحِدَةٍ حِنْدَ الْكَتْلِ).

92- Ло илоҳа иллаллоҳу вахдаху ло шарика лаҳ лаҳул-мулку ва лаҳул-хамду юхий ва юмит ва хува ъало кулли шайин қадир. (Дах бор ва ё як бор ҳангоми беҳолӣ).

92- *Нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ ягона, нест шарику анбозе барои ӯ. Аз они ӯст мулки ҳастӣ ва аз они ӯст ситоши ва ӯба ҳар чиз тавоност.*

-٩٣ «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (مَا تَهْمِي إِذَا أَضَبَحَ)

93- Ло илоҳа иллаллоҳу вахдаху ло шарика лаҳ лаҳул-мулку ва лаҳул-хамду юхий ва юмит ва хува ъало кулли шайин қадир. (Сад

бор ҳангоми субх).

93- Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳи ягона, нест шарику анбозе барои ӯ. Аз они ӯст мулки ҳастӣ ва аз они ӯст ситоши ва ӯба ҳар чиз тавоност.

٩٤ - «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ : حَمْدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَزِيزِهِ وَمَدَادِ كَلِمَاتِهِ» (ثَلَاثَ مَرَاتٍ إِذَا أَضَبَعَ).

94- Субҳоналлоҳ ва биҳамдиҳи ададаҳалқиҳи ва ризо нафсиҳи ва зината ъаршиҳи ва мидода калимотиҳи. (Се бор ҳангоми субх).

94- Пок аст Худо ва ҳамду ситоши мекунам ӯро ба андозаи маҳлукотаи ва вазни ъаршаи ва ҷавхати суханонаш.

٩٥ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلاً مُتَقَبِّلًا» (إِذَا أَضَبَعَ).

95- Аллоҳумма инни асъалука ӯйлман ноғиъан ва ризқан тайибан ва ӯамалан мутакаббалан. (Ҳангоми субх).

95- Худоё, ман аз Ту ӯйлми судманд ва ризқи ҷалол ва ӯамали мақбул меҳоҳам.

٩٦ - «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوْبُ إِلَيْهِ» (مِائَةَ مَرَاتٍ فِي النَّوْمِ)

96- Астағфируллоҳа ва атӯбу илайҳ. (Сад бор дар рӯз).

96- Аз Худо омурзии металабам ва ба сӯи ӯ тавба мекунам.

٩٧ - «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» (ثَلَاثَ مَرَاتٍ إِذَا أَنْسَنَ).

97¹- Аъӯзу бикалимотиллоҳит-томмоти мин шарри мо халақа. (Се бор ҳангоми шом).

97- Ба қаломи комили Худо паноҳ мебарам аз шарри он чи оғаридааст.

٩٨ - «اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ» (عَشْرَ مَرَاتٍ).

98- Аллоҳумма салли ва саллим ӯало на-бийино Муҳаммадин. (Даҳ бор).

¹ Паёмбар (с) фармудааст: Ҳар касе, ки ин зикрро се бор ҳангоми шом бихонад, дар он шаб ба вай таб осебе намерасонад.

98-Худоё, бар паёмбарамон Муҳаммад (с) дуруду салом фирист.

28 - АЗКОРИ ҲАНГОМИ ХОБ

99-Дастхояшро бо ҳам ҷамъ кунад ва баъд аз он ки дар он дам кунад, муъаввизот (سورة الاخلاص) Сураи Ихлос ва سورة الفلق سورة الناس Носиро дар он бихонад, сипас дастхояшро то ҷое ки битавонад, бар баданаш бимолад. Ин амалро аз сару сӯрат ва пешрӯи ҷисмаш оғоз намояд. (Амали мазкурро се бор анҷом дидад).

Бисмиллоҳир-Раҳманир-Раҳим.

Кул ҳуваллоҳу аҳад, Аллоҳус-Самад, лам ялид ва лам юлад ва лам якуллаҳу қуфуван аҳад.

*Ба номи Ҳудованди Бахшанди Меҳрабон.
Бигӯ, ў Ҳудои якстост, Ҳудоё, ки бениёз аст.
На зодааст ва назодашуда ва на ҳеҷ кас ҳамтои уст.*

100- Аллоҳу ло илоҳа илло ҳувал-Ҳайюл-Қайюм ло таъхузуху синатун ва ло навм лаҳу мо фис-самовоти ва мо фйл-арзи, ман залзай яшфаъу ъиндаҳу илло бииznixi яъlamu mo байna айдӣham va mo ҳalfaҳum va lo юҳйтӯна biшайиN мин ъилмиҳи илло bimoшoa васиъа Курсийюҳус-самовоти валарза ва lo ядуҳу ҳифзуҳумо va ҳувалъалиюъазим.¹

100-*Аллоҳ Ҳудоест, ки нест Маъбуди бар ҳақ ба ҷуз Вай. Зиндаву тадбиркунандай маҳлӯқот аст, ҳаргиз Ӯро қасолату хоб фаро нағирад, он чи дар осмонҳову замин аст аз они Ӯст. Кист, ки битавонад шафоъат намояд назди Ӯ, магар ба иҷозаи Ӯ. Он чиро ки маҳлӯқот дар neши rӯ доранд ва он чиро пушти сар мегузоранд, медонад ва эшон ҳеҷ намедонанд аз ъилми Ҳудо, магар он чи Ӯ бихоҳад. Курсии Ӯ осмонҳо ва заминро фаро гирифта ва нигоҳдории осмонҳо ва замин бар Ҳудованد сангинӣ намекунад ва Ӯ бартар ва бузург аст.*

¹ Паёмбар (с) мефармояд: Ҳар касе ҳангоме ки дар бистар ҷой мегирад онро бихонад, баъд аз он барояш аз тарафи Ҳудо мухофизе гузошта мешавад ва то субҳ шайтон ба ў наздик наҳоҳад шуд.

١٠١ - ﴿ مَأْمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ
مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّهُمْ مَأْمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِيَّتِهِ
وَكُنْتُمْ وَرْسَلِيُّوهُ لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ
رُّسْلِيِّهِ وَقَاتُلُوا سَيِّئَاتِهِ وَأَطْعَنُوا عَفْرَانَكُمْ
رَبَّنَا وَإِنَّكَ أَعْصِيَرُ * لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا
كَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ
أَخْطَلْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِاصْرًا
كَمَا حَمَلْتُمْ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَأَعْفُ عَنَّا
وَأَغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ ۱۰۱ . ۱۰۱) من فراساني لهه كند

101-Омана-р-расўлу бимо унзила илайхи мир-рабихи валмуъминўна куллун омана биллоҳи ва малоикатиҳи ва кутубиҳи ва русулиҳи ло нуфарриқу байна аҳадин миరрусулиҳи ва

қолў самиъно ва атаъно гуфронака раббано ва илайкал-масйр. Лоюкаллифуллоху нафсан илло вусъаҳо, лаҳо мо қасабат ва ъалайҳо мактасабат, раббано ло туохизно ин насийно ав ахтаъно. Раббано ва ло таҳмил ъалайҳо исран камо ҳамалтаҳу ъалаллазйна мин қаблини. Раббано ва ло түхаммилно мө ло тоқата лано биҳ, ваяғу ъанно вағфирлано, варҳамни, анта мавлоно, фансурно ъалалқавмил коғирийн.

101-Паёмбар (с) ба он чи ба сўи Ўаз тарафи Парвардигораши нозил шуда имон оварда ва мӯъминон низ ҳама ба Худо, малоика, китобҳо ва паёмбарони ўимон оварданд ва гуфтанд: миёни ҳеч яке аз паёмбарони Худо фарқ нагузорем ва гуфтанд: шунидем ва итоат кардем, Парвардигоро, омурзиши Туро меҳоҳем ва бозгашт ба сўи Туаст. Худованд ҳеч қасро ҷуз ба қадри тавонойи ўмуқаллаф намекунад. Некиҳои ҳар шахс ба нағъи худи ў ва бадиҳояш низ ба зиёни худи ўст. Парвардигоро, агар фаромӯш, ё хато кардем, моро ба он муоҳаза макун. Парвардигоро, таклифи тоқатфарсо, чунончи бар пешиниён ниҳодӣ, бар мө нагзор, Парвардиго-

ро, тақлифи фавқи тоқати мо ба дўши мо ма-
неҳ ва даргузар ва биёмурзӣ бибахшой моро, Ту
Худованди мой, пас ёрӣ фармо моро бар гур-
ӯҳи кофирон.

- ۱۰۲ «بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي،
وَبِكَ أَرْفَعْتُهُ، فَإِنْ أَمْسَكْتَنِي فَازْحَمْهَا،
وَإِنْ أَزْسَلْتَهَا فَأَخْفَظْهَا، بِمَا تَحْفَظُ بِهِ
عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ» .

102¹-Бисмика раббӣ вазаъту ҷанбӣ ва бика ар-
фаъуху файн амсакта нафсӣ фарҳамҳо ва ин ар-
салтаҳо фахфазҳо бимо таҳфазу биҳи ибодакас-
солиҳӣн.

102-Ба номи Tu, эй Парвардигори ман, паҳл-
ӯярро бар замин гузоштам ва ба номи Tu онро
баланд иекунам. Агар ҷонамро гирифтӣ, пас ба
он раҳм фармо ва агар онро нигаҳ доштӣ, пас
ҳифзаши кун ба он чи бандагони солиҳатро ҳифз
мекунӣ.

¹ Паёмбар (с) мефармояд: Ҳар гоҳ яке аз шумо аз бистарашибарҳост, сипас ба сӯи он бозгашт, се бор бо гӯшае аз либосаш онро ҷорӯб занад ва номи Худоро бар забон оварад, зеро намедонад, ки чи ҷояшро гирифтааст ва ҳангоме, ки ба паҳлӯ хобид, бигӯяд: Бисмика раббӣ вазаъту ҷанбӣ.....

- ۱۰۳ «اللَّهُمَّ إِنِّي خَلَقْتَنِي
وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتَهَا وَمَحْيَاهَا،
إِنْ أَخْيَثَتَهَا فَأَخْفَظْهَا، وَإِنْ أَمْتَهَا فَاغْفِرْ
لَهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»

103-Аллоҳумма иннака ҳалақта нафсӣ ва
анта таваффоҳо лака мамотухо ва маҳёҳо ин
аҳитаҳо фахфазҳо ва ин аматтаҳо фагfir
лаҳо. Аллоҳумма инни асьалукал ъофията.

103-Худоё, ҳар оина Tu ҷонамро офаридаӣ ва
Tu онро мемиронӣ, маргу зиндагияш аз они Tu
аст. Агар онро зинда кардӣ, пас ҳифзаши фар-
мо ва агар онро мирондӣ, пас биёмурзаш. Ху-
доё, ба ростӣ, ки ман аз Tu оғиятро меҳоҳам.

- ۱۰۴ «اللَّهُمَّ قِنِيْ حَذَابَكَ يَوْمَ
تَبْعَثُ عِبَادَكَ» ثَلَاثَ مَرَاتٍ

104¹-Аллоҳумма қинӣ ъазобака явма табъ-
асу ъибодака. (Се бор).

104-Худоё, рӯзе, ки бармеангезӣ бандагонат-
ро аз ъазобат маро ҳифз фармо.

¹ Паёмбар (с) ҳангоме, ки меҳост бихобад. дасти росташро
зери руҳсораш мегузозш ва мегуфт: Аллоҳумма қинӣ
азобака...

١٠٥ - «بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمْوَاتُ وَأَحْيَا».

105¹-Бисмикаллоҳумма амӯту ва аҳё.

105-Ба номи Ту, эй Худо мемирам ва зинда мешавам.

١٠٦ - «سُبْحَانَ اللَّهِ (نَلَمَّا وَتَلَاهِينَ) وَالْحَمْدُ

لِلَّهِ (نَلَمَّا وَتَلَاهِينَ) وَاللَّهُ أَكْبَرُ (إِذْنَمَا وَتَلَاهِينَ)»

106-Субҳоналлоҳ. (Сиву се бор).

Валҷамдуллилоҳ. (Сиву се бор).

Валлоҳу акбар. (Сиву чор бор).

١٠٧ - «اللَّهُمَّ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ

وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبُّنَا وَرَبُّ كُلِّ
شَيْءٍ، فَالْقَرِئُ الْحَبَّ وَالنَّوْى، وَمُنْزِلُ
الْتُّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ، وَالْفُرْقَانِ، أَعُوْذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ، أَنْتَ أَخِذَنَّا صِيَّبَتْهُ.
اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَنَسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ،

¹ Ҳар касе ин зикрро ҳангоми чой гирифтан дар рахти хоби ҳуд бигүяд, барояш аз як хидматтор бехтар аст.

وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَنِسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ
الظَّاهِرُ فَلَنِسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ
البَاطِنُ فَلَنِسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا
الَّذِينَ وَأَغْنَيْنَا مِنَ الْفَقْرِ»

107-Аллоҳумма, раббассамовотисабъи ва раб-
балъаршильзайм. Раббано ва рабба кулли
шаййн фолиқилҳабби ва -н-наво ва мунзилат-
тавроти вал-инчйли валфурқон. Аъўзу бика мин
шарри кулли шаййн анта охизун биносиятиҳи.
Аллоҳумма антал аввалу фалайса қаблака шай-
ун ва анталоҳиру фалайса баъдақа шайунва ан-
таз-зоҳиру фалайса фавқака шайун ва антал-
ботину фалайса дунака шайун иқзи ъаннад-дай-
на ва ағнино миналфақри.

107-Худоё, эй Парвардигори ҳафт осмон ва
Парвардигори Арии бузург - Парвардигори мо
ва парвардигори ҳама чиз, шикофондаи донаҳо
ва ҳастаҳо, нозилкунандай Тавроту Инчил ва
Куръон, паноҳ мебарам ба Ту аз шарри ҳар чизе,
ки Ту гирандай пешонии он ҳастӣ. Худоё, Ту на-
хустинӣ, ки қабл аз Ту чизе нест ва Ту охиринӣ,
ки баъд аз Ту чизе нест ва Ту ошкорӣ, ки ошкор-
тар аз Ту чизе нест ва Ту пинҳони, ки пинҳон-
тар аз Ту чизе нест, товони (қарз)-и маро би-

дең ва тавонгарамон фармо аз тангдастай.

١٠٨ - «الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَأَوْاَنَا، فَكُمْ مِمْنَ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤْوِيَ»

108-Алқамду лиллоҳиллазай атъамано ва сақоно ва кафона ва овоно факам мимман ло коғиялаху ва ло мұмвия.

108-Ситоши аз они Худост, ки ба мо хұреку об дод ва ниёзи моро баровард ва ба мо манзилу маъво дод ва чи зиёданд қасоне ки надоранд бароварандай ниёзи худ ва на маъводиҳандае барои ҳуд доранд.

١٠٩ - «اللَّهُمَّ خَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَةُ، أَشَهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَهُوُذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِيِّ، وَمَنْ شَرَّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكِهِ، وَأَنَّ أَفْتَرِفَ عَلَى نَفْسِيِّ شَوْءًا، أَوْ أَجْزَءَهُ إِلَى مُسْلِمٍ»

109-Аллоҳумма ъолималғайби ваш-шаҳодати фотира-самовоти валарзи рабба кулли шаййн ва маликаху ашҳаду ан ло илоҳа илло анта, аъзу бика-мин шарри нафси ва мин шарриш-шайтони ва ширкихи ва ан ақтариға ъало нафсай сұан ав ачураху ило муслим.

109-Бор, Илоҳо, эй донандаи ниҳону ошкор оғаринандаи осмонхову замин ва эй Парвардигору молики ҳар чиз, шаҳодат медиҳам ба ин, ки нест маъбуди барҳақ, магар Ту. Паноҳ мебарам ба Ту аз шарри нафсам ва аз шарри шайтон ва ин ки маро ба ширк бияндозад ва ин ки нисбат ба худам муртакиби бадие шавам ва ё он бадиро ба мусалмone сабаб гардам.

١١٠ - «يَقُرَأُهُ الرَّحْمَنُ تَنزِيلَ السَّجْدَةِ وَبَسَارَكَ الَّذِي بَيَّدَهُ الْمُلْكُ» .

110-Сұраи Алиф, лом, мим танзилас-сақдати ва Таборакаллазай биядиҳилмулку-ро бихонад.

١١١ - اللَّهُمَّ أَنْلَمْتُ نَفْسِي
إِلَيْكَ، وَفَوَضْتُ أُمْرِي إِلَيْكَ، وَوَجَهْتُ
وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْبَاثُ ظَهْرِي إِلَيْكَ،
رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأً وَلَا مَنْجَا
مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي
أَنْزَلْتَ وَبِنَيْكَ الَّذِي أَزْسَلْتَ .

111-Аллохумма асламту нафсӣ илайка ва фаввазту амрӣ илайка ва ваҷҷаҳту ваҷҳӣ илайка ва алҷаъту заҳрӣ илайка рағбатан ва раҳбатан илайка ло малҷаъа ва ло манҷо минка илло илайка. Оманту бикитобикаллазӣ анзalта ва бинабийикаллазӣ арсалта.¹

111-Худоё, ҷонамро ба Ту таслим кардам ва корамро ба Ту супурдам ва рӯямро ба сӯи Ту гардонидам ва ба Ту тақия кардам дар ҳоли умедин ба савобат ва тарс аз азобат. Паноҳгоҳ ва наҷотгоҳе аз (азоби) Ту ҷуз ба сӯи Ту нест. Имон овардам ба китобе, ки нозил кардӣ ва Паёмбаре, ки фиристодӣ.

¹ Паёмбар (с) мефармояд: Ҳангоме ки хостӣ ба раҳтиҳоб биравӣ. монанди вузӯи намоз вузӯ бигир. сипас ба пахлӯи ростат бихоб ва бигӯ: Аллохумма асламту нафсӣ илайка....

29 - ДУОИ ҲАНГОМИ БА ПАҲЛӮ
ГАШТАН ДАР ШАБ

١١٢ - لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ،
رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ .

112-Ло илоҳа иллалоҳул воҳидулқаҳҳору раббас-самовоти валарзи ва мо байнаҳумо аль-азизулғаффору.

112-Нест маъбуди барҳақ, магар Худои ягони голиб, Парвардигори осмонҳо ва замин ва он чи миёни онҳост, ки голибу омурзгор аст.

30 - ДУОИ ТАРС АЗ ХОБ ВА ОН КИ
ГИРИФТОРИ ВАҲШАТУ
ТАРС ШУДА БОШАД

١١٣ - أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ مِنْ
غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ
هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَخْضُرُونَ .

113-Аъӯзу бикалимотиллоҳит-тommоти мин газабиҳи ва ъикобиҳи ва шарри ибодиҳи ва

мин ҳамазотиш-шаётини ва айяҳзурӯни.

113-Паноҳ мебарам ба калимоти комили Худо аз ҳашмаш ва азобаш ва шарри бандагонаш ва аз васвасаҳои шайтон ва аз ин ки онҳо (шаётин) назди ман оянд.

31 - КОРҲОЕ, КИ БИНАНДАИ ХОБ ВА ЁХБҲОИ ШЎРИДА ШОИСТА АСТ АНЧОМ ДИҲАД

- . ۱۱۴-^(۱) «يَنْفُثُ عَنْ يَسَارِهِ» (ثَلَاثَةٌ).
«يَسْتَعِدُ بِالشَّرِّ مِنَ الشَّيْطَانِ وَمِنْ شَرِّ
مَا رَأَى» (ثَلَاثَ مَرَاثِ).
. ۳) «لَا يُحَدِّثُ بِهَا أَحَدًا».
۴) «يَتَحَوَّلُ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ»

- 114-1) Ба самти чапаш се бор туф кунад.
2) Се бор аз шайтон ва шарри он чи ки диддааст ба Худо паноҳ бибарад.
3) Барои касе хобашро нагӯяд.
4) Аз паҳлӯе, ки бар он хобида буд, ба паҳлӯи дигар бигардад.
115-5) Агар биҳоҳад бархезад ва намоз бинонад.

32 - ДУОИ ҚУНҰТ ДАР НАМОЗИ ВИТР

- ۱۱۶ - «اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ،
وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَنَتَ، وَتَوَلِّنِي فِيمَنْ

تَوَلَّتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَغْطَيْتَ، وَقِنِي
شَرًّا مَا قَضَيْتَ، فَلَئِنَكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى
عَلَيْكَ، إِنَّمَا لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَّتَ، [وَلَا يَعْزُزُ
مَنْ عَادَتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ» .

116-Аллоҳуммаҳдинӣ фиман ҳадайта ва оғинӣ фиман оғайта ва тавалланӣ фиман таваллайта вабориклӣ фимо аътайта ва қинӣ шарра мо қазайта, файннака тақзӣ ва ло юқзо ъалайка иннаҳу ло яззиллу ман волайта ва ло яъиззу ман ъодайта, таборакта раббано ва таъолайта.

116-Худоё, ҳидоятам дех аз ҷумлаи касоне, ки ҳидояташон додӣ ва оғиятам дех аз ҷум-

¹ Ба хонандай мӯҳтарам маълум бод. ки ин Дуои Қунути ахли мазҳаби Ҳанбалия аст, на ахли мазҳаби Ҳанафия.

лаи касоне, ки ёвари онон будй ва дар он чи ба ман ато фармуудй, баројм баракат дех ва аз шарри он чи ҳукм кардй, ҳифзам фармо. Ҳароина Ту ҳукм мекунй ва бар Ту ҳукм намешавад. Ба ростй, ки хор нахоҳад шуд касе, ки Ту ёвари он бошй ва иззати намегирад касе, ки Ту душмани он бошй, бисёр бобаракат ва баландмартабай, эй Парвардигори мо.

117 - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخْطِكَ، وَبِمَعافِتِكَ مِنْ عَقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَخْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَشَيَّتَ حَلَّى نَفْسِكَ» .

117-Аллохумма иинй аъюзу биризока мин сахатика ва бимуъофотика мин ъукубатика ва аъюзу бика минка ло уҳсй саноан ъалайка анта камо аснайта ъало нафика.

117-Худоё, ман паноҳ мебарам ба ризои Ту аз ъазобат ва паноҳ мебарам ба Ту аз хашмат ва мадҳи Туро наметавонам шумор кунам, он чуноне ки худат хештанро мадҳ гуфтай.

١١٨ - «اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَإِنَّا
نُصَلِّي وَنَسْجُدُ، وَإِنَّكَ نَسْعَى وَنَخْفِدُ،
نَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَنَخْشَى عَذَابَكَ، إِنَّ
عَذَابَكَ يَا لِكَافِرِينَ مُلْحَقٌ. اللَّهُمَّ إِنَّا
نَسْتَعِينُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَنَثْنَيْ عَلَيْكَ
الْخَيْرَ، وَلَا نَكْفُرُكَ، وَنُؤْمِنُ بِكَ،
وَنَخْضُعُ لَكَ، وَنَخْلُعُ مَنْ يَكْفُرُكَ»

118-Аллохумма ийёка наъбууду ва лака нусалли ва насчуду, ва илайка наство ва нахфиду, нарҷӯ раҳматака ва нахшо ъазобака, инна ъазобака билкофирина мулҳиқ. Аллохумма иинно настаъиннука ва настағфирука ва нусни ъалайкалхайра ва ло накфурука ва нӯъмину бика ва нахзаъу лака ва нахлаъу майяқфурук.

118-Худоё, фақат Туро мепарастем ва барои Ту намоз меҳонем ва саҷда мекунем ва дар ъамал ба сӯи Ту мешитобем. Ба раҳматат умединорем ва аз ъазобат метарсем, ҳароина ъазобат ба кофирон хоҳад расид. Бор, Илоҳо, ба ростй, ки мо аз Ту мадад металабем ва аз Ту омурзии меҳонем ва Туро мадҳи некӯ меку-

нem va ба Tu куфр намеварзем ва ба Tu фурӯ-
тани мекунем ва тарк мекунем касеро ки ба
Tu куфр меварзад.

33 - ЗИКРИ БАЪД АЗ САЛОМИ НАМОЗИ ВИТР

١١٩ - «سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ» ثَلَاثَ
سَرَابٍ وَالثَّالِثَةُ يَخْتَمُ بِهَا قَيْمَدٌ بِهَا صَوْنَةٌ يَقُولُونَ
[رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ] .

119-Субҳоналмаликилкуддуси.

Поку мунаzzaх аст Худованди дар ниҳояти
покӣ.

Се бор ва бори саввум баланд гуфта садо-
яшро мекашад ва мегӯяд:

Раббулмалоикати вар-рӯхи.

Парвардигори малоика ва Ҷабраил.

34 - ДУОИ ФАМУ АНДӮХ

١٢٠ - «اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ،
ابْنُ أَمْتِكَ، نَاصِيَتِكَ، مِاضِ فِي
حُكْمِكَ، هَذِلُّ فِي قَضَاوِكَ، أَسْأَلُكَ
بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمِّنْتَ بِهِ نَفْسَكَ،
أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَمْتَهُ أَحَدًا
مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْتَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ
الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَعْجَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ
قَلْبِيِّ، وَثُورَ صَدْرِيِّ، وَجَلَاءَ حُزْنِيِّ،
وَذَهَابَ هَمَّيِّ» .

120-Аллоҳумма инни ўабдука ибну ўабди-
ка ибну аматика, носияти биядика мозин фийа
хукмука ўадлун фийа қазоука асьалука бикул-
лисмин ҳува лака, саммайта биҳи нафсака ав
анзалтаху фӣ китобика авъаламтаху аҳадан
мин ҳалқика ав истаъсарта биҳи фӣ ўилмил-
айби ўиндака ан таҷъалал Қурона рабиъа
қалбӣ ва нӯра садрӣ ва ҷалоа ҳузнӣ ва заҳоба
ҳаммӣ.

120-Худоё, ба ростӣ ки ман бандай Туам, писари бандай Ту, писари канизи Ту, пешониам (зимомам) ба дасти Туст. Ҷорист бар ман ҳукмат ва ҳукмат бар ман ъадолат аст. Аз Ту хоҳонам бо тавассул ба ҳар исме, ки аз они Ту аст ва Ту ҳудро ба он номидай ва ё нозил кардай он исмро дар китобати ва ё омӯхтай онро ба яке аз бандагонат ва ё баргузидай онро дар ӯзми гайб назди Худат, ки бигардонӣ Қуръонро баҳори қалbam ва нури синаам ва сайқалдиҳандай андӯҳам ва дуркунандай гамам.

١٢١ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِ
وَالْحَزَنِ، وَالْعَجَزِ وَالْكَسْلِ، وَالْبَخْلِ
وَالْجُنُنِ، وَضَلَّعَ الدِّينِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ» .

121-Аллоҳумма инни аъзу бика миналҳамми валҷазани валъаҷзи валқасали валбуҳли ва-лҷубни ва залаъиддайни ва ғалабатир-риҷоли.

121-Худоё, ҳар оина ман паноҳ мебарам ба Ту аз ғаму андӯҳ ва аз нотавонӣ ва танбалӣ ва баҳилӣ ва тарс ва аз гаронии бори қарз ва гала-бай мардон.

35 - ДУОИ ҲАНГОМИ МАШАҚҚАТ

١٢٢ - «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ،
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ
الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ» .

122-Ло илоҳа иллаллоҳул-ъазимул-ҳалим ло илоҳа иллаллоҳу раббулъаршил-ъазим, ло илоҳа иллаллоҳу раббус-самовоти ва раббуларзи ва раббул-ъаршилкарим.

122-Нест маъбуди барҳақ, магар Худои Бузург ва бурдбор, нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ки Парвардигори Ариши бузург аст. Нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ, ки Парвардигори осмонҳо ва Парвардигори замин ва Парвардигори Ариши гиромист.

١٢٣ - «اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَزْجُو فَلَا
تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَضْلِنْ
لَيْ شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ» .

123-Аллохумма раҳматака арчӯ фало та -
килнӣ ило нафсӣ тарфата Ҷайниин ва аслиҳ лӣ
шаънӣ куллаҳу, ло илоҳа илло анта.

123-Худоё, танҳо ба раҳмати Ту умедвон-
рам, пас маро ба андозаи чаиш ба ҳам задан ба
ҳоли худам вогузор накун ва некӯ соз ҳамаи
умурармо. Нест маъбуди барҳақ, магар Ту.

124 - «لَا إِنَّهُ إِلَّا أَنْتَ شَبَّحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ»

124-Ло илоҳа илло анта субҳонака инни
кунту миназзолимӣн.

124-Нест маъбуди барҳақ, магар Ту, Ту
покӣ ба ростӣ, ки ман аз сипамкорон будам.

125 - «اللَّهُ أَنْتَ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»

125-Аллоҳу Аллоҳу раббӣ ло ушрику биҳи
шайан.

125-Аллоҳ, Аллоҳ Парвардигори ман аст ва
ҳеч чизро шарику анбози Ӯ қарор намедиҳам.

36 - ДУЬОИ ҲАНГОМИ Рӯ БА Рӯ ШУДАН БО ДУШМАН ВА СОҲИБСУЛТА

126 - «اللَّهُمَّ إِنَا نَسْأَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ
وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِمْ» .

126-Аллохумма инно наҷъалука фӣ нуҳӯри-
ҳим ва наъӯзу бика мин шурӯриҳим.

126-Худоё, мо Туро дар баробарашион (душ-
манон) қарор медиҳем, ки шаррашионро аз мо
дур кунӣ ва паноҳ мебарем ба Ту аз шаррашион.

127 - «اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضْدِي، وَأَنْتَ
نَصِيرِي، بِكَ أَجْوَلُ، وَبِكَ أَصْوَلُ،
وَبِكَ أَفَاتِلُ» .

127-Аллохумма анта Ҷазудӣ ва анта насирий,
бика аҷӯлу ва бика асӯлу ва бика уқотилу.

127-Худоё, Ту қуввату мададгори маний, бо
кӯмаки Ту тоҳтутоз мекунам ва ба ёрии Ту
ҳамла мекунам ва бо мадади Ту мечангам.

«خَسِبْنَا اللَّهُ وَنَعْمَ الْوَكِيلُ» - ١٢٨

128-Ҳасбуналлоҳу ва ниъмал вакӣл.

128-Кофист барои мо Ҳудо, ки беҳтарин коргузор аст.

37-ДУОИ ОН КИ АЗ ЗУЛМИ ФАРМОНРАВО БИТАРСАД

- ١٢٩ - اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ،
وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ
فُلَانٍ بْنِ فُلَانٍ، وَأَخْزَاهِي مِنْ خَلَاتِكَ؛ أَنْ
يَقْرِطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ يَغْلُقَنِي، هَرَّ
جَارُكَ، وَجَلَ شَناؤكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،

129-Аллоҳумма раббас-самовотис-сабъи ва раббулъаршил-ъазим, кун лӣ чоран мин фулон ибни фулон ва аҳзобиҳи мин ҳалоиқика айяф-рута ъалайя аҳадун минҳум ав ятғо ъазза ҷбрука ва ҷалла саноука ва ло илоҳа илло анта.

129-Ҳудоё, эй Парвардигори ҳафт осмон ва Парвардигори Арии бузург дар баробари фу-

лонӣ ва тарафдоронаш аз маҳлуқотат ёри ман бош, аз ин ки яке аз онҳо ба ман ситам, ё гарданкашӣ кунад. Нерӯманд аст ёрии Ту ва бузург аст мадҳи Ту ва нест маъбуди барҳақ, ба ҷуз Ту.

- ١٣٠ - اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ
جَمِيعًا، اللَّهُ أَعَزُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَخْذَرُ، أَعُوذُ
بِإِلَهٖ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْمُفْسِدُ
السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ أَنْ يَقْعُنَ عَلَى الْأَرْضِ
إِلَّا بِإِذْنِهِ، مِنْ شَرِّ حَبْدِكَ فُلَانٍ، وَجُنُودِهِ
وَأَتَاعِيهِ وَأَشْتَاعِيهِ، مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ،
اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ
شَناؤكَ وَهَرَّ جَارُكَ، وَبَتَارَكَ اسْمُكَ،
وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ» تلәт تراbat

130-Аллоҳу акбар, Аллоҳу аъаззу мин хаљиҳи ҷамиъан, Аллоҳу аъаззу миммо аҳофи ва аҳзару, аъӯзу биллоҳил-лази ло илоҳа илло Ҳува, алмумсиқис-самовотис-сабъи ан яқаъна ъалал арзи илло биизниҳӣ, мин шарри ъабдикा фулонин, ва ҷунудиҳи ва атбоъиҳи ва

ашёйхи, минал чинни вал инси. Аллохумма кун лй чоран мин шаррихим, ҷалла саноука ва ъазза ҷорука ва таборакасмука ва ло илоҳа ғайрука. (Се бор).

130-Худо бузургтар ва қавитар аз ҳама маҳлукоташи аст, Худо нерӯмандтар аз он ҷизест, ки аз он метарсам ва парҳез мекунам. Паноҳ мебарам ба Худо, ки нест маъбуди барҳақ, магар Ў, нигаҳдорандай ҳафт осмонӣ аз афтодани он бар замин аст, магар ба дастури Ў, аз шарри бандоат фулон ва сарбазону пайравон ва ёрони инс ва ҷинни вай.

Худоё, мададгорам бош, аз шарри онҳо; бузург аст мадҳи Ту ва нерӯманд аст мадади Ту ва бобаракат аст номи Ту ва нест маъбуди барҳақ ба ҷуз Ту.

38 - ДУО БАР ДУШМАН

١٣١ - اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعُ
الْحِسَابِ، اهْرِزْمُ الْأَخْسَرَاتِ، اللَّهُمَّ
اهْرِزْمُهُمْ وَزَلِّنْهُمْ
«اللهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعُ
الْحِسَابِ، اهْرِزْمُ الْأَخْسَرَاتِ، اللَّهُمَّ
اهْرِزْمُهُمْ وَزَلِّنْهُمْ»

131-Аллохумма мунзилалкитоби, сариҷам-хисоби ихзимил аҳзоба, Аллохуммажизимхум

ва залзилҳум.

131-Худоё, эй фурӯдоварандай китобҳои осмонӣ ва сареъҳисобкунанда, шикаст дех лашкарҳоро, Худоё, шикасташон дех ва биларзон онҳоро.

39 - ОН ЧИ ҲАНГОМИ ТАРС АЗ ГУРӮҲЕ ШОИСТА АСТ БИХОНАД

١٣٢ - «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شَاءْتَ»

132-Аллохуммакфинӣҳим бимо шиъта.

132-Худоё, дар баробари эшон маро кифоят кун бо он чи меҳоҳӣ.

40 - ДУОИ ОН КАСЕ, КИ ДАР ИМОН ДУЧОРИ ШАККУ ТАРДИД ШУДА БОШАД.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Аъузу биллоҳи мина-ш-шайтони-р-раҷим

133-Ба Худо паноҳ бибарад.

Он чиро дар он шак кардааст, пайгирий на-кунад

۱۳۴ - «آمَنْتُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ»

134-Бигүяд: Оманту биллоҳи ва русулиҳи.
"Имон овардам ба Худо ва паёмбаронаш".

۱۳۵ - يَقُرَأْ قَوْلَهُ تَعَالَى : هُوَ
الْأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالبَاطِنُ وَهُوَ يَكُلُّ
شَيْءٍ عَلَيْهِمْ » « (۱۱) .

135-Ин оятро бихонад: Ҳувал аввалу вало-
хиру ваззоҳиру валботину ва хува бикулли
шаййн ъалим.

Ўст нахустини ҳама ва охирини ҳама ва
Ўст ошкор ва Ўст пинҳон ва Ў ба ҳар чиз до-
ност.

41 - ДУОИ ҲАНГОМИ НОТАВОН МОНДАН АЗ ПАРДОҲТАНИ ҚАРЗ

۱۳۶ - اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ
حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

136-Аллоҳуммакфинӣ биҳалолика ўан ҳаро-
мика ва ағнинӣ бифазлика ўамман сивока.

136-Худоё, бениёзам кун бо ҳалолат аз

ҳаромат ва бениёз фармо маро ба эҳсонат аз
гайри Худат.

۱۳۷ - اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ
وَالْحَزَنِ، وَالْعَجَزِ وَالْكَسْلِ، وَالْبُخْلِ
وَالْجُنُونِ، وَضَلَالِ الدِّينِ وَغَلَبةِ الرِّجَالِ

137-Аллоҳумма инни аъзу бика миналҳам-
ми валҳазани вальъачзи валқасали валбухли
валҷубни ва залаъид-дайни ва ғалабатир-ри-
чоли.

137-Худоё, ҳар оина ман паноҳ мебарам ба
Ту аз гаму андӯҳ ва аз нотавонӣ ва танбалӣ ва
бахилӣ ва тарс ва аз гаронии бори қарз ва гала-
баи мардон.

42-ДУОИ ВАҚТИ ДУЧОР ШУДАНИ БА ВАСВАСА ДАР НАМОЗ ВА ҚИРОАТ

۱۳۸ - أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
وَأَتَلْعَنُ عَلَى يَسَارِكَ (ثَلَاثَةً)

138-Аъзу биллоҳи минашайтони-р-раҷим.
Паноҳ мебарам ба Худо аз шайтони рондашуда.
Ва се бор ба самти чапи худ туф кун.

**43 - ДУОИ КАСЕ, КИ КОРЕРО
МУШКИЛ ШУМОРАД**

۱۳۹ - اللَّهُمَّ لَا تَسْهِلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا
وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا

139-Аллохумма ло сахла илло мо чаъалтагу
саҳло ва анта таҷъалулҳазана изо шиъта саҳ-
ло.

139-Худоё, осонӣ нест, магар он чи Ту онро
осон гардонӣ ва агар Ту бихоҳӣ мушкилиро осон
мегардонӣ.

**44 - ОН ЧИ КИ ШАХСИ ГУНАҲКОР
ШОЙСТААСТ БИГӮЯД
ВА АНҶОМ ДИҲАД**

140-Ҳар бандae, ки муртакиби гуноҳ шавад
ва баъд az он ки ба хубӣ вузӯ кунад, ду ракаъат
намоз бихонад, сипас az Худо омурзии бихо-
ҳад, Худованд ўро меомурзад.

**45 - ДУОЕ, КИ ШАЙТОН ВА ВАСВА-
САҲОЯШРО ДУР МЕКУНАД**

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

141-Паноҳ бурдан ба Худо az шайтон.

142-Аз он. «لاَذَانٌ» - ۱۴۲

143-Аврод ва қироати Қуръон.¹

**46 - ДУОИ ҲАНГОМИ РУХ ДОДАНИ
ХОДИСАИ НОХУШОЯНД ВА Ё
ШИКАСТЕ ДАР КОР**

۱۴۴ - قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ

144-Қадаруллоҳи ва мо шоа фаъал.

144-Тақдири Худованд ast ва он чи ки Ху-
дованд бихоҳад, анҷом медиҳад.²

¹ Паёмбар (с) мефармояд: Хонаҳоятонро қабристон
накунед, ба ростӣ, ки шайтон az хонае, ки дар он сураи
Бакара хонда мешавад, гурезон ast.

² Паёмбар (с) мефармуданд: Мӯъмини нерӯманд дар
назди Худо az мӯъмини заъиф бехтару маҳбубтар ast ва
дар ҳар қадоми онҳо ҳайру некӣ вучуд дорад. Барои он
чи ки ба нағъи туст, талош кун ва az Худо кӯмак бихо
ва ҳар гоҳ чизи ноҳушоянд ба ту расад, нагӯ, агар чунину
чунон мекардам? Аммо бигӯ: Тақдири Худованд будааст
ва он чи Худованд бихоҳад, анҷом медиҳад, зоро
калимаи “агар” дарвозаи кори шайтонро боз мекунад.

**47 - ЧИ ГУНА ТАБРИК ГУФТАН БА
КАСЕ, КИ ФАРЗАНДЕ БАРОЯШ РЎЙ
ШУДА БОШАД ВА ЧАВОБИ ОН**

١٤٥ - بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ،
وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشْدَهُ، وَرَزِقْتَ
بِرَءَةً

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللَّهُ
خَيْرًا، وَرَزَقْتَ اللَّهُ مُثْلَهُ، وَأَجْزَلَ شَوَابِكَ»

145-Боракаллоҳу лака фйлмавхӯби лака ва шакарталвоҳиба ва балаға ашуддаҳу ва рузикта бирраҳу.

Боракаллоҳу лака ва борака ъалайка ва ҷазокаллоҳу хайран ва разақакаллоҳу мислаҳу ва аҷзала савобака.

145-Худованд бароят дар он чи ба Ту додашиуда баракат дижад ва бахшандаро шукргузор ва навзод ба камоли қудрат расад ва рӯзият шавад нақӯи ӯ.

Ва шахси табрикшуда дар ҷавоб мегӯяд: *Худо бароят баракат дижад ва бар Ту бара-*

кат ниҳад ва Худованд ба Ту подоши нек дижад ва Худо монанди онро рӯзият кунад ва савобатро зиёд кунад.

**48 - ОН ЧИ БО ОН ФАРЗАНДОНРО
ХИФЗ КАРДА МЕШАВАНД**

أَعِيدُ كُمَا بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّائِمَةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
وَهَامَةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ .

146-Расули Худо (с) Ҳасан ва Ҳусайнро хифз мекард: Уъизукумо бикалимотиллоҳиттомумати мин кулли шайтонин ва ҳомматин ва мин кулли айнин ломматин.

“Паноҳ медиҳам шумо ду нафарро (Ҳасан ва Ҳусайн) ба қалимоти комили Худо аз ҳар шайтоне ва ҷонвари заҳрдоре ва аз ҳар ҷаими заҳмкунанда.

**49 - ДУО БАРОИ МАРИЗ ҲАНГОМИ
ХАБАР ГИРИФТАНАШ**

لَا يَأْسَ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللهُ - ۱۴۷

147-Ло баъса таҳурун, иншоаллоҳу.

147-Боке надорад, поккунандай гуноҳон аст,
иншоаллоҳ.

١٤٨ - «أَنْسَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبِّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمُ أَنْ يَشْفِيكَ» (سبع مرات)

148-Асъалуллоҳа тъазима раббал тъаршил
тъазими айашфика. (Ҳафт бор).

148-Аз Худои бузургвор, Парвардигори
Арии бузург меҳоҳам, ки шифоят дихад.

50 - ФАЗИЛАТУ САВОБИ ҲАБАР ГИРИФТАНИ ШАХСИ БЕМОР

149-Расули Худо (с) мефармоянд: Ҳар гоҳ
мусалмоне барои ҳабар гирифтани бародари
мусалмони худ равона шавад, ҳамчунон дар
миёни меваҳои чидашудаи биҳишт ба сар ме-
барад, то ин ки биншинад ва ҷун биншинад,
раҳмати Илоҳӣ ўро дарбар гирад, ки агар дар
вақти бомдод бошад, ҳафтод ҳазор малоика
то шабонгоҳ барои ўталаби магфират меку-
нанд ва агар шабонгоҳ, бошад, низ ҳафтод
ҳазор малоика то субҳ барои ўтумрзии меҳо-
ҳанд.

51 - ДУОИ БЕМОРЕ, КИ АЗ ЗИНДА-
ГИИ ХУД МАҶЮС ШУДА БОШАД

١٥٠ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَازْحَمْنِي
وَالْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَغْلَى» .

150-Аллоҳуммагфирил варҳамний ва алҳ-
икни бир-рафиқил-аъло.

150-Худоё, маро биёмурз ва ба ман раҳмат
фармо ва маро ба рафиқи аъло (фаршиштагон
ва бандагони солеҳ) пайваст намо.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ لِلنَّمُوتِ لَسَكَرَاتٍ

151-Паёмбар (с) ҳангоми вафот карданаш
ду дасти худро дар об андохта, сипас онро ба
руҳсораҳояшон мекашид ва мегуфт: Ло илоҳа
иллаллоҳу инна лилмавти ласакаротин.

Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ба
ростӣ ки марг душворӣ дорад.

52 - ТАЛҚИНИ ШАХСЕ, КИ ДАР ДАМИ МАРГ АСТ

153-Паёмбар мефармояд: Ҳар касе, ки сұхани охираш ло илоҳа илаллоҳу бошад, дохили биҳишт мешавад.

53 - ДУОИ ШАХСЕ, КИ БАР Ӯ МУСИБАТЕ РАСИДА БОШАД

154 - «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اللَّهُمَّ أَجُزِّنِي فِي مُصِبَّتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا» .

154-Инно лиллоҳи ва инно илайҳи рочиъүн Аллоҳұммаъчурній фі мусибатій ва ахлиф лій хайран минҳо.

154-Ҳар оина жо аз они Худоем ва ба ростій, ки мо ба сұи Ӯ бозмегардем. Худоё, моро дар мусибатам савобу подош дед өз барои ман беҳтар аз онро иваз дед.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَهُ
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ .

152-Ло илоҳа иллаллоҳу валлоҳу акбару, ло илоҳа иллаллоҳу вахдаҳу ло шарика лаҳу, ло илоҳа иллаллоҳу лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ло илоҳа иллаллоҳу ва ло ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳ.

152-Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ ва Ҳудо бузургтар аст. Нест маъбуди ҳақиқӣ, ба ҷуз Аллоҳи ягона. Нест маъбуди ҳақиқӣ, ба ҷуз Аллоҳи ягона, нест шарику анбозе барои Ӯ. Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, барои Ӯст ҳастӣ ва барои Ӯст ситоши. Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ ва нест тавоной (барои дӯрӣ аз гуноҳ) ва нест қудрате (барои пойдорӣ бар тоати Ҳудо), магар бо қўмаки Ҳудо.

54 - ДУОИ ҲАНГОМИ БАСТАНИ ЧАШМИ МАЙЙИТ (ФАВТШУДА)

١٥٥ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانَ (بَاشْمِيهِ) وَازْفَعْ
دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيَّينَ، وَأَخْلُقْهُ فِي حَقِّهِ فِي
الْخَابِرِيَّينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِيَّينَ،
وَاسْخُنْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَتَوَزَّ لَهُ فِيهِ»

155-Аллохуммағфир лифулонин (бийсмихи) варфаъ дараҷатаху фйлмаҳдийна вахлуфху фй ақибиҳи фйлғобирина вағфир лано ва лаҳу ё раббалъоламина вағсаҳ лаҳу фй қабриҳи ва наввир лаҳу фйҳи.

155-Худоё, биёмурз фулониро (номашро ба забон биёрад) ва баланд фармо дараҷаашро аз ҷумлаи роҳёфтагон ва сарпаратӣ кун фарзандонашро дар миёни бозмондагон ва биёмурз моро ва ўро, эй Парвардигори ъоламиён ва вадсев гардон барояш қабрашро ва рӯшан фармо қабрро барои вай.

55 - ДУО БАРОИ МАЙЙИТ, ҲАНГОМЕ КИ БАР Ў НАМОЗ ХОНДА МЕШАВАД

١٥٦ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَازْحَمْهُ،
وَعَافِهِ، وَاغْفُ عَنْهُ، وَأَخْرِمْ نُرُّهُ، وَوَسْعِ
مُذْخَلَهُ، وَاضْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرْدِ،
وَنَقِّهِ مِنَ النَّطَاطِيَّاتِ كَمَا نَقَّيْتَ التَّوْبَ
الْأَبِيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارَا خَيْرًا
مِنْ دَارِهِ، وَأَمْلَأْ خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا
خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَذْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعْذِهُ
مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]» .

156-Аллохуммағфир лаҳу варҳамху ва ъофиҳи ваъфу ъанҳу ва акрим нузулаҳу ва вассиъ мудхалаҳу вағсилху билмои вассалчи валбаради ва наққиҳи минахатоё камо наққайтас-савбал абяза минад-данаси ва абдилху доран хайран мин дориҳи ва аҳлан хайран мин аҳлиҳи ва завҷан хайран мин завҷиҳи ва ад-

хилхулчанната ва аъизху мин ъазобил қабри
ва ъазобин нори.

156-Худоё, ўро биёмурз ва дараҷаи ўро ба-
ланд фармо ва аз ъазоб дураш дор ва аз ў дар-
гузар ва ҷойгоҳашро некӯ соз ва қабрашро ва-
севъ фармо Ўро бо об ва ях ва жола бишӯй ва
пок кун ўро аз гуноҳҳо. Ҳамчуноне, ки пок кардӣ
либоси сафедро аз чирк ва ъато фармо хонае
бехтар аз хонааши ва хонаводае бехтар аз хо-
наводааши ва ҳамсаре бехтар аз ҳамсараши ва
ўро ба биҳишт дохил кун аз ъазоби қабр ва
дӯзах паноҳаш дех.

- ۱۵۷

وَشَاهِدْنَا، وَخَائِنْنَا، وَصَغِيرْنَا وَكَبِيرْنَا،
وَذَكَرْنَا وَأَنْثَانَا. اللَّهُمَّ مَنْ أَخْيَيْتَهُ مِنْ
فَآخِيْهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنْ
فَتَوَفَّهْتَهُ عَلَى الْإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَخْرِيْنَا
أَجْرَةً وَلَا تُضِلْنَا بَعْدَهُ».

157-Аллоҳуммағfir лиҳайинно ва майии-

тино ва шоҳидино ва ғоибино ва сагирино ва
қабирино ва закарино ва унсоно. Аллоҳумма
ман аҳиятаҳу минно фаҳийҳи ъалалислом ва
ман таваффайтаҳу минно фатаваффаҳу ъала-
лимон. Аллоҳумма ло таҳримно аҷраҳу ва ло
тузиллано баъдаҳу.

157-Худоё, биёмурз зинда, мурда, ҳозир,
гоиб, хурд, бузург, мард ва зани моро. Худоё,
ҳар яке аз моро зинда нигоҳ доштӣ, пас ўро бар
Ислом зинда нигаҳ дор ва ҳар касе аз моро ми-
рондӣ, пас ўро бар имон бимирон. Худоё, моро
аз савобаш маҳрум магардон ва моро баъд аз ў
гумроҳ макун.

- ۱۵۸

«اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانَ بْنَ فُلَانَ فِي
ذِمَّتِكَ، وَحَبَلَ جِوَارِكَ، فَقِيهِ مِنْ فِتْنَةِ
الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ
وَالْحَقِّ. فَاغْفِرْ لَهُ وَازْحَمْهُ إِنَّكَ أَنْتَ
الْقَفُورُ الرَّحِيمُ».

158-Аллоҳумма инна фулонабна фулонин
фӣ зимматика ва ҳабли ҷиворика фақиҳи мин

фитнатилқабри ва ъазобинори ва анта аҳлулвафои валқақки фагфир лаҳу варҳамҳу иннака анталғафӯру-р-раҳим.

158-Худоё, ҳар оина фулонӣ дар аҳду амони Ту аст, пас ўро аз фитнаи қабр ва ъазоби дӯзах ҳифз фармо ва Ту аҳли вафо ва ростӣ ҳастӣ, пас биёмурз ўро ва ба ў раҳм фармо ҳар оина Ту омурзандай меҳрабонӣ.

- ۱۵۹ - «اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمْتِكَ اخْتَاجَ إِلَيْنِ رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ خَيْرٌ عَنْ عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُخْسِنَا فَزِدْ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيْنَا فَتَجَاوِزْ عَنْهُ»

159-Аллоҳумма ъабдука вабну аматика иҳточа ило раҳматика ва анта ганийон ъан ъазобиҳи ин кона муҳсинан фазид фӣ ҳасанотиҳи ва ин кона мусйан фатачоваз ъанҳу.

159-Худоё, ин бандай Ту ва фарзанди канизи Ту, ниёзманди баҳшиши Ту аст ва Ту бениёзӣ аз азоби ў, агар аз некӯкорон буд, пас бияфзорӣ ба некиҳои вай ва агар аз гунаҳгорон буд, аз ў даргузар.

56 - ДУОИ ҲАНГОМИ НАМОЗ ХОНДАН БАР КЎДАК

- ۱۶۰ - «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ النَّقْبَرِ»

160-Аллоҳумма аиъзҳу мин азобилқабри.
160-Худоё, ўро аз азоби қабр паноҳ дех.

«اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فَرَطًا وَذُخْرًا لِوَالْدِينِ، وَشَفِيعًا مُجَابًا. اللَّهُمَّ شَقَّلْنِي بِمَوَازِينَهُمَا وَأَغْظِنْمِنِي بِأَجُورِهِمَا، وَأَنْحِقْنِي بِصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْنِي فِي كَفَالَّةِ إِبْرَاهِيمَ، وَقِرْبَرِ حَمِيلِكَ عَذَابَ الْجَحِيمِ، وَأَبْدِلْنِي دَارَأَ خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلِلْ خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَسْلَافِنَا، وَأَفْرَاطِنَا، وَمَنْ سَبَقَنَا بِالْإِيمَانِ»

Ва хуб аст, агар бигӯяд: Аллоҳумма ҷалҳу фаратан ва зухран ливолидайҳи ва шафильян мӯчобан. Аллоҳумма саққил биҳи мавозина-

хумо ва аъзим биҳи ачраҳумо ва алхиқҳу бисолиҳилму миңинӣ ва ҷаъалҳу фӣ кафолати Иброҳима ва қӣҳи бираҳматика ъазобалҷаҳими ва абдилҳу доран хайран мин дориҳи ва аҳлан хайран мин аҳлиҳи. Аллоҳуммагfir лиасло-фино ва афротино ва ман сабақано билимони.

Худоё, ўро пасандозу захира ва шафоъат-кунандае, ки шафоъаташ қабул шавад барои падару модараши гардон. Худоё, сангин фармо бо ў миқдори ҳасаноти падару модараширо ва зиёд гардон бо ў савобашонро ва ўро ба мӯъминони некӯ пайваст намо ва ўро дар кафолати Иброҳим қарор дех ва ба раҳмати хеш ўро аз азоби дӯзах ҳифз фармо ва ато фармо ўро хонае беҳтар аз хонааш ва хонаводае беҳтар аз хонаводааш. Худоё, гузаштагон ва аз пеш рафтагони моро ва касонеро, ки дар имон бар мо сабқат кардаанд, биёmurз.

۱۶۱ - «اللَّهُمَّ اجْعِلْنَا فَرَطًا، وَسَلَفًا، وَأَجْرًا»

161-Аллоҳумма ҷаъалҳу лано фаратан ва салафан ва аҷран.

161-Худоё, ўро барои мо пасандоза ва захираву савобе бигардон.

57-ДУОИ ТАСАЛЛИЯТ ГУФТАН

۱۶۲ - «إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَخْطَى
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجْلٍ مُّسَمَّىٍ . . .
فَلَتَضِيرُ وَلَتَخْتَبِ»

162-Инна лиллоҳи мо аҳаза ва лаҳу мо аъто ва куллу шаййн ъиндаҳу биаҷалин мусаммо....фалтасбир валтаҳтасиб.

162-Аз они Худост он чи гирифт ва барои Ўст он чи дод ва ҳар чиз назди Худо дорои вақти муъайян аст....Пас шикебо бош ва аҷrasiro дар назди Худо ҳисоб намо.

«أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ، وَأَخْسَنَ عَزَاءَكَ وَغَفَرَ
لِمَيِّتِكَ»

Ва хуб аст, агар бигӯяд: Аъзамаллоҳу аҷra-ка ва аҳсана ъазоака ва гафара лимайитика.

Худо савобатро зиёд кунад ва бурдборият-ро некӯ созад ва фавтишудаатро биёmurзад.

58 - ДУОИ ҲАНГОМИ НИХÓДАНИ МАЙЙИТ БАР ҚАБР

١٦٣ - «بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَىٰ سُنْتَ رَسُولِ اللَّهِ»

163-Бисмиллоҳ ва ўало суннати Расулиллоҳ.
163-Ба номи Худо ва бо сүннати Расули Ал-
лоҳ (ӯро дар қабр мениҳам).

59 - ДУОИ БАЪД АЗ ХОКСУПОРИИ МАЙЙИТ

١٦٤ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ تَبَّأْتُهُ»

164-Аллохуммагфирлаҳу Аллохумма саббитху.
164-Худоё, ӯро биёмурзу устувор гардон.

60 - ДУЬОИ ЗИЁРАТИ ҚАБРИСТОН

١٦٥ - «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ، مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَلَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَا حَقُونَ [وَبَرَّحَمَ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ] أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ التَّعَافِيَةَ»

165-Ассалому ъалайкум аҳлад-диёри минал-
мӯминийна вал муслимин ва ини иншоаллоҳу
бикум лоҳиқӯна ва ярҳамуллоҳул мустақди-
мйна валмустаҳирина, асьалуллоҳ, лано ва
лакумул ъофията.

165-Салом бар шумо бод, эй мӯминону му-
салмонони аҳли ин диёр ва Худо хоҳад мо ҳам
ба шумо мепайвандем ва Худо гузаштагону
ояндагони моро биёмурзад, аз Худованд барои
мо ва шумо ъофият металабам.

61 - ДУОИ ҲАНГОМИ ВАЗИДАНИ БОД

١٦٦ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا،
وَأَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»

166-Аллохумма инни асьалука хайраҳо ва
аъӯзу бика мин шарриҳо.

166-Бор, Илоҳо, ман аз Ту хайри онро (бод-
ро) меҳоҳам ва паноҳ мебарам ба Ту аз шарри
он.

١٦٧ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا،
وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أَزِيلْتَ يِهِ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا،
وَشَرِّ مَا أَزِيلْتَ يِهِ»

167-Аллохумма иинӣ асъалука хайраҳо ва хайра мо фиҳо ва хайра мо урсилат биҳи ва аъӯзу бика мин шарриҳо ва шарри мо фҳо ва шарри мо урсилат биҳи.

167-Бор, Илоҳо, ман аз Ту хайри онро меҳоҳам ва хайри он чи дар он аст ва хайри он чизе, ки барои он фиристода шудааст. Ва паноҳ мебарам ба Ту аз шарри он чи дар он аст ва шарри он чи ки барои он фиристода шудааст.

62 - ДУОИ ҲАНГОМӢ ШУНИДАНИ РАҶДУ БАРҚ

١٦٨ - «شَبَحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّءُوفَ
بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ حِيفَتِهِ»

168-Субҳоналлазӣ юсаббихур-раъду биҳамдихи валмaloикату мин хифатиҳи.

168-Пок аст касе, ки ба покӣ ёд мекунад раъд ӯро бо ҳамду ситоши ӯ ва фаришиг агон низ аз тарси ӯ (ӯро ба покӣ ёд мекунан).

63 - АЗ ҶУМЛАИ ДУОХОИ ТАЛАБИ БОРОН

١٦٩ - «اللَّهُمَّ أَسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيًعاً،
نَافِعًا خَيْرَ ضَارٍ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ» .

169-Аллохуммасқино ғайсан муғисан, мариан, мариъан, ноғиъан, ғайразоррин ъочилан ғайра очилин.

169-Худоё, фурӯ фирист барои мо борони наҷотдиҳанд (аз хушксолӣ), гуворо, пурбаракату муғид ва бидуни зарар, зуд ва на дер.

١٧٠ - «اللَّهُمَّ أَغْنِنَا، اللَّهُمَّ أَغْنِنَا
اللَّهُمَّ أَغْنِنَا» .

170-Аллохумма ағисно, Аллохумма ағисно, Аллохумма ағисно.

170-Худоё, ба мо борон бидеҳ, Худоё, ба мо борон бидеҳ, Худоё, ба мо борон бидеҳ.

171 - «اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ، وَبَهَانِمَكَ،
وَأَنْشِرْ رَحْمَتَكَ، وَأَخْسِي بِلَدَكَ الْمَيْتَ» .

171-Аллоҳуммаски ъибодака ва баҳоимака ваншур раҳматака ва аҳий баладакалмайита.

171-Худоё, боронро ба бандагонат ва чаҳорпоёнат бирасон ва хони раҳмататро бигустар ва зинда гардон сарзамини муроаро.

64 - ДУОИ ҲАНГОМИ БОРИДАНИ БОРОН

172 - «اللَّهُمَّ صَبِّئْ نَافِعًا»

172-Аллоҳумма саййибан нофиъан.

172-Худоё, борони муфид. (ба мо ўато фармо).

65 - ЗИКРИ БАЪД АЗ ПОЁНИ БОРОН

173 - «مُطِرِّنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ»

173-Мутирно бифазлиллоҳи ва раҳматихи.

173-Ба эҳсону баҳшиши Худо бар мо борон борид.

66-АЗ ҶУМЛАИ ДУОХОИ СОФ ШУДАНИ ҲАВО

174 - «اللَّهُمَّ حَوِّلْيَتَنَا وَلَا عَلَيْنَا . اللَّهُمَّ
هَلَّى الْأَكَامَ وَالظَّرَابِ، وَبَطُّونِ الْأَوْدَيَةَ،
وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ» .

174-Аллоҳумма ҳаволайно ва ло ъалайно Аллоҳумма ъалалокоми ваззироби вабутӯнил авдияти ва манобити-ш-шаҷари.

174-Илоҳо, (боронро) ба ҷоҳои дур ва бар мо бибор ва на бар мо. Худоё, бар теппаҳо, баландиҳо даруни дарраҳо ва ҷангалиҳо (ҷоҳои рӯидани дараҳт) бибор.

67-ДУОИ ҲАНГОМИ ДИДАНИ МОҲИ НАВ

175 - «اَللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ اَمِلَّهُ عَلَيْنَا
بِالْآمِنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةَ وَالإِسْلَامَ،
وَالتَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرَضَّنَا، وَرَبَّنَا
وَرَبُّكَ اللَّهُ»

175-Аллоҳу акбар, Аллоҳумма аҳиллаху
ъалайно биламни валимони вас-саломати ва-
лислом ват-тавфиқи лимо түхіббу, Раббано
ва тарзо, Раббуно ва раббукаллоху.

175-Худо бузургтар аст, Илоҳо, баровар
моҳи навро бар мо, бо амният ва имон ва сало-
матӣ ва Ислом ва муваффақият дар он чи
дӯстдорӣ эй парвардигори мо ва хушнуд ме-
шавӣ, Парвардигори мо ва Парвардигори Ту (эй
моҳ) Худо аст.

68-ДУОИ РЎЗАДОР ҲАНГОМИ ИФТОР

١٧٦ - «ذَهَبَ الظُّلْمَاءُ وَابْتَلَتِ الْعُرُوقُ،
وَتَبَتَّ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ»

176-Заҳабаз замоъу вабталлатил ъурӯқу ва
сабатал аҷру иншоаллоҳу.

176-Ташнагӣ рафъ шуд ва рагҳо тар шуд ва
таҳаққуқ ёфт савоб, иншоаллоҳ.

١٧٧ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ
الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرْ لِي»

177-Аллоҳумма иннī асьалука бираҳмати-
кал латӣ васиъат кулла шайин ан тағфира лӣ.

177-Худоё, ба раҳматат, ки фаро гирифта-
аст ҳама чизро, аз Ту меҳоҳам, ки маро биё-
мурзӣ.

69-ДУОИ ҚАБЛ АЗ ХҮРДАНИ ХҮРОК

178-Ҳар гоҳ яке аз шумо бихоҳад хўрок бих-
ӯрад, бигуяд: **بِسْمِ اللَّهِ** Бисмиллоҳи, яъне ба
номи Худо

Ва агар дар аввали хурдан фаромӯш кард,
бигуяд: **بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ**

Бисмиллоҳи фи аввалиҳи ва охириҳи, яъне
ба номи Худо дар аввали он ва охири он.

179-Касеро, ки Худованд ба ўғизое диҳад,
бигуяд:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِنْنَا خَيْرًا مِنْهُ

Аллоҳумма борик лано фиҳи ва атъимно
хайран минху.

“Худоё, барои мо дар он баракат дех ва гизое беҳтар аз онро ба мо бидех. Ва ҳар касиро, ки Худованд ба ў шир рӯзӣ фармояд, бигуяд:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ

Аллоҳумма борик лано фӣхи вазидно минху.

Худоё, барои мо дар он (шир) баракат дех ва барои мо аз он зиёд фармо”.

70 - ДУОИ БАЪД АЗ ХЎРДАНИ ХЎРОК

١٨٠ - الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا،
وَرَزَقَنِي، مِنْ خَيْرِ حَوْلِي مُنْتَهٍ وَلَا قُوَّةٌ

180-Алҳамду лиллоҳил-лази атъамани ҳозо ва разақаниҳӣ мин ғайри ҳавлини минни вало қувватин.

180-Ситоши аз они Худоест, ки ин хўрокро ба ман дод ва рӯзиям кард онро бидуни тавоной ва қудрате аз ман.

١٨١ - الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا
مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ وَلَا] مُوَدَّعٍ، وَلَا
مُسْتَغْنَى عَنْهُ رَبُّنَا .

181-Алҳамду лиллоҳи ҳамдан касиро, тайибан, муборакан, гайра макфийин ва ло муладаъин ва ло мустағнан ъанҳу раббанно.

181-Ситоши аз они Худост, ситоши зиёд, некӯ ва пурбаракат. Ўбениёз аст ва дарҳости аз Ўҳамеша идома дорад ва ҳама ба Ўниёзманданд. Парвардигоро, ситошшамонро қабул фармо.

71 - ДУОИ МЕҲМОН БАРОИ СОҲИБИ ХЎРОК

١٨٢ - اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتُهُمْ،
وَأغْفِرْ لَهُمْ وَازْحَمْتُهُمْ .

182-Аллоҳумма борик лаҳум фимо разактаҳум вағfirлаҳум варҳамҳум.

182-Худоё, барои эшон дар он чи рӯзияшон кардӣ, баракат дех ва биёmurзу бибахи ишонро.

72 - ДУО БАРОИ КАСЕ, КИ БА МО
ОБ ДОДА БОШАД ВА Ё БИХОҲАД
ОБ ДИҲАД

١٨٣ - اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمْنَا وَأْنْتَ
مَنْ سَقَانِي

183-Аллоҳумма атъим ман атъаманий, ва-
сқи ман сақонӣ.

183-Худоё, ҳӯрок дех касеро, ки ба ман ҳӯрок
дод ва об дех касеро, ки ба ман об дод.

73 - ДУО БАРОИ АҲЛИ ХОНАЕ, КИ
ИФТОР КАРДА БОШАД

١٨٤ - أَفْطَرَ عِنْدَكُمُ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ
طَعَامَكُمُ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ
الْمَلَائِكَةُ

184-Афтара ъиндакумус-соимӯна ва акала
тавомзку-мул аброру ва саллат ъалайкумул
малоикату.

184-Ифтор кард наздатон рӯзадорон ва
ҳӯрд ҳӯрокатонро некӯкорон ва дуо намояд ба-
роятон малоикаҳо

74 - ДУОИ РӮЗАДОРЕ, КИ БА СУФРАИ
ҲӮРОК ҲОЗИР ШАВАД ВА НАХУРАД

185-Ҳар гоҳ яке аз шумо даъват шавад,
иҷобат кунад ва агар рӯзадор бошад, дуъо ку-
над ва агар рӯзадор набошад, пас ҳӯрокро бих-
ӯрад.

75 - ОН ЧИ РӮЗАДОР ҲАНГОМЕ, КИ
КАСЕ БА Ӱ Дашибони ДИҲАД,
ШОИСТААСТ БИГӮЯД:

١٨٦ - إِنِّي صَائِمٌ، إِنِّي صَائِمٌ

186-Инни соимун, инни соимун.

186-Ман рӯзадорам, ман рӯзадорам.

76 - ДУОИ ҲАНГОМИ ДИДАНИ
САМАРАИ НАВРАС

١٨٧ - اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرَنَا، وَبَارِكْ
لَنَا فِي مَدِينَتَنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا،
وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدْنَنَا

187-Аллоҳумма борик лано фӣ самарино ва

борик лано фӣ мадинатино ва борик лано фӣ
соънино ва борик лано фӢ муддино.

187- *Худоё, бароямон дар меваи мо бара-
кат дех ва дар шаҳри мо бароямон баракат дех
ва дар соъ¹ ва дар мудди мо бароямон баракат
дех.*

77 - ДУОИ БАЪД АЗ АТСА ЗАДАН

188-Ҳар гоҳ яке аз шумо атса занад, бигу-
яд: **الْحَمْدُ لِلّٰهِ** Алҳамду лиллоҳ, яъне сито-
ши аз он *Худост*.

Ва бародараш ё дӯсташ (ҳар шунавандай
мусалмоне) ба ў бигуяд: **بِرَحْمَتِ اللهِ** Ярҳаму-
каллоҳ, яъне *Худо туро бибахшояд*. Ва ҳар гоҳ
ба ў гуфта шавад: Ярҳамукаллоҳ бигуяд:

بَهْدِيْكُمُ اللهُ وَيُصْلِحُ بَالَّكُمْ Яхдикумуллоҳ ва
юслиҳ болакум, яъне *Худо шуморо ба роҳи
рост ҳидоят кунад ва некӯ созад ҳолатонро*.

¹ Соъ: пайманаест баробари чаҳор мудд ва ҳар мудд
баробар аст бо микдори ду ласти марди миёна вакте ки
ҳар ду кафи худро пур кунад.

78 - ОН ЧИ ДАР ҶАВОБИ “АЛҲАМДУЛИЛЛОҲ” ГУФТАНИ ШАҲСИ КОФИР БАЪД АЗ АТСААШ

- ۱۸۹ - **بَهْدِيْكُمُ اللهُ وَيُصْلِحُ بَالَّكُمْ**

189-Яхдикумуллоҳу ва юслиҳ болакум.

189-Худованд шуморо ба роҳи рост ҳидоят
намояд ва некӯ созад ҳолатонро.

79-ДУО БАРОИ КАСЕ, КИ ИЗДИВОЧ КАРДААСТ

- ۱۹۰ - **بَارَكَ اللهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ؛
وَجَمَعَ بَيْكُمَا فِي خَيْرٍ**

190-Боракаллоҳу лака ва борака ъалайка
ва чамаъа байнакумо фӣ ҳайрин.

190-Худованд барои туро баракат дӯҳад ва ба-
ракат дӯҳад ба ту ва шуморо ба некӯй гирд
оварад.

**80-ДУОИ КАСЕ КИ ИЗДИВОЧ КАРДА
БОШАД БАРОИ ХУДАШ
ВА ДУОИ ХАРИДИ ЧАҲОРПОИ
САВОРИ, Ё БОРИ**

191-Хар гоҳ яке аз шумо бо зане издивоҷ кунад ва ё хидматгореро харидорӣ намояд, бигуяд:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأْلُكَ خَيْرَهَا وَيَخِيرَ مَا
جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ
مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ»

Аллоҳумма инній асъалука хайраҳо ва хайра мо ҷабалтаҳо ъалайҳи ва аъӯзу бика мин шарриҳо ва шарри мо ҷабалтаҳо ъалайҳи.

Худоё, ман аз Ту меҳоҳам хайрашро ва хайри он чи ӯро бар он сиришт додӣ ва паноҳ мебарам ба Ту аз шараши ва шарри он чи ӯро бар он сиришт додӣ.

Ва згар шутуреро бихарад, сари кӯҳонашро бигирад ва дуъои мазкурро бихонад.

**81-ДУОИ ҚАБЛ АЗ НАЗДИКӢ
КАРДАН БО ЗАН**

۱۹۲ - «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ جَنَبْتَنَا الشَّيْطَانَ،
وَجَنَبْ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْنَا» .

192-Бисмиллоҳи, Аллоҳумма ҷанибнош-шайтона ва ҷанибби-ш-шайтона мо разақтагоно.

192-Ба номи *Худо, Худоё*, моро аз шайтон дур дор ва шайтонро аз он чизе ки насиби мо мекунӣ, дур дор.

82-ДУОИ ҲАНГОМИ ҲАШМ

۱۹۳ - «أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

193-Аъӯзу биллоҳи минаш-шайтонир-раҷим.

193-Паноҳ мебарам ба *Худо* аз шайтони рондашууда.

83-ДУОИ ҲАНГОМИ ДИДАНИ КАСЕ, КИ БА БАЛО ВА МУСИБАТ АФТОДА БОШАД

١٩٤ - ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَافَنِي مِمَّا
أَبْتَلَكَ بِهِ وَفَضَّلَنِي عَلٰى كَثِيرٍ مِّمْنَ خَلْقٍ
تَفْضِيلًا﴾

194-Алҳамду лиллоҳил-лаъи ъофонӣ мим-
мабталока биҳи ва фазалланӣ ъало касирин
миман халақа тағзило.

194-Ситоиши аз они *Худост*, он ки маро оғи-
ят дод аз он чи туро ба он дучор намудааст ва
бартарӣ дод маро бар бисёре аз қасоне, ки оға-
рид, чи бартарӣ додане.

84-ОН ЧИ ДАР ЯК МАЧЛИС ГУФТА МЕШАВАД

195-Абдуллоҳ писари Умар (р) мегӯяд: Ра-
сули Худо (с) қабл аз ин ки аз як маҷлисе бар-
хезад, ҳисоб мешуд, ки сад бор дуъои зерин-
ро мегуфт:

«رَبَّ اغْفِرْ لِي وَثُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ
الْغَفُورُ»

Раббиғғирлӣ ва туб ъалайя иннака антат-
таввобур-раҳим.

Парвардигоро, маро биёмурз ва ба мо тав-
фиқи тавба ато фармо ва тавбаи маро бипа-
зир, ҳар оина *Ту бисёр тавбапазиру бисёр меҳ-
рубонӣ*.

85-КАФФОРАИ ЯК МАЧЛИС

١٩٦ - ﴿سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشَهُدُ
أَنَّ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوْبُ إِلَيْكَ﴾

196-Субҳонакаллоҳума, ва биҳамдика аш-
ҳаду алло илоҳа илло анта астаг фирука ва
атӯбу илайка.

196-Ба покӣ ёд мекунам *Turo*, эй *Худо* ва
ситоиши мекунам *Turo*, шаҳодат медиҳам, ки
нестӣ маъбуде ба ҳақ, магар *Ту*, омурзии ме-
тталабам аз *Ту* ва ба сӯи *Ту* тавба мекунам.

86-ДУО БАРОИ КАСЕ, КИ БИГӮЯД

١٩٧ - «وَلَكَ»

Ғафараллоҳу лака. “Худо туро биёмурзад”.
197-Ва лака “Ва туро низ биёмурзад”.

87-ДУЬО БАРОИ КАСЕ КИ НИСБАТ
БА ТУ НЕКӢ КАРДААСТ

«جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا» - ۱۹۸

198-Ҷазокаллоҳу хайран.
198-Худо ба ту подоши некӯ дижад.

88-ЗИКРЕ, КИ ХУДО ИНСОНРО БО ОН
АЗ Даҷҷол Ҳифз меқунад

199-“Ҳар касе даҳ ояте аз аввали сӯраи Каҳ-
фро ҳифз кунад, аз Даҷҷол маҳфӯз мемонад”.
“Ҳамчунин паноҳ бурдан ба Худо аз фитнаи
Даҷҷол баъд аз ташаҳҳуди ахир дар ҳар намоз”.
Ба ривояти Имом Муслим.

89-ДУЬО БАРОИ КАСЕ КИ БИГӮЯД:
Инни уҳиббӯка фйллоҳи, яъне ман барои
Худо туро дӯст дорам.

«أَحَبَّكَ الَّذِي أَخْبَتَنِي لَهُ» - ۲۰۰

200-Аҳаббакал-лазӣ аҳбабтани лаҳу.
200-Дӯст бидорад туро он ки дӯст доштӣ
маро барои Ӯ.

90-ДУЬО БАРОИ КАСЕ КИ,
ДОРОИЯШРО БА ТУ
ПЕШҔИХОД КУНАД

«بَارَكَ اللَّهُ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ» - ۲۰۱

201-Боракаллоҳу лака фӣ аҳлика ва моли-
ка.

201-Худованд барои ту дар хонаводаат ва
дороият баракат дижад.

91-ДУЬО ҲАНГОМИ ПАРДОХТИ
ҚАРЗ БАРОИ КАСЕ, КИ
ҚАРЗ ДОДААСТ

«بَارَكَ اللَّهُ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ،
إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالْأَدَاءُ» - ۲۰۲

202-Боракаллоҳу лака фӣ аҳлика ва моли-
ка, иннамо ҷазоус-салафи алҳамду вал-адои.

202-Худованд барои ту дар хонаводаат ва
дороият баракат дижад, ҳар оина подоши қарз
додан, сипосгузорӣ ва пардохти он аст.

92-ДУО ҲАНГОМИ ТАРС АЗ ШИРК

٢٠٣ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ
بِكَ وَإِنَا أَغْلَمُ، وَأَشْتَفِرُكَ لِمَا لَا
أَعْلَمُ» .

203-Аллоҳумма инній аўзу бика ан ушрика бика ва ано аъламу ва астагфирука лимо ло аъламу.

203-Худоё, ба ростӣ, ки ман паноҳ мебарам ба Ту, дар ҳоле ки бидонам ва омурзии металабам аз он чи надонам.

93-ДУО БАР КАСЕ КИ, БИГҮЯД:

Боракаллоҳу фїқа, яъне баракат диҳад
Худо бар ту.

٤ - «وَفِينَكَ بَارَكَ اللَّهُ»

204-Ва фїқа боракаллоҳ.

204-Ba bar tu низ баракат диҳад Худо.

94-ДУОИ ҲАНГОМИ ФОЛИ БАД ЗАДАН БА ЧИЗЕ

٢٠٤ - «اللَّهُمَّ لَا تَكِنِّ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ
إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»

205-Аллоҳумма ло тайра илло тайрука ва
ло хайра илло хайрука ва ло илоҳа гайрука.

205-Худоё, паррандае нест, магар парандай
Ту ва хайре нест, магар хайре, ки аз назди ту
ояд ва нест маъбуди барҳақ, ба ҷуз Ту .

95-ДУОИ ҲАНГОМИ САВОР ШУДАН БАР ҲАЙВОН ВА Ё МОНАНДИ ОН (ВАСОИЛИ НАҚЛИЁТ)

٢٠٦ - يَسْمَعُ اللَّهُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ
﴿سَبَّحَنَ اللَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كَانَ لَهُ
مُقْرِنٌ * وَلَمَّا جَاءَنَا إِلَيْنَا لَمْ نَفْلِبُونَ﴾

٢٠٧ - الله أَكْبَرُ، الله أَكْبَرُ، الله أَكْبَرُ

اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي، فَلَمَّا
لَا يَغْفِرُ الدُّنْوَبَ إِلَّا أَنْتَ

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبَرَّ وَالْتَّقْوَىِ،
وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَىِ، اللَّهُمَّ هَوَنْ عَلَيْنَا سَفَرُنَا
هَذَا وَاطْلُو عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي
السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَمْلَىِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنْ وَعْنَاءِ السَّفَرِ، وَكَابَةِ الْمُنْظَرِ، وَسُوءِ
الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَمْلَىِ

207-Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар, Аллоҳу
акбар. Субҳонал-лазӣ саххара лано ҳозо ва мо
кунно лаҳу муқринин ва инно ило раббино ламунқалибӯна. Аллоҳумма инно насьалука фӣ
сафарино ҳозо албирра ваттақво ва минальъ-
мали мо тарзо. Аллоҳумма ҳаввин ъалайно са-
фарано ҳозо ватви ъанно буъдаҳу, Аллоҳум-
ма антас-соҳибу фис-сафари валхалифату фи-
лаҳли, Аллоҳумма инни аъўзу бика мин ваъ-
соис-сафари ва каобатил манзари ва сүил му-

«الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ،
الله أَكْبَرُ، الله أَكْبَرُ، الله أَكْبَرُ، شَبَّحَانَكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي، فَلَمَّا
لَا يَغْفِرُ الدُّنْوَبَ إِلَّا أَنْتَ»

206-Бисмилоҳи, алҳамду лиллоҳ (субҳонал-
лазӣ саххара лано ҳозо ва мо кунно лаҳу муқ-
ринин ва инно ило раббино ламунқалибӯна,
Алҳамду лиллоҳ, Алҳамду лиллоҳ, Алҳамду
лиллоҳ, Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар, Аллоҳу
акбар, субҳонакаллоҳума инни заламту нафсӣ
фағfir ли файннаҳу ло яғfiруzzunnu ба илlo
анта.

*206-Ба номи Худо, ситоиш аз они Худост.
Пок аст, он ки барои мо ин маркабро мусаххар
соҳт ва (агар Худо инро бароямон мусаххар на-
мекард, тавонони тасҳири онро надоштем ва ҳар
оина мо ба сӯи Парвардигори хеш боз мегардем.)
Ситоиш аз они Худост, ситоиш аз они Худост.
Худо бузургтар аст, Худо бузургтар аст, Худо
бузургтар аст, Ту покӣ, эй Худо ҳар оина ман
зулм кардаам ба ҳуд, пас маро биёmurз. Ба ростӣ,
ки ҷуз Ту касе гуноҳонро намеомурзад.*

нқалаби филмоли валаҳли.

207-Худо бузургтар аст, Худо бузургтар аст, Худо бузургтар аст. Пок аст он ки бароямон ин маркӯбро мусаххар соҳт ва мо тавонии тасхирин опро надоштем ва ҳароина мо ба сӯи Парвардигори хеш бозмегардем. Бор, Илоҳо, ҳар ойна мо дар ин сафарамон ҳоҳонем некӯй ва парҳезгориро ва аз кирдор он чи мояи хушнудии Ту аст. Худоё, бармо ин сафарамонро осон гардону дурияшро бар мо кӯтоҳ соз. Худоё, Ту ҳамроҳ дар сафар ва сарпараст дар ҳонаводай. Худоё, ман ба Ту паноҳ мебарам аз сахтии сафар ва аз манзари гамангез ва аз бозгашти бад ба сӯи дорой ва ҳонавода.

Ҳангоми бозгашт дуои мазкурро бихонад:

آيُونَ، تَائِيْسُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ

Ойибона, тоибўна, обидўна лираббино ҳомидўн, яъне, мо руҷӯъкунон, тавбакунон, ибодаткунону ситоишкунон барои Парвардигорамон бозмегардем.

97-ДУОИ ҲАНГОМИ ДАРОМАДАН БА ДЕҲ, Ё ШАҲР

٢٠٨ - «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ
وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا
أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَصْلَلْنَ،
وَرَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا دَرَفْنَ. أَسْأَلُكَ خَيْرَ
هَذِهِ الْقَرْبَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا،
وَأَعُودُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ أَهْلِهَا،
وَشَرِّ مَا فِيهَا»

208-Аллоҳумма раббас-самовотис-сабъи ва мо азлална ва раббуларзйнас-сабъи ва мо аклална ва раббуш-шаётина ва мо азлална ва раббур-риёхи ва мо зарайна асьалука хайра ҳозихилқаряти ва хайра мо фӣҳо ва аъзуу бика мин шарриҳо ва шарри ахлиҳо ва шарри мо фӣҳо.

208-Илоҳо, эй Парвардигори осмонҳои ҳафтгона ва он чи осмонҳо бар он соя афкандааст

ва эй Парвардигори заминҳои ҳафтгона ва он чи заминҳо ҳомили онанд ва эй Парвардигори бодҳо ва он чи бодҳо онро пароканда кардаанд, аз Ту меҳоҳам хайри ин ободӣ ва хайри сокинони он ва хайри он чи дар ин ободист ва паноҳ мебарам ба Ту аз шарри ин ободӣ ва шарри сокинони он ва шарри он чи дар ин ободист.

98-ДУОИ ВАҚТИ ДАРОМАДАН БА БОЗОР

۲۰۹ - ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ،
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُخْسِي وَيُمْبِثُ
وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بَيِّنُهُ الْخَيْرُ، وَهُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ .

209-Ло илоҳа иллаллоҳу вахдаҳу ло шариқа лаҳ, лаҳулмулку ва лаҳулҳамду юҳий ва юмит ва хува ҳайюн ло ямут, биядихил хайру ва хува ъало кули шаййн қадир.

209-Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст ва шарику анбозе барои ӯ нест. Аз они ӯст ҳастӣ ва аз они ӯст ситоши. Зинда мекунад ва мемиронад ва ӯ зинда аст ва намеми-

рад, ба дасти ӯст некӯӣ ва ӯ бар ҳар чиз тавоно аст.

99-ДУОИ ҲАНГОМИ ЛАҒЖИДАНИ МАРКАБИ САВОРӢ

«بِسْمِ اللَّهِ» - ۲۱۰

210-Бисмиллоҳи, яъне ба номи Ҳудо.

100-ДУОИ МУСОФИР БАРОИ МУҚИМ

۲۱۱ - ﴿أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لَا تَضِيعُ
وَدَائِعُهُ﴾ .

211-Аставдиъукумуллоҳал-лазӣ ло тазиъу вадоиъуху.

211-Шуморо месупорам ба Ҳудое, ки зоёв намешавад супурдае назди Вай.

101-ДУОИ МУҚИМ БАРОИ МУСОФИР

۲۱۲ - ﴿أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ،
وَخَوَاتِيمَ حَمَلَكَ﴾

212-Аставдиъуллоҳа динака ва амонатака
ва ҳавотима Ҷамалика.

212-Ба Ҳудо месупорам динат ва ва амона-
тат ва оқибати коратро:

٢١٣ - «رَوَدَكَ اللَّهُ التَّقْوَىٰ، وَغَفَرَ
ذَنْبَكَ، وَتَسْرِّلَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»

213-Заввадакаллоҳут-тақво ва гафара зан-
бака ва яссара лака хайра ҳайсу мо кунта.

213-Ҳудо Туро ба тақво мұчаҳжаз кунад ва
гүноҳонатро биёмурзад ва осон фармояд ба-
роят некүиро ҳар ҷо, ки ҳастай.

102-ТАКБИР ВА ТАСБИХ ГУФТАН ДАР АСНОИ САФАР

214-Ҷобир (р) мегүяд: Ҳангоми боло раф-
тан (дар баландиҳо) такбир (الله أَكْبَرُ، Ал-
лоҳу акбару) ва ҳангоми пойин омайдан тас-
бех سُبْحَانَ اللهِ (Субҳоналлоҳи) мегуфтем.

103-ДУОИ МУСОФИР ҲАНГОМИ САФАР

٢١٥ - «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ، وَحُسْنٍ
بِلَائِهِ عَلَيْنَا. رَبَّنَا صَاحِبَنَا، وَأَفْضَلُ
عَلَيْنَا عَائِدًا بِإِلَهٍ مِنَ النَّارِ» .

215-Самаъа сомиъун биҳамдиллоҳи ва ҳус-
ни балоиҳи Ҷалайно. Раббано соҳибно ва аф-
зил Ҷалайно Ҷойизан биллоҳи минан нори.

215-Бошад, ки шаҳодат дижад шоҳиде сито-
ишамон Ҳудоро бар хубии неъматаш бар мо,
эй Парвардигори мо, ҳамроҳи мо бош ва эҳсон
кун бар ўмо (ва ман ин дуъоро меҳонам) дар
ҳоле, ки паноҳ мебарам ба Ҳудо аз дўзах.

104-ЗИКРИ ҲАНГОМИ МАНЗИЛ КАРДАН ДАР ҶОЕ АСНОИ САФАР ВА ФАЙРА

٢١٦ - «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ مِنْ
شَرِّ مَا خَلَقَ» .

216-Аъӯзу бикалимотиллоҳит-тommоти мин
шарри мо ҳалақ.

216-Паноҳ мебарам ба каломи комили Ҳудо аз шарри он чи оғаридааст.

105-ЗИКРИ ҲАНГОМИ БОЗГАШТ АЗ САФАР

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَةٌ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
آيُوبُونَ، تَائِيُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ،
صَدَقَ اللَّهُ وَغَدَةٌ، وَتَصَرَّ عَبْدَهُ، وَهَرَمَ
الْأَحْزَابَ وَخَدَةٌ

217-Ба ҳар баландй баъди се бор такбир бигүяд: Ло илоҳа иллаллоҳу вахдаҳу ло шариқа лаҳ, лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ва ҳува ўало қулли шаййн қадир, ойибуна, тоибӯна, ўобидӯна лираббино ҳомидӯн. Садақаллоҳу вахдаҳу ванасара ъабдаҳу ва ҳазамал аҳзоба вахдаҳ.

217-Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст ва шариқу ҳамтое надорад. Аз они Ўст ҳастӣ ва аз они Ўст ситоши ва Ў ба ҳар чиз қодиру тавоност. Мо руҷӯъкунон, тавбакунон,

ъибодаткунону ситошикунон барои Парвардигорамон бозмегардем. Ҳудо ба ваъдааш вафо кард ва бандаашро нусратдода ва Ўхуд аҳзобро дарҳам шикаст.

106-ОН ЧИ ҲАНГОМИ РАСИДАНИ ЧИЗИ ХУШОЯНД ВА Ё НОПИСАНД ШОИСТААСТ, БИХОНАД:

218-Паёмбари Ҳудо (с) вақте ки чизе хушоянд ба вай мерасид, мегуфт:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَعِمُ الصَّالِحَاتُ»

Алҳамду лиллоҳил-лазӣ биниъматиҳи татиммус-солиҳот, яъне ситоши аз они Ҳудоест, ки бо неъматаш некӯиҳо комил мешавад.

Ва ҳангоме, ки чизи нописанде мерасид,

мефармуд: «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ كُلِّ حَالٍ».

Алҳамду лиллоҳи Ҷалокулли ҳол, яъне ситоши аз они Ҳудост, дар ҳар ҳол.

107-ФАЗИЛАТИ ДУРУД ФИРИСТО- ДАН БАР ПАЁМБАР (С)

219-Паёмбар (с) мефармоянд: Касе як салавот бар ман фиристад, Ҳудованд дар бароба-

раши даҳ салавот бар ў мефиристад.

220-Ва низ фармуд: *Зиёрати қабрамро одат қарор мадиҳед ва бар ман салавот фиристед, зеро, ки салавоти шумо аз ҳар ҷо ки ҳастед, ба ман мерасад.*

221-Ва фармуданд: *Бахил қасест, ки дар на- здаш ёд карда шавам ва бар ман салавот на- фиристад.*

222-Ва инчунин ин ҳазрат (с) фармуданд: *Худованد малоиқаҳо дорад, ки ҳамеша дар замин мегарданд ва саломи умматамро ба ман мерасонанд.*

223-Ва низ мефармоянд: *Ҳар қасе, ки ба ман салом кунад Худованд рӯҳамро бар ман мегар- донад, то ҷавоби саломашро бидиҳам.*

108-ОШКОР НАМУДАНИ САЛОМ

السلام علیکم ورَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
وَعَلَيْکُمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

224-Паёмбар (с) мефармоянд: *Ба биҳшит на- медароед, то ин ки имон биёваред, ки имони шумо комӯл намешавад, магар ин ки якдигарро дӯст бидоред. Оё меҳоҳед шуморо ба чизе роҳнамоӣ кунам, ки ҳар гоҳ анҷом дихед, ҳамдигарро дӯст*

медоред *Саломро байни якдигар фоши кунед, (са- лом кардан дар миёни мусалмонон шоєъ ва зиёд шавад ва ҳама ба якдигар салом кунанд).*

225-Ҳамчунин он ҳазрат (с) мефармоянд: *Касе ки се хислатро дар худ ҷамъ кунад, имо- ни худро комил кардааст: ба худ инсоғ дорад, ба ҳама мардум салом кардан ва сарфу ҳаро- ҷот кардан (ба муҳтоҷон) ҳангоми танг- дастӣ.*

226-Абдуллоҳ писари Умар (р) ривоят ме- кунад, ки марде аз Паёмбар (с) пурсид: Бех- тарин кирдор дар ислом чист? Он ҳазрат (с) фармуданд: *Ин ки ҳӯрок бидиҳӣ ва салом кунӣ ба он ки мешиносӣ ва он ки намешиносӣ.*

109-АГАР ШАХСИ КОФИР САЛОМ КУНАД, ЧИ ГУНА БА ЎБОЯД ҶАВОБ ДОД

227-Ҳар гоҳ ахли китоб (Яхуд ва Насоро) ба шумо салом дихад, бигӯед: Ваъалайкум.

110-ДУОИ ҲАНГОМИ ШУНИДАНИ БОНГИ ХУРӯС ВА Ё САДОИ ҲАР

228-Паёмбар (с) мефармоянд: *Ҳангоме ки бонги хурӯро шунидед, из Ҳудо ҳайру эҳсонашро биҳонед, зеро хурӯс малоиқаро мебинад ва*

ҳангоме, ки садои харро шунидед, аз шайтон ба Худо паноҳ бибаред, чунки ҳар шайтонро мебинад.

111-ДУОИ ҲАНГОМИ ШУНИДАНИ ҶАКИДАНИ САГ ДАР ШАБ

229-Ҳамчунин он ҳазрат (с) мефармоянд:
*Ҳар гоҳ садои саг ва харро дар шаб шунидед,
аз онҳо ба Худо паноҳ бибаред, зоро саг ва ҳар
ҷизҳоеро мебинанд, ки шумо онро намебинед.*

112-ДУО БАРОИ КАСЕ, КИ ДАШНОМАШ ДОДАЙ

230-Расули Худо (с) мефармоянд:

۲۳۰ - اللَّهُمَّ فَأَيْمَّا مُؤْمِنٌ سَبَّبَتْهُ فَاجْعَلْ
ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِنَّكَ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ

Аллоҳумма фаайюмо мӯъминин сабабтуху фачъал золика лаҳу қурбатан илайка явмал қиёмати, яъне Худоё, ҳар мӯъмине, ки дашномаш додаам, барояш он дашномро дар назди ҳудат рӯзи қиёмат қурбате бигардон.

113-ОН ЧИ МУСАЛМОН ҲАНГОМЕ,
КИ ШАХСИ МУСАЛМОНЕРО МАДҲ
МЕКУНАД, ШОИСТААСТ БИГӮЯД:

أَخْسِبْ مَلَانَا وَاللهُ حَسِيبُهُ وَلَا أَزْكَى حَلَى
اللهِ أَحَدًا أَخْسِبْهُ - إِنْ كَانَ بَعْلَمُ ذَلِكَ - كَذَا وَكَذَا

231-Паёмбар (с) мефармоянд: *Ҳар гоҳ лозим бошад, ки яке аз шумо рафиқашро мадҳ намояд, дар сурате, ки аз ў иштилоъ дошта бигӯяд: Аҳсибу фулонан валлоҳу ҳасибиху ва ло узаккӣ ъалаллоҳи аҳадан аҳсибуху ин коняъламу зока- казо ва казо, яъне ба назарам фулонӣ ҷунину чунон аст ва Худованд муҳосиба кунандай ўст ва касеро бар Худо тазкия намекунам (аз оқибат ва даруни ў хабардор нестам).*

**114-ОН ЧИ МУСАЛМОН ҲАНГОМЕ,
КИ МАДХ МЕШАВАД, ШОИСТА АСТ
БИГҮЯД:**

٢٣٢ - «اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذنِي بِمَا يَقُولُونَ،
وَأَغْفِرْ لِي مَا لَأَيْعْلَمُونَ [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا
مِمَّا يَظْهُونَ] .

232-Аллоҳумма ло туюхзинй бимо яқұлұна вәғфир лій моло яъламун вачъалнй хайран миммо язуннұн.

232-Худоё, маро ба он чи ки мегүянд, муюха-за макун ва маро биёмурз аз он чи намедонанд ва бигардон маро беҳтар аз он чи ки дар борам гумон мекунанд.

**115-ЧИ ГУНА ЛАББАЙК ГУФТАНИ
КАСЕ КИ ДАР ҲОЛИ ИХРОМ АСТ,
ҲАНГОМИ ҲАҶ, Ё ҶУМРА**

٢٣٣ - «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَا شَرِيكَ
لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ، وَالنُّعْمَةَ، لَكَ
وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ» .

233-Лаббайка Аллоҳумма лаббайк, ло шарика лака лаббайк, инналхамда ван ниъмата лака валимулк ло шарика лак.

233-Туро ичобат мекунам, Туро ичобат мекунам. Нест шарике барои Ту, Туро ичобат мекунам, ба ростӣ ки сиптиши нуъмат ва ҳастӣ аз они Ту аст, нест шарику ҳамтое барои Ту.

**116-ТАКБИР ГУФТАН ҲАНГОМИ
РАСИДАН БА ҲАҶАРУЛ АСВАД
(САНГИ СИЁХ)**

234-Паёмбар (с) дар ҳоле, ки ба шутуре савор буд, дар атрофи Каъба тавоф мекард ва ҳар боре, ки ба Ҳаҷарул-асвад мерасид, бо чизе, дошт ки ҳамроҳ ба он ишора карда, такбир мегуфт.

**117-ДУОЕ КИ БАЙНИ РУКНИ
ЯМОНӢ ВА ҲАҶАРУЛАСВАД
ҲОНДА МЕШАВАД**

٢٣٤ - «رَبَّنَا مَا إِنَّكَ فِي الدُّنْيَا كَ حَسَنَةٍ وَفِي
الآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَنَا عَذَابَ النَّارِ»

235-Раббано отино фиддунё ҳасанатан ва

филохирати ҳасанатан ва қино азобаннори.

235-Парвардигоро, моро дар дунё вадар охират хубй бидех ва моро аз азоби дӯзах нигаҳдор.

118-ДУОИ ҲАНГОМИ ИСТОДАН БАР САФО ВА МАРВА

236-Вақте ки паёмбар (с) ба кӯхи Сафо наздик шуд, ин оятро хонд:

﴿ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَابِ اللَّهِ ... ﴾

Инас-Сафо ва-л-Марвата мин шаъориллоҳ, яъне ҳамоно ки Сафо ва Марва аз шаъоири дини Худо ҳастанд. (маносик, ибодатҳо)

Абдау бимо бада аллоҳу биҳи, яъне шурӯъ мекунам ба он чи Худо ба он шурӯъ кардааст. Сипас аз Сафо шурӯъ намуд ва то нуқтае, ки метавонист Каъбаро бубинад. Болои кӯхи Сафо баромад ва баъди рӯ ба қиблा овардан, Худоро ба ягонагиву бузургӣ ёд карду гуфт:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَةٌ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَةٌ، أَنْجَزَ وَحْدَةٌ، وَنَصَرَ
عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَخْرَابَ وَحْدَةٌ» ثلثت نزاعت

Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарикалаҳ, лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ва ҳува ъало кули шайин қадир. Lo илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу анҷаза ваъдаҳу ва насара ъабдаҳ ва ҳазамал аҳзоба ваҳдаҳ, яъне нест маъбуди барҳақ, ба ҷуз Аллоҳи ягона, ки ҳеч шарику анбозе баррои Ӯ нест. Az они Ӯст ҳастӣ ва az они Ӯст ситоши ва Ӯ бар ҳар чиз тавоност. Нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст ба ваъдаши вафо намуд ва бандашро нусрату фирӯзӣ дод ва Ӯ худ аҳзобро шикаст дод.

Паёмбар (с) ин дуоро се бор хонд ва байни он дуо мекард ва бар кӯхи Марва ҳамон ъамалро анҷом дода буд.

119-ДУОИ РӮЗИ АРАФА

237-Паёмбар (с) мефармоянд: Беҳтарин дуо рӯзи арафа аст ва беҳтарини он чи, ки ман ва паёмбарони қабл аз ман гуфтаем:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَةٌ لَا شَرِيكَ لَهُ،
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Ло Илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарикалаҳ, лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ва ҳува ъало

кулли шаййн қадир, яъне нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст. Нест шарику ҳамтое барои Ӯ. Аз они Ӯст ҳастӣ ва аз они Ӯст ситоши ва Ӯ бар ҳар чиз қодиру тавоности.

120-ЗИКРИ НАЗДИ МАШЪАРУЛҲАРОМ

238-Расули Худо (с) бар Қасво (номи шутур) савор шуд, то ин ки ба Машъарулҳаром расид ва сипас рӯ ба қибла карду дуъо намуд ва такбир (Аллоҳу акбар) гуфт ва Худоро ба тавҳиду ягонагӣ ёд кард (Ло илоҳа иллаллоҳу вахдаҳу ло шарика лаҳ, лаҳулмулку ва лаҳулхамд.....) ва ҳамчунон дар ҳоли истодан, то ин ки ҳаво ба хубӣ равшан шуд. Сипас қабл аз тулӯи офтоб (ба тарафи Мино) ҳаракат кард.

121-ТАКБИР ГУФТАН ҲАНГОМИ РАМИЙ ҶАМАРОТ ҲАМРОҲ БО ҲАР САНГРЕЗА

239-Паёмбари (с) мефармояд: Ҳангоми рамийи ҷамра (шайтон) ҳар боре ки сангрезаеро партоб мекунад тақбир, (Аллоҳу акбар) бигӯяд ва баъд аз рамии (андохтани) ҳар яке аз ҷамраи аввал(хурд) ва дуввум(миёна) ба пеш

биравад ва дар ҳоле, ки ду дасташро баланд карда, рӯ ба қибла биштад ва дуъо кунад. Аммо ҷамари саввум (бузург)-ро бияндозад ва ҳамроҳ ба партоби ҳар сангрезае тақбир бигӯяд ва баъд равона шавад ва наистад.

122-ДУОИ ҲАНГОМИ ТАҶАЧҔУБ ВА РАСИДАНИ ЧИЗИ ХУРСАНДИОVAR

240- Субҳоналлоҳ. «سُبْحَانَ اللَّهِ!» - ۲۴۰
(Пок аст Худо)

241-Аллоҳу акбар «اَللَّهُ اَكْبَرُ» - ۲۴۱
(Худо бузургтар).

123-ОН ЧИ ҲАНГОМИ РАСИДАНИ ЧИЗИ ХӮШҲОЛКУНАНДА ШОИСТААСТ АНҔОМ ДИҲАД

242-Паёмбари Худо (с) вакте чизе барояш пеш меомад, ки ўро ҳушҳол мекард ё бо он ҳушҳол карда мешуд, барои шукру сипосгузории Худои таъоло ба саҷда меафтод.

124-ОН ЧИ ҲАНГОМИ ЭҲСОСИ ДАРД ДАР ЧИСМ ГУФТА МЕШАВАД

243-Дасти худро дар нуқтае аз ҷисмат, ки дард аз он ҷо эҳсос мешавад бигзор ва се бор

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Бисмиллох, яъне ба номи
Худо. Сипас ҳафт бор бигӯ:

أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ
وَأَحَادِثُ

Аъўзу биллоҳи ва қудратиҳи мин шарри мо
ақиду ва уҳозири, яъне паноҳ мебарам ба Худо
ва тавонояниш аз бадии он чи эҳсос мекунам ва
метарсам.

**125-ДУОИ КАСЕ, КИ БИТАРСАД АЗ
ИН, КИ БО ЧАШМИ ХУД БА ЧИЗЕ
ОСЕБ БИРАСОНАД
(ЧАШМ БИКУНАД)**

244-Паёмбар (с) мефармояд: *Ҳар гоҳ яке аз шумо аз дидани чизе дар бародар, ё дар худ ва ё дар дороии худ башигифт ояд, барои он дуъои баракат намояд* (Боракаллоҳу фйҳи бигӯяд) зоро ки чашм ҳақиқат аст.

**126-ОН ЧИ ҲАНГОМИ ТАРС
ГУФТА МЕШАВАД**

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» - ۲۴۰

245-Ло илоҳа иллаллоҳ, яъне нест маъбуди
бар ҳақ, магар Аллоҳ.

**127-ОН ЧИ ҲАНГОМИ ЗАБҲ (КУШТАНИ ЧОРПО), Ё НАҲР (ҚУРБОНӢ
КАРДАН) ГУФТА МЕШАВАД**

۲۴۶ - «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ [اللَّهُمَّ مِنْكَ
وَلَكَ] الْلَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي» .

246-Бисмиллоҳи валлоҳу акбар. Аллоҳумма минка ва лака, Аллоҳумма тақаббал минӣ.

246-Ба номи Худо ва Худо бузургтар аст.
Худоё, аз Ту ва барои Туст. Худоё, аз ман қабул фармо.

**128-ОН ЧИ БАРОИ Дағъи макри
Шайтонҳои саркаш
Шоистааст бихонад**

۲۴۷ - «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ
الَّتِي لَا يُجَاهِرُهُنَّ بِرَءَ وَلَا فَاجِرَ مِنْ شَرِّ

مَا خَلَقَ، وَبِرًا وَدَرًا، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ
 مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا،
 وَمِنْ شَرِّ مَا دَرَأَ فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ
 مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْلَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا
 يَنْظُرُ بِغَيْرِ يَارَ حَمْنٌ»

247- Аъўзу бикалимотиллоҳит-тommотиллатӣ ло ючовизухунна баррун ва ло фоцирун мин шарри мо халақа ва баража ва заража ва мин шарри мо янзилу минас-самои ва мин шарри мо яърчу фйҳо ва мин шарри мо заража фйларзи ва мин шарри мо яхручу минҳо ва мин шарри фитанил-лайли ван-нахори ва мин шарри кулли ториқин илло ториқан ятруку бихайрин ё раҳмону.

247-Паноҳ мебарам ба қаломи комили Ҳудо, ки ҳеҷ некӯкор ва гунаҳкоре аз он таҷовӯз намекунад аз шарри ҳар чизе, ки Ҳудо онро оғариду эҷод кард ва зиёд намуд ва аз шарри он чи аз осмон фурӯд меояд ва аз шарри он чи ба он

мебарояд ва аз шарри он чи дар замин кошт ва аз шарри он чи хориҷ мешавад аз он ва аз шарри фитинаҳои шаб ва рӯз ва аз шарри ҳар воридшавандай дар шаб, магар воридшаванде, ки ба некӯй дарояд, ё Бахшоянда.

129-ТАВБА ВА ИСТИФФОР

248-Расули Ҳудо (с) мефармоянд: *Ба Ҳудо қасам, ки ман дар рӯз бештар аз ҳафтод бор аз Ҳудо омурзии металабам ва ба сӯи Ӯ тавба мекунам.*

249-Ва низ фармудаанд: *Эй мардум, ба сӯи Ҳудо тавба кунед, ҳамоно ман дар рӯз сад бор ба сӯи Ӯ тавба мекунам.*

250-Ва инчунин фармуданд: *Касе ки бигӯяд:*

**أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوْبُ إِلَيْهِ**

Астағфируллоҳальъазимал-лазӣ ло илоҳа илло ҳувалҳайол қайюму ва атубу илайҳи, яъне омурзии металабам аз Ҳудованди бузургворе, ки нест маъбуди барҳақ, магар Ӯ, зиндаву тадбиркунанда аст ва ба сӯи Ӯ тавба мекунад.

нам. Худованد ўро меомўрзад, агар чанде аз майдони ҷанг гурехта бошад.

251-Он ҳазрат (с) боз мефармоянд: *Парвардигор дар дили охир шаб ба банда наздиктар аст ва дар он вақт агар битавонӣ, аз қасонे бош, ки машгули зикри Худоянд.*

252-Инчунин фармудаанд: *Банда ҳангоми саҷда наздиктарин ҳолатро ба Худо дорад, пас дар он зиёд дуо қунед.*

253-Ва низ фармудаанд: *Фаромӯши диламро фаро мегирад ва ман дар рӯз сад бор аз Худо омурзии металабам.*

130-ФАЗИЛАТИ СУБҲОНАЛЛОХ, АЛҲАМДУ ЛИЛЛОХ ВАЛЛОХУ АҚБАР ГУФТАН

254-Расули Худо (с) мефармоянд: *Касе, ки дар рӯз бигӯяд: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ*
Субҳоналлоҳи ва биҳамдиҳ, гуноҳонаши омурзидагаш мешавид, агар-чанде монанди кафки дарьё бошад.

255-Ва низ фармудаанд: *Ҳар касе даҳ бор бигӯяд:*

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَةٌ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Ло илоҳа иллаллоҳу вахдаҳу ло шарикалаҳ, лаҳулмулку ва хува ъало қулли шайин қадир, монанди он аст, ки ҷаҳор тан аз фарзандони Исломпро озод карда бошад.

256-Ва инчунин фармудаанд. *Ду қалима бар забон сабук, дар мизони (ҳасанот) сангин ва назди Раҳмон маҳбубанд:*

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

Субҳоналлоҳи ва биҳамдиҳ, субҳоналлоҳи ғадир, яъне пок аст Худо ва Ўро ситоши мекунам, пок аст Худованди бузургвор.

257-Ҳамчунин он ҳазрат (с) фармудаанд: *ин ки бигӯям: Субҳоналлоҳи валҳамду лиллоҳ ва ло илоҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар, бароям аз он чи офтоб бар он тулӯй кардааст, маҳбубтар аст.*

258-Паёмбар (с) мефармоянд: *Оё яке аз шумо наметавонад, ки ҳар рӯз ҳазор некӣ (ҳасана) ба даст оварад?* Яке аз мо ҳазор некӣ ба даст биёрад? Он ҳазрат (с) фармуданд: *Сад бор субҳоналлоҳ бигӯяд, ки ҳазор некӣ барояш навишта мешавад, ё ҳазор гуноҳ аз ў маҳв мегардад.*

259-«*Касе ки бигӯяд: Субҳоналлоҳи лъазими ва бихамдиҳ, як нахл (дараҳти хурмо) дар бихишт барояш шинонда мешавад.*»

260-Расули Аллоҳ (с) фармуданд: *Эй Абдуллоҳ Ибни Қайс, оё туро ба ганҷе аз ганҷҳои бихишт роҳнамоӣ накунам?* Гуфтам: Оре, эй Расули Худо. Он ҳазрат (с) фармуданд: *Бигӯ:*

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

Ло ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳ.

261-Ҳамчунин фармуданд: *Чаҳор ҷумла назди Ҳудованد аз маҳбубтарин суханон аст: Субҳоналлоҳ вал ҳамду лиллоҳи ва ло илоҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар. Ба ҳар қадоме, ки шурӯъ кунӣ, ишколе ба вучуд намеорад.*

262-Бодиянишине назди паёмбар (с) омаду гуфт: Ба ман ҷумлаэро ёд дех, то онро бигӯям. Он ҳазрат (с) фармуд: *Бигӯ:*

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ
كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

Ло илоҳа иллаллоҳу вахдаҳу ло шарика лаҳ, аллоҳу акбару кабиро вал ҳамду лиллоҳи касиро субҳоналлоҳи раббили ъоламина, ло ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳил азизил ҳаким. *Нест Маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарику анбозе барои Ӯ. Худо бузургтар аст, чи бузургтарӣ ва ситоши аз они Ҳудостӣ, ситоши зиёд.* Пок аст Ҳудо, ки Парвардигори оламиён аст. *Нест тавоной (барои дурӯй аз гуноҳ) ва нест қудрате (барои поидорӣ дар тоъати Ҳудо), магар бо қӯмаки Ҳудои голибу ҳаким.*

Марди бодиянишин гуфт: Ин ҷумлаатон барои Парвардигорам аст ва барои худам чи

мебошад? Он ҳазрат (с) фармуд: *Бигү:*

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَازْقِنِي

Аллохуммағfir лій варҳамній вахдиній варзукній, яңе Худоё, маро биёмураз ва ба ман раҳм фармо ва маро ҳидоят кун ва ба ман рузй дех.

263-Ҳар гоҳ марде мусалмон мешуд, Расули Худо (с) намозро ба ў меомӯхт. Сипас ба ў дастур медод, ки бо ин чумлаҳо дуъо намояд:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَاعْفِنِي وَازْقِنِي

Аллохуммағfir лій варҳамній, вахдиній ва ъофіній варзукній, яңе Худоё, маро ҳидоят кун ва ба ман ъофият (тандурустї) ва рўзй дех.

264-Ҳароина беҳтарин дуо «Алҳамду лиллоҳ» ва беҳтарин зикр «Ло илоҳа иллаллоҳ» аст.

265-(Ҳасаноти ин калимот) ҷовидона ва некўст: Субҳоналлоҳ вал ҳамду лиллоҳ ва ло илоҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар вало ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳ.

131-ПАЁМБАР (С) ЧИ ГУНА ТАСБИХ МЕГУФТ?

266-Абдуллоҳ Ибни Амр (р) мегүяд: Диdam, ки паёмбар (с) бо дасти росташ тасбихро мешумурд.

132-МАЧМУЪИ ОДОБ ВА БАЪЗЕ АЗ АНВОЪИ ХАЙР ВА НЕКӢ

267-Паёмбар (с) мефармоянд: Ҳар гоҳ торикии шаб ҳама чоро фаро гирад ё ба шабонгоҳ ворид шудед, бачаҳоятонро аз берун баромадан боз доред. Зеро шайтонҳо дар он вақт пароканда мешаванд ва баъди гузаштани порае аз шаб раҳояшон кунед ва дарҳоро бибандед ва номи Худоро зикр кунед, зеро ки шайтон дарвозаи бастаро боз намекунад ва сари машкҳоятонро бибандед ва исми Худоро ба забон оваред ва сари зарфҳоятонро бипӯшед ва номи Худоро ба забон оред, ҳатто агар чизеро рӯи он гузоред ва ҷароғҳоятонро хомӯш кунед.

Салому дуруди Худованд нисори паёмбарамон Мухаммад (с) ва хонадону ёрони ўбод!

МУҚАДДИМА

<i>Муқаддимаи мутарчим</i>	2
<i>Пешгуфттор</i>	4
<i>Фазилати зикр</i>	6
1 - Дуюҳои вақти бедор шудан аз хоб.....	9
2 - Дую ҳангоми пӯшиданӣ либос.....	15
3 - Дую пушиданӣ либоси пав.....	16
4 - Дую барои касе, ки либоси пав пӯшида бошад.....	16
5 - Он чи ҳангоми баровардани либос шоиста аст бигӯяд.....	17
6 - Дую ҳангоми даромадан ба ҳочатхона.....	17
7 - Дую баромадан аз ҳочатхона.....	18
8 - Зикри қабл аз вузӯ кардан.....	18
9 - Зикри баъд аз тамом карданӣ вузӯ.....	18
10-Зикри баромадан аз манзил.....	20
11-Зикри ҳангоми даромадан ба манзил.....	21
12 -Дую рафтани ба масҷид.....	22
13 -Дую даромадан ба масҷид.....	23
14 -Дую баромадан аз масҷид.....	24
15 -Зикрои азои.....	25
16 -Дую истифтоҳ.....	27
17 -Дую руқӯй.....	36
18 -Дую баланд шудан аз руқӯй.....	38
19 -Дую сүчӯд.....	40
20 -Дую ҳангоми нишастани байни ду саҷда.....	43
21 -Дую саҷдаи тиловати Куръон.....	44
22 -Ташаҳҳуд.....	45
23 -Салават бар паёмбар (с).....	46
24 -Дую баъд аз ташаҳҳуди охир.....	48
25 -Авроди баъд аз салом додан	58
26 -Дую намози истихора.....	65

**Маъказҳое, ки дар таълифи ин китоб
мавриди истифода қарор гирифтанд:**

- 1-Куръони карим.
- 2-“Саҳиҳу-л-Бухорӣ”.
- 3-“Саҳиҳу-л-Муслім”.
- 4-“Алҷомиъу-л-кабир”-и Тирмизӣ.
- 5-Китоби “ас-Сунан”-и Ибни Мөча.
- 6-Китоби “ас-Сунан”-и Абу Довуд.
- 7-“Муснад”-и Ибни Ҳанбал.
- 8-Китоби “ас-Сунан”-и Нисоӣ.

27 - <i>Авроди сұбх ва шом</i>	67
28 - <i>Азкори ҳангоми хоб</i>	85
29 - <i>Дуои ҳангоми ба паҳлӯ гаштан дар шаб</i>	96
30 - <i>Дуои тарс аз хоб</i>	96
31 - <i>Корҳое, ки бинаандай хоб ва ё хобҳои шӯрида шоиста аст анҷом дигҳад</i>	97
32 - <i>Дуои қунут дар намози Витр</i>	98
33 - <i>Зикри баъд из саломи Витр</i>	101
34 - <i>Дуои гаму андӯҳ</i>	102
35 - <i>Дуои ҳангоми машаққат</i>	104
36 - <i>Дуои ҳангоми рӯ ба рӯ шудаи бо душман</i>	106
37 - <i>Дуои он ки аз зулми фармонраво битарсад</i>	107
38 - <i>Дуо бар душман</i>	109
39 - <i>Он чи ҳангоми тарс аз гурӯҳе шоистааст бигӯяд</i>	110
40 - <i>Дуои он касе, ки дар имон дучори шакку тардиҳ шуда бошад</i>	110
41 - <i>Дуои ҳангоми очиз мондан аз пардохтани қарз</i>	111
42 - <i>Дуои вакти дучор шудани ба васваса дар намоз ва қироат</i>	112
43 - <i>Дуои касе, ки кореро мушкил шуморад</i>	113
44 - <i>Он чи ки шахси гунаҳкор шоистааст бигӯяд ва анҷом дигҳад</i>	113
45 - <i>Дуое, ки шайтон ва висвасаҳояшро дур мекунад</i>	114
46 - <i>Дуои ҳангоми рӯҳ додани ҳодисаи ноҳӯи ва ё шикасте дар кор</i>	114
47 - <i>Чи гуна табриқ гуфтан ба касе, ки фарзанде барояши рӯзӣ шуда бошад ва ҷавоби он</i>	115
48 - <i>Он чи бо он фарзандонро ҳифз карда мешаванд</i>	116

49 - <i>Дуо барои мариҳ ҳангоми хабар гирифтанаши</i>	116
50 - <i>Фазилату савоби хабар гирифтани шахси бемор</i>	117
51 - <i>Дуои беморе, ки аз зиндагии худ маъюс шуда бошад</i>	118
52 - <i>Талқини шахсе, ки дар дами марғ аст</i>	120
53 - <i>Дуои шахсе, ки бар ў мусивате расида бошад</i>	120
54 - <i>Дуои ҳангоми бастани ҷашми маййит</i>	121
55 - <i>Дуо барои маййит, ҳангоме ки бар ў намоз хонда мешавад</i>	122
56 - <i>Дуъои ҳангоми намоз хондан бар қӯдак</i>	126
57 - <i>Дуои тасаллият гуфтан</i>	128
58 - <i>Дуои ҳангоми ниҳодани маййит бар қабр</i>	129
59 - <i>Дуои баъд аз хоксупории маййит</i>	129
60 - <i>Дуои зиёрати қабристон</i>	129
61 - <i>Дуои ҳангоми вазидани бод</i>	130
62 - <i>Дуои ҳангоми шунидани раъду барқ</i>	131
63 - <i>Аз ҷумлаи дуоҳои талаби борон</i>	132
64 - <i>Дуои ҳангоми боридани борон</i>	133
65 - <i>Зикри баъд аз поёни борон</i>	133
66 - <i>Аз ҷумлаи дуоҳои соғ шудани ҳаво</i>	134
67 - <i>Дуои ҳангоми дидани моҳи нав</i>	134
68 - <i>Дуои рӯзадор ҳангоми ифтор</i>	135
69 - <i>Дуои қабл аз ҳӯрданӣ ҳӯрок</i>	136
70 - <i>Дуои баъд аз ҳӯрданӣ ҳӯрок</i>	137
71 - <i>Дуои меҳмон барои соҳиби ҳӯрок</i>	138
72 - <i>Дуо барои касе, ки ба мо об дода бошад ва ё бихоҳад об дигҳад</i>	139
73 - <i>Дуо барои аҳли хонае, ки ифтор карда бошад</i>	139

74 -Дуои рӯзадоре, ки ба суфраи хӯрок ҳозир шавад ва нахурад	140
75 -Он чи рӯзадор ҳангоме, ки касе ба ў даишном дихад шоиста аст бигӯяд.....	139
76 -Дуои ҳангоми дидани самараи наврас.....	140
77 -Дуои баъд аз атса задан.....	141
78 -Он чи дар ҷавоби Алҳамду лиллоҳ гуфтани коғир баъд аз атсаши.....	142
79 -Дуо барои касе, ки издивоҷ кардааст.....	142
80 -Дуои шахси издивоҷкунанда барои ҳудаш ва дуои ҳариди чаҳоррои саворӣ, ё борӣ.....	143
81-Дуои қабл аз наздикӣ кардан бо зан.....	144
82-Дуои ҳангоми ҳашим.....	144
83-Дуои ҳангоми дидани касе, ки ба бало ва мусибат афтода бошад.....	145
84-Он чи дар як маҷлис гуфта мешавад.....	145
85-Каффори як маҷлис.....	146
86-Дуо барои касе ки бигӯяд: Гафараллоҳу лака.....	146
87-Дуо барои касе ки нисбат ба ту некӣ кардааст.....	147
88-Зикре, ки Ҳудо инсонро бо он аз Даҷҷол ҳифз мекунад.....	147
89-Дуо барои касе ки бигӯяд: Ишӣ ўҳиббука филлоҳи.....	147
90-Дуо барои касе ки, дороняшро ба ту пешниҳод кунад.....	148
91-Дуои ҳангоми пардоҳти қарз барои касе, ки қарз додааст.....	148
92-Дуои ҳангоми тарс аз ширк.....	149
93-Дуо бар касе ки, бигӯяд: Боракаллоҳу фика.....	149
94 - Дуои ҳангоми фоли бад задан ба ҷизе.....	150

95 - Дуои ҳангоми савор шудан бар ҳайвон ва ё монанди он (васоили нақлиёт).....	150
96 - Дуо ҳангоми мусоғират.....	152
97 - Дуои ҳангоми даромадан ба деҳ, ё шаҳр.....	154
98 - Дуои вақти даромадан ба бозор.....	155
99 - Дуои ҳангоми лагэсидани маркази саворӣ.....	156
100-Дуои мусоғир барои мӯқум.....	156
101-Дуои мӯқум барои мусоғир.....	156
102-Тақбир ва тасбих гуфтани дар аснои сафар.....	157
103-Дуои мусоғир ҳангоми сафар.....	158
104-Зикри ҳангоми мансиз кардан дар ҷое аснои сафар ва гайра.....	158
105-Зикри ҳангоми бозгашт из сафар.....	159
106-Он чи ҳангоми расидани ҷизи ҳушиоянд ва ё пописанд шоистааст, бихонаид:.....	160
107-Фазилати дӯруӯд фиристодан бар паёмбар (с)....	160
108-Ошкор намудани салом.....	161
109-Агар шахси коғир салом кунад, чи гуна ба ў бояд ҷавоб дод.....	162
110-Дуои ҳангоми шунидани бонги ҳурӯс ва ё садои ҳар.....	162
111-Дуои ҳангоми шунидани ҷакидани саг дар шаб.....	163
112-Дуо барои касе, ки дашиномаиш додай.....	163
113-Он чи мусалмон ҳангоме, ки шахси мусалмонеро мадҳ мекунад, шоистааст бигӯяд:.....	164
114-Он чи мусалмон ҳангоме, ки мадҳ мешавад, шоиста аст бигӯяд:.....	165
115-Чи гуна лаббайк гуфтани касе ки дар ҳоли иҳром аст, ҳангоми ҳаҷ, ё ӯмра.....	165
116-Тақбир гуфтани ҳангоми расидан ба Ҳаҷару-л-асвад (санги сиёҳ).....	166

<i>117-Дуое ки байни Рукни ямонӣ ва Ҳаҷару-л-асвад</i>	
<i>хонда мешавад.....</i>	166
<i>118-Дуои ҳангоми истодан бар Сафо ва Марва.....</i>	167
<i>119-Дуои рӯзи Арафа.....</i>	168
<i>120-Зикри назди Машъару-л-ҳаром.....</i>	169
<i>121-Такбир гуфтани ҳангоми рамии ҷамарот,</i> <i>ҳамроҳ бо ҳар сангреза.....</i>	169
<i>122-Дуои ҳангоми тааҷҷуб ва расидани чизи</i> <i>хурсандиовар.....</i>	170
<i>123-Он чи ҳангоми расидани чизи хӯшхолкунаида</i> <i>шиистааст азом дигад.....</i>	170
<i>124-Он чи ҳангоми эҳсоси дард дар ҷисм</i> <i>гуфта мешавад.....</i>	170
<i>125-Дуои қасе, ки битарсад аз ин, ки бо ҷаими худ</i> <i>ба ҷизе осеб бирасонад.....</i>	171
<i>126-Он чи ҳангоми тарс гуфта мешавад.....</i>	171
<i>127-Он чи ҳангоми забҳ (куштани ҷорто), ё наҳр</i> <i>(қурбонӣ қардан) гуфта мешавад.....</i>	172
<i>128-Он чи барои дағъи макри шайтонҳои сарқаиш</i> <i>шиистааст бихонад.....</i>	172
<i>129-Тавба ва истигфор.....</i>	174
<i>130-Фазилати Субҳоналлоҳ, Алҳамду лиллоҳ ва</i> <i>Аллоҳу акбар гуфтани.....</i>	175
<i>131-Паёмбар (с) чи гуна тасбих мегуфт?.....</i>	180
<i>132-Маҷмӯъи одоб ва баъзе аз инвоъи ҳайр ва</i> <i>пекӣ.....</i>	180